

Országgyűlési Napló

Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	32775
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	32775
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32776
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	32778
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32780
Harrach Péter (KDNP)	32782
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32783
Schmuck Erzsébet (LMP)	32785
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32787
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	32788
Dr. Höresik Richárd (Fidesz)	32789
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32790
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Tiba István jegyző.....	32792
Kérdések	
Bejelentés kérdések visszautasításáról	32792
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kilakoltatási moratórium lejártával milyen segítséget kíván biztosítani a kormány az otthonukat elvesztő családoknak?” címmel... ..	32792
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32793
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A szociális dolgozóknak még az a béremelés jár, amit az országban mindenki megkap?” címmel	32794
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32795
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A bérlakás-program 'amúgy is megvalósuló' beruházás?” címmel.....	32796
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32796
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Új tornaterem Szomódon! Hol tart a tanuszoda és tornaterem építési program?” címmel	32797
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32798
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hová tűnnek a munkavállalói jogok Magyarországon?!” címmel	32799
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32800
Pintér Tamás (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Béremelés Fidesz-módra - több tízezer kerültek/nek utcára?” címmel	32800
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32801
Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért okoz további károkat a kormány az ország élelmiszerbiztonságában a termőföldek rabló-privatizációjával?” címmel	32802
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32803
Nyitrai Zsolt (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit kíván tenni Magyarország Kormánya azért, hogy az Egri Vár fejlesztése tovább folytatódjon?” címmel	32804
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32805

Horváth Imre (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi lesz veled Magyar Posta?” címmel.....	32806
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32806
Dr. Apáti István (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A szatmári emberek mikor érdemlik meg az M49-es utat?” címmel.....	32807
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32808
Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Mikorra várható végre egy integrált, fenntartható vízgazdálkodási program?” címmel	32808
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	32809
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „5 milliárdos forintos beruházás Biatorbágyon! Mit jelent ez a fejlesztés a magyar mezőgazdasági gépgyártás szempontjából?” címmel.....	32810
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32811
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A Kormányzat vajon miért menti meg Farkas Flóriánt?” címmel.....	32812
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32813
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Közérdek vagy magánérdek?” címmel.....	32814
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32814
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hová tűnt a nevelést-oktatást segítő munkatársak béremelése?” címmel.....	32815
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32816
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Minden rendben a MÁV-nál? Pontosán közlekedő vonatok, az év vice!” címmel.....	32817
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32818
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor tér át a kormány a politikai marketingen túl kizárólag az önbecsapásra és szemfényvesztésre alkalmas gazdasági-statisztikai mérőszámok alkalmazása helyett valós gazdasági teljesítményünket mérő mutatókra?” címmel.....	32819
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	32819
Ikotity István és Schmuck Erzsébet (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mi történik Mongóliában, hogyan áll a kormányzat a Keleti Nyitással?” címmel	32820
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32821
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mikor lesz közúti határ-átkelő Tiszaszentmárton és Szalóka között?” címmel	32822
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32823
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Elássák, hogy ne lássák?” címmel	32824
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32824
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	32825
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	32825
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32826
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Önöknek az antikommunizmus is csak egy politikai termék?” címmel.....	32826
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32827

Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	32828
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32829
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32829
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A magyar emberekkel mindent meg lehet etetni?” címmel.....	32830
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32831
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	32831
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár	32832
Gyopáros Alpár (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tanult-e valamit is az EU-bizottság a Brexitből?” címmel	32832
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32833
Viszonzválasz:	
Gyopáros Alpár (Fidesz)	32834
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32835
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	32835
Heringes Anita (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Fideszes politikus a törvények felett áll?” címmel	32835
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	32836
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	32837
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	32837
Szávay István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Románia Magyarország előtt?” címmel... ..	32838
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32838
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	32839
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	32840
Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kellő megbecsülést kapnak-e a szociális ágazatban dolgozók?” címmel.....	32840
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32841
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	32842
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32842
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor alakult újra a kormányzati jósda?” címmel... ..	32843
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32844
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	32844
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32845
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan lehet valóban hatékonyabb az állatvédelem?” címmel.....	32845
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32846
Viszonzválasz:	
Pócs János (Fidesz).....	32847
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár	32847
Napirend utáni felszólalók:	
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	32848
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32850

<i>Dr. Apáti István</i> (Jobbik)	32852
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32853
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	32855
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32856
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	32858
Az ülés bezárása	32858

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
4. ülésnapja
2017. február 27-én, hétfőn
(11.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat, a munkatársainkat és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 4. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük a munkánkat, ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóth Bertalan frakcióvezető úr, az MSZP részéről: „A nép szava” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A miniszterelnök gyáva, a Fidesz-kormány gyáva. Fél a magyar emberek valós problémáiról kialakított véleményétől, nem mer szembenézni azzal, hogy az általa kreált problémákra a magyar emberek többsége nem vevő, miközben a valós problémákra igen.

Nem kell csodálkoznia a miniszterelnök gyávaságán, hiszen hiába költött el 20 milliárd forintot a kvótanépszavazásra, a magyar emberek többsége nemet mondott az otthonmaradásával a Fidesz és a Jobbik álságos politikájára. De amikor a Fidesz internetadót akart bevezetni, az emberek felháborodtak, a kormány megfutamodott. Amikor a Fidesz bezárta a boltokat vasárnap, kopaszokat küldött szocialista politikusokra, majd a népszavazási kezdeményezésünk sikere után tele lett a gatya, ismét gyáván megfutamodott. Majd most, hogy egy mozgalom sikeres aláírásgyűjtést szervezett az olimpiával kapcsolatban, megint gyáván visszakozik. A miniszterelnök úgy fogalmazott: komoly szégyentől és lejárattól mentettük meg az országot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi lett volna a komoly szégyen? A népszavazás? Hogy kiderülhetett volna, hogy az emberek nem állnak a kormány oldalán? És ki lett volna lejárta egy népszavazás után? Hát nem a miniszterelnök szokta mindig a saját cselekedeteit a nép akaratából levezetni? Szerintem nem az a komoly szégyen, ha az emberek közvetlenül akarják kinyilvánítani véleményüket és akaratukat egy társadalmilag fontos, gazdaságilag jelentős kérdésben. Komoly szégyen az, ha a kormány ezt min-

den eszközzel meg akarja akadályozni. Komoly szégyen az, hogy az urizáló fideszes kormányzás alatt tovább növekedtek a társadalmi különbségek, növekedtek a vagyoni egyenlőtlenségek. Magyarország versenyképessége tovább romlik, és már nemcsak az EU-magországekhoz képest, hanem a visegrádi országokhoz képest is folyamatosan leszakadunk. A komoly szégyen az, hogy minden negyedik magyar gyermek funkcionális analfabéta, és az iskolarendszer konzerválja ezt a társadalmi különbséget. Rendszerszintű problémák vannak az egészségügyben, mert miközben jut pénz a drága propagandára, addig a rendes takarításra nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A valós problémák helyett a kormány háttérhatalmakkal és világkormányokkal hadakozik. Pont a napokban hallhattuk Matolcsy György jegybankelnök szavait, hogy egy NATO-tag, egy nagy állam puccsot szervezett a magyar kormánnyal szemben azzal, hogy bankpánikot akart kelteni a brókerbotrányok kapcsán. Ugyan már, tisztelt képviselőtársaim! Egyszerűen arról volt szó, hogy fideszes brókerek ellopták a magyar kisbefektetők pénzét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miközben a Fidesz és a miniszterelnök gyáván megfutamodik, mi, szocialisták a magyar emberek valós problémáival akarunk foglalkozni. A magyar emberek jövőjével kapcsolatos valós probléma az a 3000 milliárd forintos orosz hitel, amely 21 évre adósítja el az országot és szolgáltatja ki Magyarországot az orosz érdekeknek. Az MSZP fenntartja azt a korábbi években már megfogalmazott álláspontját, hogy az atomenergia felhasználásáról széles körű társadalmi vita után, népszavazással kell dönteni. Éppen ezért az MSZP támogat minden olyan kezdeményezést, amely arról szól, hogy ilyen horderejű kérdésben igenis közvetlenül a magyar emberek döntsenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látható, hogy a miniszterelnök sarokba szorítható. Ne várjunk 2018-ig! Közös jövőnkért, Magyarorszáért! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Halljuk!)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Érdeklődéssel hallgattam a felszólalását *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem hiszem!)*, különösen abból a szempontból, hogy ön is bocsánatot kér-e majd a választóktól, ahogyan azt Botka László tette *(Gógös Zoltán: Nektek kellen... - Kunhalmi Ágnes: Vegye tárgyaltannak!)* egy bő egy héttel ezelőtti felszólalásában, illetve beszédében. Botka László azért kért bocsánatot, mert csalódást okoztak a választóknak. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Vegyetek példát róla! Lehet példát venni!)* Bár most ön itt nem kért bocsánatot, azért

azt szeretném elmondani, hogy Botka Lászlónak igaza van: van miért bocsánatot kérnie az MSZP-nek.

Őn az államadósság kérdését említette, ez megütötte a fületem. *(Gógös Zoltán: Államadósság? Nem is beszélt róla!)* Azért mégiscsak furcsa a kioktatás attól a párttól, amelynek kormányzása idején 53 százalékról több mint 80 százalékra növekedett *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Figyeld arra, amit mondott, és arra válaszoljál!)* az államadósság. Ha önökön múlik, akkor még most is az IMF-hiteleket nyögjük, illetve az ország egésze. *(Gógös Zoltán: Jobb az orosz hitel sokkal!)*

Őnök az egészségügyről beszélnek úgy, hogy fizetősé tettek volna az egészségügyet. Ha valóban érdekelné önöket *(Gógös Zoltán: És most ingyen van?)* az egészségügy sorsa, akkor megemlítette volna azt, hogy az orvosok bére 207 ezer forinttal nő, az ápolóké pedig 65 százalékkal. Amit önök fel tudtak mutatni, az egy javaslat a fizetős egészségügyre. *(Gógös Zoltán: 50 százalékos béremelés!)*

Az MSZP az oktatás fontosságára utal, de egyébként arról elfeledkezik, hogy az MSZP-s kormányzás alatt rengeteg iskolát zártak be *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, és szeretném önnek azt is felidézni, hogy 2010-hez képest egy gimis diákra Magyarországon dupla annyi forrás jut. *(Gógös Zoltán: Ezt honnan vetted? - Közbeszólás az MSZP soraiból: Melyik filmet nézed?)*

De ami ezeknél is arcpirítóbb: önök korrupcióról beszélnek, miközben ma már tudjuk, hogy a 4-es metró esetében egy 400 milliárdos beruházásból gyakorlatilag a harmadát lopták el *(Kunhalmi Ágnes: Akkor nem lenne négyes metró, ha elvitték volna azt a pénzt! Gondolkodjon, államtitkár úr!)*, és ezt az OLAF-jelentés is bebizonyítja.

Ha kicsit is fontos volna a korrupció elleni harc, akkor ön is és Botka László is megnevezte volna a felelősöket. Ne folytassák itt, arra kérem önt, a legrosszabb Bajnai Gordon-i hagyományokat, ne állítsák azt, hogy ott sem voltak, és egyébként sem utaztak még a 4-es metróra! *(Gógös Zoltán: Én nem! - Kunhalmi Ágnes: Én utazom!)* Gógös képviselő úr még nem utazott. Próbálja meg!

Keveset tudni arról, hogy az MSZP egyébként mit is tenne az ország érdekében, de amit tudunk, az egyébként több mint súlyos. Tudjuk például azt, hogy a baloldal eltörölné az otthonteremtési támogatásokat. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ezt honnan vetted?)* Ezt egyértelművé tették. Tudjuk azt, hogy újra drasztikusan emelnék az adókat. *(Gógös Zoltán: Ez felülről látszik a helikopterből?)* Többkulcsos jövedelemadó-rendszerről beszélnek, és úgy látom a nyilatkozatokból, hogy a vagyonadó és az ingatlanadó gondolatával is flörtölnek. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Luxusadó a jachtért!)*

Jól emlékszünk arra, hogy milyen volt az, amikor 38 százalékos szja-kulcs is volt Magyarországon. A baloldal semmit nem tanult, és újra megroppantáná a középosztályt *(Gógös Zoltán: A helikopter adóztatva lesz, az biztos!)*, még az adót is megadóz-

tatná a baloldal. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: És ezt előre leírták neked?)*

(11.10)

De ami a legsúlyosabb, ez a legsúlyosabb, jól látjuk, hogy a baloldal a munkaalapú gazdaság helyett újra segélyalapú gazdaságot akar. Erről szól több javaslatuk is. Szeretném önnek elmondani, szeretném önt emlékeztetni arra, hogy 2010-ben 550 ezer ember folyamodott valamilyen segélyért Magyarországon, ez a szám ma már jóval 200 ezer alá esett. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Több a szegény ember!)* Az MSZP ebbe a korszakba térne vissza, fejest akar ugrani a múltba. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a tervek, ezek a baloldali tervek borzasztóak, felérnek egy hátba szúrással. Az MSZP megint úgy szúrná hátba az országot, ahogy hátba szúrták az olimpiai pályázatot. Ezt nem fogjuk engedni, és kettős erővel fogunk küzdeni Magyarország további erősödéséért. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük dr. Varga László: Hát, ez elég kevés volt. Ez nem volt elég agresszív. Rogánt kérjük vissza!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja részéről szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács László képviselő úr: „Mielőtt szétlopják a maradék pénzt is...” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az utóbbi napokban elég sok keserű élménnyel kellett megbarátkoznia a kormánypártoknak. Ezek közül a legkeserűbb talán az olimpiai pályázat elbukása volt.

Ez a keserűség ihlette talán Lázár Jánost arra a kirohanására a múlt hét végén, miszerint ő területi alapon szeretné elosztani valakiknek a kárára és valakiknek az előnyére az olimpiai pályázat pénzeit. Lázár Jánosnak és a hozzá hasonlóan gondolkodó embereknek üzenjük, hogy ahol bezárul egy ajtó, ott bizony nyílik is egy új. Gondolják végig, ha bezárult az olimpiai pályázat ajtaja, ha felszabadulnak azok a források, amelyek rendelkezésre állnak, hova lehet költeni. Úgy gondolom, hogy ez nyit egy olyan lehetőséget, amellyel ezt a pénzt nem területi alapon, nem valakiknek a kárára és valakiknek a javára, hanem valamennyi ember javára fordítandóan lehet felhasználni, például az oktatásügyre vagy akár az egészségügyre. Hiszen fontos az a kérdés, hogy miként áll a mai magyar egészségügy.

Tehát leszögezhetjük, az olimpiai pénzek elköltésének a lényege nem a területiség, hanem az ügyek fontosságának a sorrendje, amelyben világos a sorrend: az emberek nagy többsége az egészségügyre szeretne többet költeni. Mondhatjuk nyugodtan:

azért, mert rekordkeveset költött a magyar állam eddig az egészségügyre. Az elmúlt 27 év vesszőfutásai az egészségügyben voltak a legnagyobb károkkal. Mondhatjuk nyugodtan, hogy csökkent az ágyak száma, ahol Magyarországon gyógyulni lehet. Sőt, egyre kevesebben lépnek be a gyógyítópályára, egyre kevesebben választják azt a hivatást, amely az elkövetkezendő időszakban egyébként csak Európaszerte egymillió új munkahelyet fog teremteni. Sőt, mondhatjuk azt is, európai uniós összehasonlítások mutatják, Magyarország uniós rangsorban az egészségügy minőségében az egyik legrosszabb helyen áll.

Világos tehát a sorrend, és ehhez nem kell szakértőnek lenni, hogy valaki lássa, hogy az egészségügygel komoly gondok vannak. Az emberek is így látják, sőt az emberek erről tanúbizonyságot is adtak. A Jobbik által elindított valódi nemzeti konzultációban, amely talán az elmúlt nyolc évnek a legnagyobb közvélemény-kutatása egészségügyi téren, tehát a valódi nemzeti konzultációban félmillió ember mondta el véleményét négy, az egészségügy szempontjából igen fontos kérdésben. Nyolc ember mindabból a tízre vetített válaszadóból azt mondja, hogy inkább romlott a magyar egészségügy helyzete. Sőt, azt mondja 10-ből 9 ember, hogy büntethetővé kellene tenni a hálapénz minden formáját, annak kikényszerítésével együtt. Sőt, Magyarország legnagyobb egészségügyi közvélemény-kutatásában, a valódi nemzeti konzultációban 10-ből 9 ember úgy érzi, hogy egyáltalán nem csökkentek a várólisták hossza.

Mindebből látszik, hogy az emberek nagy része, elsőprő többsége, félmillió ember úgy gondolja, hogy Magyarországon az egészségügyre kellene az olimpiai forrásokat költeni. A források pedig, tisztelt államtitkár úr, elegendőnek mutatkoznak. Ha nem úgy gondolkozunk, ahogy Lázár János gondolkozott, hogy vidék vagy Budapest, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy ebből bőségesen juthat a vidéknek, bőségesen juthat Budapestnek. Rendelkezésre áll ugyanis a lista, amely a kórházi fejlesztések, a szándékozni, a megvalósítani kívánt fejlesztések listáját tartalmazza. Ha csak ebből csemegéztünk, akkor a budapesti fejlesztési igényeket a budapesti pályázatot menedzselő cég költségvetése bőségesen fedi, és például juthat olyanra is pénz, mint a Szent Margit Kórházban az egynapos sebészet fejlesztése vagy például a Nyíró Gyula Kórházban egy új röntgengépnek, röntgeneszköznek a beszerzése.

Önmagában tehát az is látszik és jól lekövethető, hogy Magyarországon nemcsak Budapesten, hanem vidéken is szüksége van a fejlesztésekre a magyar egészségügynek. Ahogy az elmúlt időszakban vidéknek jutottak források, most Pestnek kell forrásokat juttatni, mindazok mellett a vidéknek is meg kell őrizni a lehetőségét, hogy fejlődjenek.

Összegzésként nyugodtan elmondhatjuk, hogy Lázár Jánossal szemben a Jobbik úgy gondolja, hogy az olimpia forrásait nem területi alapon kell elosztani, nem valakiknek az előnyére, hanem mind-

annyiunk előnyére kell elosztani. Az olimpia felszabaduló forrásait nem földesuraknak, hanem az embereknek, a népnek az igénye szerint kell elosztani. Az emberek nyilvánvalóvá tették, hogy a valódi nemzeti konzultációban megfogalmazott négy kérdésben, ami a várólistákat, a hálapénzt, a dolgozók helyzetét és összességében az egészségügy színvonalát érinti, nyilvánvalóvá tették, hogy az egészségügyre kell fordítani a pénzt. Az emberek hangja világos, az egészségügyre, azaz a kormány mostohagyermekére kell fordítani az olimpiából felszabaduló forrásokat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ha itt egy lehetőség bezárult, az olimpiai pályázattal egy lehetőség bezárult *(Az elnök ismét csenget.)*, tisztelt képviselőtársaim, egy újabb ajtó nyílt. Ez az ajtó az egészségügyi segítése. *(Az elnök ismét csenget.)* Ebbe az irányba haladjunk! Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács képviselő úr. A válaszadásra a kormány nevében megszólaló Rétvári Bence államtitkár úrnak lesz lehetősége.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagy számban hozott ön itt európai uniós összehasonlításokat, és bizony tudjuk, hogy önnek európai uniós összehasonlításban elég régi tapasztalata van. Messze képviselői munkája előttre nyúlik vissza az az időszak, amikor ön magyar orvosoknak mutogatta családi vállalkozásukban más európai uniós vagy arab országban kereső orvosok bérlistáját, és győzködte őket arról, hogy menjenek külföldre és dolgozzanak külföldön. Ugyanígy kiállt, az öltönyét felvette, megkötötte a nyakkendőjét, és egészségügyi dolgozókat győzködött arról, hogy máshol mennyivel többet keresnek, és menjenek oda.

Én gondolom azt, nem ismerem pontosan ennek az üzletágnak a belső rejtelseit, de nem hiszem, hogy altruizmusból tennék önkéntesként, akik ilyen-nel foglalkoznak, ezt a tevékenységüket, hanem bizonyára ők is anyagilag jól jártak abból, hogy a magyar egészségügy rosszul járjon. Azon nyereszkedett az a vállalkozás, amelynek ön is tagja volt, tisztelt képviselő úr, abból teremtette meg a bevételét, hogy a magyar egészségügy helyzetén azzal rontott, hogy magyar orvosokat, egészségügyi dolgozókat külföldre vitt, és mint az itt a parlament tagjai előtt szerintem már közismert, büszkén újságolta is egy újságban, hogy 62 orvost, egészségügyi dolgozót csak Írországba sikerült kijuttatniuk. Ön tehát ezért ilyen profi az európai uniós összehasonlításban *(Dr. Lukács László György közbeszólása.)*, mert korábbi életében szívesen foglalkozott azzal, hogy külföldre juttassa az orvosokat, és kicsit hasonlított ebben az SZDSZ-re, hiszen abból akart jól élni, ami a magyar egészségügynek rosszat tett. Ők a privatizációval

akarták megtenni ezt, önök pedig a magyar orvosok külföldre juttatásával.

És bizony azt sem nagyon látni, hogy ott, ahol a Jobbiknak lehetősége van arra, hogy tegyen valamit az egészségügyért, mert az önkormányzatokban erre lehetősége nyílik, ott mit tenne, ott mi a „volna”, ott mi működne jobban. Tudja, mennyivel kellett kisegítenünk év végén Ózdon is az egészségügyi ellátást, mint ahogy mindenhol máshol is megtettük az országban? 297 millió pluszforrást adtunk az ózdi kórháznak. *(Dr. Lukács László György: Államtitkár úr, állami fenntartású kórházakról van szó!)*

(11.20)

Bízom benne, hogy valamiféle eredményeket azért föl tudnak mutatni önök is Ózdon. Mi ezeket a pénzeket mindenhol, minden esetben, minden kórház számára biztosítottuk, így az ózdi kórháznak is ezt a 297 millió forintot. És szerencsére nagyon nagy az a többlet, amiből az egészségügy gazdálkodhat.

De engedje meg, hogy egy dolgot előtte még megemlítsék. A mai felszólalásával ön és a Jobbik is beállt az olimpiaelleneseknek abba a táborába, akik láthatólag nem is ismerik az olimpiai fejlesztési terveket, mert ha ismerné, akkor ön is tudná, hogy hány kollégiumi férőhely jött volna létre, mennyi egészségügyi kapacitás, híd és más épült volna, ami minden budapesti és minden magyar számára egyfajta előrelépést, nagyobb biztonságot, nagyobb fejlettséget jelentett volna. Ön úgy beszél erről, mintha ezek létre se jöttek volna, márpedig az olimpiai terveknek nagyon fontos részei voltak az oktatási fejlesztések, az egészségügyi fejlesztések és az infrastrukturális fejlesztések, amelyek itt maradtak volna Magyarországon mindenki javára.

Az egészségügyi forrásokról ön is tudhatja, tisztelt képviselő úr, mert ellene szavazott a költségvetés vitájában - tehát bizonyára ismeri és azért szavazott ellene -, hogy az egészségügyi költségvetés tavalyról idénre a GDP fél százalékával bővül. A GDP fél százalékával költünk többet az idén egészségügyre, mint amennyit költöttünk tavaly. Lehet, hogy a számokkal kicsit hadilábon áll a Jobbik-frakció, hiszen ön például a saját kérdőíves, azaz nem a saját, hanem egy civil szervezet által indított, de a jobbikosok által részleteiben is jól ismert felmérés alapján, amiről nem tudjuk, hogy milyen nagylelkű magyar nagyvállalkozók adományaiból tudtak végrehajtani, de egyszer talán majd elmondják, nos, ennek a felmérésnek az adatairól ön azt mondja, hogy félmillió, az ön előtt ülő frakcióvezető néha azt mondja, hogy 200 ezer fő küldte vissza. Tehát a számokkal hadilábon állnak, de én azért elmondanám önnek, hogy az Egészségbiztosítási Alap 1500 milliárdja már 2000 milliárd fölött van, ebben az esztendőben tehát jóval nagyobb forrásból tud gazdálkodni. Minden évben az infláció fölötti mértékben nőtt az egészségkassza költségkerete, és ezt így kívánjuk a következő években is továbbvinni.

Ön is nagyon jól tudja, és a felszólalásában is utalt rá, hogy a vidéki kórházak az 500 milliárd forintos nagy egészségügyi fejlesztésből jól meg tudtak újulni alapellátásban is és a kórházakban is. Amit ön mond, tisztelt képviselő úr - látom, hogy a számokkal továbbra is hadilábon áll -, az konkrétan a kórházakra, az infrastruktúrára fordítódott, arra jön még 100 milliárd forintnyi eszközbeszerzés, valamint további alapellátási, mentőállomási és hasonló fejlesztések. Ezek összességében 500 milliárdot tesznek ki, főleg a vidéki fejlesztések kapcsán.

És ha ön megemlíti a várólistákat, akkor azt miért nem említi meg a várólisták kapcsán, hogy az idei költségvetésben 5 milliárd forintot fordítunk a várólisták csökkentésére, amit a teljes Jobbik-frakció leszavazott? Azt miért nem említi meg, hogy a bér-emelésekre olyan mértékű keret van, mint a rendszerváltás óta szinte soha, hiszen az orvosoknak 100 plusz 107 ezer forinttal, azaz 207 ezer forinttal nő a fizetésük, ami a hálapénz elleni küzdelem egyik legfontosabb lépése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra „A kommunista diktatúrák áldozatairól” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szombaton ünnepeltük, illetve, bocsánat, emlékeztünk meg a kommunista diktatúrák áldozatairól. Ez az esemény arra készített, hogy vesünk egy pillantást arra az időre és azokra az emberekre, akik akkor éltek. Kikre emlékezzünk? Hát emlékezzünk elsősorban azokra - és tisztelettel hajtunk fejet előttük -, akik az életüket adták ebben az időszakban. De gondolunk azokra is, akiknek a szabadságuk forgott veszélyben, vagy az életútjukat törték ketté, de éveken keresztül és akár évtizedeken keresztül is félelemben kellett élniük. És miért történt mindez? Azért, mert egy másik társadalmi osztályban éltek, vagy azért, mert másképp gondolkodtak a világról. Vagy a politikai meggyőződésük volt más, vagy a vallási meggyőződésük, és ők nem kívánták ezt a meggyőződést feladni, még akkor sem, ha erről hallgatniuk kellett.

De ha az események és az áldozatok mögött ott látjuk az okokat, akkor bizony rá kell kérdeznünk arra az ideológiára és azokra az emberekre, akik ennek az ideológiának a birtokában a hatalom közelébe kerültek. *(Sallai R. Benedek: A KDNP-ben most is ülnek ilyen emberek!)* Milyenek voltak ezek az emberek? Erre majd visszatérek, képviselő úr, mindenképpen. Ezek az elkövetők egy ideológia képviselői voltak, annak az ideológiának a képviselői, amely a XX. század egyik örült eszméje volt. És azok a személyek, akik ennek a képviselői voltak, egy olyan hiányosságról tettek bizonyosságot, ami az emberi méltóság tiszteletét és a személyes szabadság

tiszteletét jelentené, hiszen ez hiányzott az ő életük-ből. Nyilván ennek valahol ott van az oka, de itt nem pszichológiai okokra szeretnék rámutatni, hogy a személyiségen belül a belső szabadság hiánya jelent meg, annak a szabadságnak, ami az ember egyik legnagyobb ajándéka, aminek a normák betartása is része.

De sok esetben elmosódott a határ az áldozat és az elkövető között. Van egy történet, amit talán sokan ismerünk: egy hatgyermekes családapát börtönbe zártak, és ahhoz, hogy lássa a családját, amikor kiszabadult, aláírtak vele egy papírt. Ez a papír végül is olyan következményekkel járt, hogy ő semmit nem tett, ami másnak ártott volna, de végül is arra készítették, miután már lemondtak ennek az embernek a beszerzéséről, hogy ő bizony a diplomája ellenére kemény fizikai munkát volt kénytelen végezni, és végül megalázva kellett a közéletből távoznia. Ez az a határ, ahol bizony áldozat és elkövető összemossódik.

Aztán beszélhetnénk arról a 800 ezer emberről, akik tagjai voltak az állampártnak. Ők vagy karrierizmusból, vagy meggyőződésből tették ezt, de nem biztos, hogy az elkövetők között kell őket említeni. Itt rá kell térnem képviselőtársam kedves megjegyzésére, amely arról szólt, hogy a KDNP soraiban is vannak volt párttagok. Lehet, hogy vannak, de én nem voltam az. *(Gyöngyösi Márton: Nyilvánosságra kellene hozni az aktákat!)* A Jobbikot egy pillanatra türelemre intem. Valaki, egy baloldali egyszer kitalálta, hogy én is az állampárt tagja voltam. Soha nem voltam! És kik vették át a szöveget? A szélsőjobb, hiszen őket tette ez kíváncsivá. De hát ilyen dolgok, kislitűl hazudozások a politika világában előfordulnak.

De nem is ez a kérdés. A kérdés az, hogy tisztelettel tudunk-e megemlékezni a kommunista diktatúra áldozatairól, és az a fajta magatartás, ami abban az időben sokakat készítetett arra, hogy a szabadságukat, sőt világszerte százmillióra teszik azok számát, akik az életüket adták, ez ne történjen meg soha. És azok a jelenségek, amik időnként ma is jelen vannak, már nem a diktatúra eszközeivel, hanem különböző finomabb eszközökkel működnek, de mindenképpen az emberi méltóság és szabadság kárára vannak.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ronald Reagan mondta, hogy kommunista az, aki olvassa Marxot és Lenint, antikommunista pedig az, aki megérti Marxot és Lenint. Valóban találó volt a kommunista szovjet diktatúra legyőzőinek ez a mondata.

2000 óta, az első Orbán-kormány időszakában óta emlékezünk február 25-én a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapján arra a sok-sok honfitársunkra, aki áldozatául esett ennek a rendszernek. Egy országgyűlési határozat rögzíti ezt a napot és ezt a megemlékezést.

Világszerte - ahogy frakcióvezető úr is utalt rá - közel százmillió ember nevezhető a kommunista terror áldozatának. Magyarországon, ha különböző módon nézzük, azt láthatjuk, hogy ha a gulágra hurcoltakat tekintjük, 800 ezer honfitársunkat hurcolták el, ami azt jelenti, hogy minden tizenkettedik magyart elhurcoltak a gulágra. Ha a gulágra a Magyarországról menő szerelvényeket egymás mögé kötnénk, akkor egy Székesfehérvártól Debrecenig tartó vonatszerelvényt láthatnánk, olyan hosszú volt az a menetoszlop, amit éveken keresztül elhurcoltak málenkij robotra, gulágra, a gupvi táborába. És abból a 800 ezer honfitársunkból, akiket ítélet nélkül, bűn nélkül ítélték büntetésre, bizony 200 ezren soha nem is tértek haza.

(11.30)

Még nagyobb ez az arány, ha mondjuk, a kárpátjai magyarságot nézem, mert ott nem minden tizenkettedik, hanem minden ötödik magyart vittek el. Ott tényleg nincs olyan család, amelyik ne lett volna érintett a kommunista diktatúra áldozataként. Ha a B-listások számát nézem, '46-48-ban 80 ezer embernek vágták el a jövőjét. Ha a '46-os két hónap alatti elbocsátási hullámot nézem, 50 ezer embert lehetetlenítettek el egzisztenciálisan. Ha a civil szervezeteket oszlattak fel. 1950-ben ehhez csatlakoztak a szerzetesrendek is, kis kivétellel. 1951-ben Budapestről 13 670 főt, 2500 családot telepítettek ki. A hortobágyi kitelepítettek, az ottani deportáltak száma is megközelíti a 15 ezret. A recski munkatáborba 1950 és '53 között 1300 főt vittek.

Ha megnézzük, hogy kik ellen indított büntető-eljárást az akkori kommunista kormányzat, akkor azt láthatjuk, hogy olyan magasak a számok, hogy ebben bizony nemcsak főnemesek és főurak vagy gyárosok vannak, hanem bizony a legtöbbször munkásember, dolgozó parasztember volt. '50 és '53 között az ügyészségek az akkori magyar lakosságból 1 millió ember ellen indítottak büntető-eljárást. Ebből a bíróságokon 650 ezer vádirattal foglalkoztak, és 390 ezer ember esetében elmarasztaló ítélet is született. Az '56-os forradalom következtében 2 ezer fő halt hősi halált, 20 ezer fő megsebesült, 350 főt kivégeztek, 22 ezer honfitársunkat bebörtönözték, 13 ezret internáltak, 200 ezer pedig elmenekült az országból.

És ez még nem egy teljes lista a kommunista diktatúra magyarországi áldozatairól. Ezért fontosak azok az emlékévek, amelyeket a kormányzat meghirdetett, a gulág-emlékév és az '56-os emlékév. A gulág-emlékév pontosan a hét végén, február 25-én zárult, összességében a kormány 600 pályázatot

támogatott országszerte 1,5 milliárd forint értékben, 250 településen. A gulág-emlékév célja volt, hogy ne maradjon olyan magyar település, ahonnan a gulágra elhurcolták honfitársainkat, de erről egy emléktábla, egy emlékmű vagy bármilyen más momentum ne lenne, ez a sebhely ne rögzülne. Ezt sikerült is elérni, és emellett még számtalan más, filmkészítési, emlékműállítási terv is sikeres volt.

A tegnapi napon ismételtelen egy hiányt pótolunk Budapesten akkor, amikor a Hungária körút egy szakaszánál, a Ferencvárosi pályaudvarnál Balog Zoltán miniszter úr, a Gulág Emlékbizottság elnöke felavatta a málenkij robotra hurcolt áldozatok emlékhelyét, egy méltó megemlékezés volt. Nagyon köszönöm, hogy az ellenzéki pártokból is volt, aki képviseltette ott magát és részt vett ezen az avatóünnepségen. Mert bizony egy nagy adósságot pótolunk akkor, amikor létrejött ez az emlékmű. Mindenkinék javasolom, keresse föl, nézze meg. Azt hiszem, február 25-én és más napokon is méltó megemlékezni ott a málenkij robotra hurcolt honfitársainkról. Ezt az emlékművet a Kommunizmus Bűnei Alapítvány hozta létre, a Szorakész, a Szovjetunióba Hurcolt Rabok és Kényszermunkások Szövetsége pedig szintén az év végére tervezi, hogy a Szabadság téren felújítja a kommunista diktatúra minden áldozatára emlékező emlékművet.

Mindezek mellett az elmúlt időszakban elvettük azoknak a nyugdíj-kiegészítését, akik a kommunista diktatúrában egy kitüntetés nyomán ezt jogosulatlanul kapták meg, Nyers Rezsővel és Biszku Bélával együtt. A kormány pedig arról is döntött, hogy a kommunista diktatúra áldozatainak nyugdíj-kiegészítését idén és jövőre, két lépésben megduplázza, ezzel is valamelyest kárpótlást nyújtva az őket ért szenvedések miatt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP részéről: „Mit üzentek az emberek?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy a hét végén volt a kommunizmus áldozatainak emléknapja. Sajnos, ezen a napon újra és újra fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy ma csak az áldozatokat ismerjük, a felelősöket nem. Az LMP éppen ezért újra be fogja nyújtani az ügynökakták nyilvánosságára vonatkozó javaslatát, immár sokadszorra, és arra szólítjuk föl a kormányt és a miniszterelnököt, hogy a tízmilliárdos emlékévek helyett ennek támogatásával tisztelegjen a kommunizmus áldozatai előtt.

A múlt hét kiemelt eseménye volt, hogy a kormányfő döntött arról, hogy visszavonják Budapest 2024-es olimpiai pályázatát. Azonnal beindult a központi propaganda, ami elég zavarosan, egymás-

nak ellentmondó magyarázatokat adott arra, hogy miért is kellett ezt a lépést megtenniük, és miért nem várták meg, hogy Budapest lakossága népszavazáson mondjon ítéletet erről. Pedig a magyarázat nagyon egyszerű: az emberek többsége egyszerűen nem akar olimpiát. A Fidesz téved, amikor az olimpia kudarcát az ellenzékre akarja kenni.

Az LMP 33 ezer aláírást gyűjtött, és az elmúlt egy hónapban ott voltunk az utcákon, sok ezer emberrel beszélünk. Nagyon szívesen megosztjuk a kormánytöbbséggel a tapasztalatainkat, és segítünk a kormánynak megérteni, hogy miről szólt ez az aláírásgyűjtés, és mit gondolnak az emberek az olimpiáról. Az egyik leggyakoribb vélemény ez volt: inkább kórházakra költenénk azt a sok pénzt; a kórházak állapota siralmas, nem épp olimpiára vágyom. Ezek a vélemények is rámutatnak arra, hogy a Fidesz az egészségügyön spórol. Ezt az emberek is tudják.

Csak egyetlen adat: évente tízezer ember betegszik meg vastagbélrákban. Ennek fele megmenthető volna megfelelő szűrővizsgálatokkal. *(Dr. Rétvári Bence: Már bevezettük.)* Mégsem erre indul nemzeti program. Nem erre költik a pénzt. Az orvosok és ápolónők elvándorlása és alacsony fizetése közhely, de attól még igaz. A félig blöff új béremelés ezen kevésbé segít, és nem teszi semmissé a korábbi évek forráskivonását.

Gyakori vélemény volt, hogy inkább költsék a szegényekre. A Fidesz az ország felét az út szélén hagyta, lemondott róluk. A távolság a gazdagok és a szegények között egyre nő, ahelyett, hogy csökkenne. Egyre nehezebb megélni. A kormány az elmúlt években leépítette a szociális ellátást, befagyasztotta a szociális munkások bérét, tönkretette a területen dolgozó civil szervezeteket. Tudják ezt is az emberek.

Ám a mindent elsöprő és megjelenő vélemény ez volt: nem engedem, hogy még az unokáimat is eladósítsák. A vizes vb is négyeszeresére drágult, és lehetne folytatni a sort. Azaz, az emberek nem hisznek a kormánynak, nem hiszik el, hogy célja valóban a fejlesztés, nem hiszik el, hogy a költségek tarthatóak lettek volna, nem hiszik el, hogy a pénzek nagy része nem az egyébként is már meggazdagodott haveri zsebekbe vándorolt volna.

Azt is egyértelműen tapasztalatuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az országra kényszerített paksi beruházás legalább annyira zavarja az embereket, mint az olimpia. Az emberek többsége kifejezetten ellenzi a paksi beruházást, van, aki az orosz befolyást említi, van, aki az eladósodástól fél, van, akinek a biztonságérzetét veszélyezteti, és van, aki szerint az atomenergia felett egyszerűen eljárt az idő. A paksi atomerőmű bővítése ügyében is egyértelmű, hogy a kormány, ugyanúgy, mint az olimpia megrendezésének kérdésében, nem akar népszavazást. Jogi érvekkel takarózik, hogy miért nem lehet.

Egyszerűen felháborító, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar energiastratégiáról nem dönthetnek a magyar emberek, hogy helyettük és fejük fölött egy nemzetközi szerződés és Oroszország döntsön.

Meggyőződésünk, hogy a magyar embereknek van joguk eldönteni, hogy atomenergiával vagy anélkül akarnak hosszú távon élni. A paksi beruházás minimum 4000 milliárd forintba fog kerülni. A paksi beruházás elsősorban nem műszaki kérdés, hanem gazdasági, energiapolitikai és mélyen erkölcsi kérdés. Mélyen erkölcsi kérdés azért, mert ma még nincs megoldás a nagy aktivitású hulladékok elhelyezésére akkor, amikor ennek több ezer év a lebomlási ideje.

A kormány azért nem akar népszavazást Paks ügyében sem, mert tudja, hogy veszítene. Az LMP minden lehetséges jogi és politikai eszközt be fog vetni azért, hogy a paksi beruházásról ne Orbán Viktor és Vlagyimir Putyin döntsön egy lefüggönyözött tárgyalószobában, hanem a magyar emberek. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek tapsol: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr mondja el véleményét.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Azért van annak egy bája, hogy a kommunista bűnökkel kapcsolatban egy olyan ember tesz javaslatot és szólal fel az Országgyűlésben, aki maga is komoly tisztiséget viselt a kommunista rendszerben. *(Schmuck Erzsébet: Én? Viccelsz!)* Úgyhogy ennek megfelelően fogjuk kezelni. *(Közbeszólások a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

Ami az olimpiát illeti, Budapest és Magyarország számára az olimpia nemzeti ügy, azonban egy olimpia csak akkor lehet sikeres, ha egyetértés van annak támogatásáról. Önnek is szeretném elmondani, hogy amikor a Fővárosi Közgyűlés szavazott erről a kérdéssről, akkor a baloldali pártok többsége is támogatta ezt az előterjesztést, azt mondták, hogy az olimpia egy nagyon erős katalizátora lehet a gazdaságunknak, a hitünknek. A baloldal azt is mondta - keressék vissza -, ez nem pártpolitikai kérdés, ez az ország közös ügye.

(11.40)

Ebből az egyetértésből hátrált ki a baloldal. Ha nem lett volna egyetértés, akkor a kormány, a főváros bele sem vágott volna a pályázatba. Ezt az egyetértést azonban a baloldali pártok elárulták, és nemzeti ügyből pártügyet csináltak. A népszavazás intézménye fontos és jó dolog, többséget is lehetett volna szerezni egy népszavazáson, azonban egy olimpiai pályázat sikeréhez nem többségre van szükség, hanem egységre. Ez az egység a baloldali pártok hátba szúrása miatt nincsen meg.

Őn említette az egészségügy kérdését, illetve a szociális ágazat dolgozóinak kérdését. Kérem, nézzen utána, hogy a szociális ágazatban dolgozók bére több lépcsőben mennyivel emelkedik. Úgy látszik, hogy az

ön figyelmét ez elkerülte. Elkerülte az is az ön figyelmét, hogy az egészségügyben 500 milliárdos fejlesztés zajlik, 207 ezerrel nő az orvosok és a szakgyógyszerészek bére, 65 százalékkal pedig az ápolóké. Ha van egy kis ideje meghallgatni a válaszunkat, akkor arra is érdemes figyelnie, hogy az ön által említett vastagbélrákszűrési programok elindultak, mégpedig a házi orvosok bevonásával.

Ami a paksi bővítést illeti: a paksi atomerőmű bővítése nagyban elősegítheti a rezsicsökkentés fenntartását, elősegítheti azt, hogy Magyarországon olcsóbb legyen az áram. Ez jó a családoknak, jó a vállalatoknak, és erősítheti az iparunkat. Még egyszer mondom önnek, hogy a paksi bővítés a rezsicsökkentés garanciája. Az új blokkok megépítése emellett tízezres nagyságrendben teremthet új munkahelyeket. A bővítéssel kapcsolatos fejleményekről a kormány rendszeresen beszámolt, és be is fog számolni.

Hogyha egyébként önök az energiapolitika iránt érdeklődnek, akkor szeretném figyelmükbe ajánlani a brüsszeli energiaunió nevet viselő javaslatot, amelyik kivenné az ármeghatározás jogát a tagországok kezéből, ami lehetlenné tenné, hogy Magyarország a jövőben is meghatározza, alacsony szinten tartsa az áram árát. Úgyhogy, ha ezzel a kérdéskörrel szeretnének foglalkozni, akkor kérem, hogy erre is figyeljenek.

Ami a népszavazást illeti, népszavazást arról lehet tartani, amit a jogszabályok engednek, és aminek kellő társadalmi támogatottsága van. Ha a jogszabályok megengedik, és van társadalmi támogatottság, akkor lesz népszavazás egy kérdésben, ha nem engedik a jogszabályok, vagy éppen nincsen hozzá társadalmi támogatottság, akkor pedig nem lesz.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon sajnálom egyébként, hogy az LMP is csatlakozott azokhoz, akik pillanatnyi politikai haszonért hátba szúrták az olimpiai pályázat ügyét. Én mindezt már a választás előtti marakodás és versengés részének tekintem, és összességében azt is nagyon sajnálom, hogy úgy néz ki, hogy Schiffer Andrásnak lesz igaza, aki távozásakor arról beszélt, hogy komoly szándék van arra, hogy az LMP-t is betolják a baloldali erőterbe. Ezért vesznek részt Lengyel László castingján, úgy, hogy a párttagok egy része nem is tud róla önöknél, ezért adnak közös interjút Portik Tamás segítőjével, és többek között ezért is versenyeznek a többi baloldali párttal az adóemelési tervekben. Lelkük rajta, hogy a baloldali pártok hogyan marakodnak a jövő évi választás előtt, de a kormány a maga részéről ebben a marakodásban nem kíván részt venni. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. **Ügyrendben** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Most adom meg a szót. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Szeretném visszautasí-

tani Dömötör Csaba államtitkár úrnak a rágalmazását. Az MSZMP-ben soha semmilyen tisztséget nem viseltem, a KISZ-ben az ifjúsági környezetvédelmi tanácsnak a titkára voltam alkalmazásban, a KISZ-ben sem viseltem soha semmilyen tisztséget. Tehát visszautasítom az ön magas rangú, vagy nem tudom, milyen magas tisztséget betöltő állítását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel lezártnak tekintem ezt a részét a felszólalásoknak. *(Szávay István Dömötör Csabához: Ugyanabban a székben ült a Tasnádi, ahol most te ülsz!)*

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz részéről: „Az ügynökszervezetek ismét Magyarországot mószerolják Brüsszelben.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Parlament egyik bizottsága ma délután egyórás vitát tart Brüsszelben, idézem: „Az alapvető jogok helyzete Magyarországon” címmel. A magyarországi baloldal brüsszeli barátai segítségével jól láttuk azt, hogy az elmúlt években számtalanszor akarták Magyarországot pellengérré állítani. Mondhatnánk tehát, hogy a szappanopera tovább folytatódik, csak a szokásos lejárt lemezzel van szó. Mivel itthon már senki nem hallgat rájuk, inkább külföldön próbálnak szerencsét ebben az ügyben is.

Ha azonban, tisztelt képviselőtársaim, jobban megnézzük a mai meghallgatás napirendjét, akkor azt látjuk, hogy itt most nem a baloldal lesz a főszereplő, hanem másik három szervezet. A helyzet úgy áll, hogy a vádló szerepében tehát most nem akár Szanyi Tibor vagy éppen Niedermüller Péter, hanem az Amnesty International, a Társaság a Szabadságjogokért és a Magyar Helsinki Bizottság tetszeleg. A közkeletű félreértéssel szemben, ezek nem igazi civil szervezetek, itt nemzetközi szervezetek magyarországi irodáiról van szó, és külföldi pénzből fizetett aktivistákról, vagyis nyugodtan mondhatjuk, hogy külföldi ügynökökről beszélhetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hírlík, hogy ez a három szervezet ma délután Ahmed H. néven ismert, elítélt terrorista ügyén keresztül szeretné bemutatni az alapvető jogok helyzetét Magyarországon. Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy Ahmed H. az a szír férfi, akit terrorcselekmény és más bűncselekmények miatt a közelmúltban tíz év fegyházbüntetésre ítélte a magyar bíróság, mert, ahogy láttuk annak idején a televízió képernyőjén is, megafonon buzdította az illegális migránsok tömegeit a határon, hogy kövekkel dobálják a határt védő rendőröket és törjék át a kerítést. Egyébként a bíróság ezen végzése ellen egy másik ilyen ügynökszervezet, a MigSzol szervezett tüntetést az ítéletet követően. A MigSzol egyébként egyértelműen Soros György bevándorlást támogató hálózatának az egyik tagja, akiknek egyébként a gazdálkodásáról és működéséről szóló információk nem átláthatóak. Annyi min-

denesetre biztos, hogy a saját maga által közzétett tájékoztató anyagaiban együttműködő partnerként a Soros-hálózat szinte minden tagja szerepel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Láthattuk, hogy Soros György határokön átnyúló birodalma elér Magyarországra is, és számos, magukat civilnek mondó szervezet kap pénzt azért, hogy százezerszám szállítsák Európában a migránsokat. Teszik ezt annak ellenére, tisztelt képviselőtársaim, hogy a polgárok az októberi népszavazáson egyértelműen kifejezték azon szándékukat, hogy ezt nem szeretnék. Ezek a szervezetek tehát rendszeresen támadják hazánkat, például a kormány határvédelmi és terrorellenes intézkedéseit, a bevándorlási szabályok szigorítását. Ők Ahmed H. oldalán állnak, mi meg a magyar emberek oldalán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlen, hogy alig kezdődött el a Magyar Országgyűlésben a vita a jogi határozat megerősítéséről, a bevándorláspárti szervezetek újult erővel kezdték meg Magyarország támadását. Ne csodálkozzunk, ez nem meglepő, hiszen ezek a szervezetek kezdettől fogva támadták a határozat megépítését, a bevándorlási és a terrorellenes szabályok szigorítását. És most is ezt teszik: támadják, és Brüsszelben ismételtelen, úgymond feljelentik Magyarországot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Éppen ezért minden állampolgárnak, úgy hiszem, joga van tudni, hogy melyek azok a politikai tevékenységet végző ügynökszervezetek, amelyek külföldi forrásból működnek, és azt is, hogy mekkora támogatást kapnak. Úgy vélem, mindnyájunk közös érdeke az, tisztelt képviselőtársaim, hogy elejét vegyünk az átláthatatlan külföldi befolyásolási kísérleteknek, és meg kell védenünk tőlük a magyar embereket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr mondja el gondolatait.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az a tény, hogy a baloldal megint napirendre vette Magyarország kérdését az Európai Parlamentben, az azt bizonyítja, hogy az előttünk álló hónapokban kemény vitákra kell számítanunk nemcsak Brüsszellel egyébként, hanem a magyar baloldallal is. Az a téma, amelyről ön beszélt, például a bevándorlás kapcsán az egyike lesz a vitás témáknak. Még egy ok ez arra, hogy a kormány kikérje az állampolgárok véleményét is ezekben az ügyekben, ezért döntött arról, hogy nemzeti konzultációt fog kezdeményezni.

(11.50)

A nemzeti konzultációban öt kérdéskör mindenképpen szerepelni fog. Az első kérdéskör az energiapolitikát érinti. Ez a kérdéskör azért aktuális, mert

van egy brüsszeli javaslat - energiaunió a címe -, és ennek alapján az Európai Unió kivenné a tagállamok kezéből az ármeghatározás kérdését. Márpedig ez a lépés azt jelentené, hogy ellehetetlenülne a rezsiszűkítés. Úgyhogy itt kormányzati döntésekre van szükség, ezért is került be ez a kérdés a konzultációs kérdéssorba.

A migrációs válság kezelése a másik kérdéskör. Ugye, jól emlékszünk arra, hogy csak 2015-ben másfél millióan érkeztek Európába. Nagyon sok illegális bevándorló kijátssza az elégtelen uniós szabályozásokat, és úgy mozognak szabadon az Európai Unió területén, hogy egyébként még nem született meg a döntés a beadott menekültügyi kérelmekről. Számos terrorista merénylő ezt a hiányos szabályozást használta ki akkor, amikor véres merényletet követett el. A kormány éppen ezért a fizikai határzár megerősítése mellett a jogi határzárát is szeretné megerősíteni, ezért nyújtott be ennek megfelelő törvényjavaslatot, amelynek a parlamenti vitája már meg is kezdődött. Egyébként nagyon beszédes az, hogy ezt a törvényjavaslatot nemzetközi, külföldről pénzelt szervezetek máris erősen támadják.

Harmadsorban - ez az átláthatóság kérdését illeti - azzal a problémával állunk szemben, hogy számos olyan politikai aktivistacsoportot támogatnak külföldről jelentős összegekkel, amelyek aztán ezt befolyásszerzési kísérletre használják. Nem nagyon tudjuk, nem nagyon átlátható, hogy pontosan mekkora összegekről van szó, de jelentős összegekről. Éppen ezért a kormány most vizsgálja annak lehetőségét, hogy hogyan lehetne nagyobb átláthatóságot biztosítani ezen a téren. Van egy jól működő amerikai példa. Szeretném önnek is elmondani, hogy az Egyesült Államokban 1938-tól kezdve hatályban van egy törvény, amely alapján az úgynevezett külföldi ügynököknek regisztrálniuk kell magukat, és fél-évente beszámolót kell készíteniük az ottani igazságügyi minisztérium számára.

Negyed- és ötödsorban nemzeti hatáskörben kell tartani az adópolitikát és a munkahelyteremtést célzó eszközöket. Mindannyian jól emlékezhetünk arra, hogy amikor a kormány például arról döntött, hogy drasztikusan csökkenti a társasági adót, akkor milyen nemzetközi bírálatokat kapott. Azt gondolom, jó lenne, ha az ellenzék is állást foglalna ezekben a kérdésekben, mert mindegyik érinti a szuverenitás kérdését. Ezek a célok mind - egytől-egyig - a nemzeti önrendelkezés fenntartásáról és megerősítéséről szólnak. Nem szeretnénk, ha Brüsszel, csakúgy, mint a bevándorlás, a kvóták ügyében tette, lopakodó jogalkotással írná felül a tagállamok jogköreit.

Erről szól az új nemzeti politika. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartii padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a napirend utáni felszólalók névsorát.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter, Fidesz; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Apáti István, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 53 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve a következő kérdéseket **visszautasította**, mert azok nem tartoznak a kormány feladatkörébe: Magyar Zoltán jobbikos képviselő úr K/13819. számú írásbeli kérdését, illetve Szél Bernadett LMP-s képviselő asszony és Ikonty István LMP-s képviselő úr K/14157. számú szóbeli kérdését.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A kilakoltatási moratórium lejártával milyen segítséget kíván biztosítani a kormány az otthonukat elvesztő családoknak?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, államtitkár úr fog válaszolni. Mint ismeretes, 2017. március 1-jén leáll a kilakoltatási moratórium, és már nem lesznek biztonságban azok a családok, akiknek önhibájukon kívül, teszem azt, például azért, mert nem tudják fizetni a lakáshiteleiket, ezért a bankok megkezdik a családi ingatlanuk árverezését. Persze zárójelben jegyzem meg, hogy ha Kósa Lajos nem dönti be a forintot, amit önök előszeretettel elhallgatnak, akkor nem biztos, hogy ilyen problémával kell küszködni a devizahiteleseknek.

Visszatérve a kérdéshez, a tavalyi évben a Bírósági Végrehajtói Kar szerint már több mint kétezren veszítették el az otthonukat. Ez egy drasztikus emelkedésnek számít a korábbi évekhez képest. Biztos vagyok benne, hogy nagyon sok család tisztában van azzal, hogy a kilakoltatási moratórium nem megoldás, hanem egyfajta haladék, de nagyon sok család van, aki ez alatt az idő alatt, amíg a kilakoltatási moratórium tart, nem tud dűlőre vergődni a bankokkal, vagy nem tudja a későbbi lakhatási problémáit megoldani.

Azt is látjuk, hogy a KDNP csodafegyvere, a családi csődvédelem rendszere megbukott. Egyébként ezt Harrach Péter is elismerte, hiszen folyamatosan kezdeményezi a törvény felülvizsgálatát. A törvény végrehajtása nehézkes. Az igénylés, maga az igénylőlap kitöltése bonyolult, a feltételrendszer is olyan, hogy nagyon sok családnak problémát okoz, így nem kell azon csodálkozni, hogy tavaly ősszel alig ötszázan éltek ezzel a megoldási lehetőséggel.

Mivel a kormány folyamatosan azt hangoztatja, hogy kiemelt prioritással bír a lakáshitelesek prob-

lémáinak a megoldása, a lakás a legfontosabb vagyontárgya a családoknak, ezért tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, felkészült-e a kormány arra, hogy március 1-jével akár ezek veszíthetik el az otthonukat. A másik kérdésem pedig, hogy milyen konkrét megoldást vagy segítséget kíván nyújtani a kormány az önhibájukon kívül így lakásukat elvesztő családok számára. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Akik önhibájukon kívül kerültek ilyen helyzetbe, azok azért gyakran az önök hibájából kerültek ebbe a helyzetbe, képviselő úr *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Jaj! Jaj! Jaj! Már megint!)*, hiszen ne felejtjük el, hogy a devizahitelezés kapcsán milyen nyilatkozatok hangzottak el az akkori MSZP-SZDSZ-es kormányzattól, miként építették le 2002 és 2004 között bosszúból az akkori forinthiteleket, a kamattámogatott forinthitelek rendszerét, miközben Medgyessy Péter, az önök miniszterelnöke azt mondta, hogy az egy jó dolog, azt meg kell tartani, ki kell bővíteni. Ez a kibővítés abból állt, hogy két év alatt leépítették, és nyilván ha most hatalmasra kerülnének, most sem tennének mást az otthonteremtési támogatások, a CSOK és az egyéb támogatások rendszerével. Ehelyett az embereket devizahitelezésbe hajszolták, nem tettek semmit az ő megvédésükre, miközben a környező országokban ezeket sikeresen meg tudták állítani.

Mi árfolyamgáttal, kilakoltatási moratóriummal és más lehetőségekkel, például a családi csődvédelemmel is igyekeztünk segíteni az így bajba került családoknak. Ha a Nemzeti Eszközkezelőt kiemelhetem ezek közül, tisztelt képviselő úr, akkor azt mondhatjuk, hogy a Nemzeti Eszközkezelő 2017. január 31-ig - tehát az elmúlt hónapig - összesen 39 758 ingatlanfelajánlást fogadott be. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 158 ezer embernek a lakhatását biztosította a Nemzeti Eszközkezelő. Ön is tudja, hogy a végrehajtási eljárások - miután a felajánlást befogadták - szünetelnek, tehát ezeknek az embereknek a lakhatása biztosítva van. A Nemzeti Eszközkezelő ingatlanállománya most már eléri a 28 210 ingatlant, és 2017 végéig további 10 ezer ingatlan megvásárlására van anyagi fedezete, ez összesen 35 ezer ingatlant jelent.

100 milliárd forintnyi költségvetési támogatásból a Nemzeti Eszközkezelő 250 milliárd forintnyi jelzálogtartozást vált ki. Ez azt jelenti, hogy 1 forint költségvetési pénzből 2 forint 30 fillérsnyi hitelintézeti követelést tudott kiváltani és ezzel is segíteni az otthonuk megőrzésében a nehéz helyzetbe került családokat, és további javaslatokkal is természetesen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő*

leteltét.) a parlament elé fogunk jönni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A szociális dolgozóknak még az a béremelés jár, amit az országban mindenki megkap?”** címmel. *(Sic!)* Vágó Sebestyén képviselő urat illeti a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég nyilvánosságra került egy, a Komárom-Esztergom Megyei Integrált Szociális Intézmény dolgozóinak címzett levél, amelyben felhívják a foglalkoztatottak figyelmét, hogy a 2017-es évtől növelt mértékű bérminimum után járó illetményemelés őket nem érinti. Az intézmény közlése szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét csökkenteni szükséges az alapbér növekedésének összegével, így a járandóság összege változatlan marad.

(12.00)

Habár papírforma szerint jogilag nem kifogásolható a rendelkezés, erkölcsi szempontból számos kivetnivalót hagy maga után a fenti eljárás. Az ágazat bérrendezésének kérdése évek óta várat magára. Az elmúlt időszak néhány látszatintézkedését leszámítva semmi kézzelfoghatót nem sikerült kicsikarni a minisztériumtól. Ezzel szemben egyre távolabb kerülünk az életpályamodell bevezetésétől, hiszen a garantált bérminimum emelésével egyidejűleg csökkentik a munkáltató által nyújtott illetményeket, így ezzel a megvonással saját háttérintézményeikben sem tartják be az ígért kompenzációt.

Az alfahir.hu hírportálon megjelent cikk nyomán az ország különböző részeiből a szféra dolgozói többen megkerestek, hogy az ő munkáltatójuk is hasonló lépést tett. Tehát amit a kormány ad, azt a munkáltató lenyeli. Teszi mindezt hazánk legrosszabbul fizetett ágazatában, azzal a közel százezer munkavállalóval, akik az egyre súlyosbodó szociális helyzet orvoslásán nap mint nap megfeszítetten dolgoznak. Mindeközben ezen nélkülözhetetlen szakterület dolgozóinak életszínvonala az esetek többségében, 75 százalékban a létminimum szintjét sem üti meg.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudnak-e ezekről a folyamatokról, és a minimálbér-emelés teljesülésének érdekében megteszik-e a szükséges lépéseket? Vagy az a helyzet, amit én valószínűbbnek tartok, hogy a kormány felelőssége ez is, mert az intézmények nem kapják meg a fedezetet az emelt bérek kifizetésére. Nem dicsimnuszokat várok, mint az írásbeli kérdéssemre is kapott válaszban, hogy milyen pótlékokat adtak az elmúlt időszakban a szféra dolgozóinak, mert a pótlék az pótlék, bármikor elvehető.

Én nem ezeket nézem, hanem azt, hogy a szféra dolgozói hogy érzik magukat. Erre a konkrét kérdés-

re várok választ, és arra, hogy mikor rendezik végre a szociális dolgozók bérét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Örülök annak, hogy ön a fizetésemelések mértékével és ütemezésével ezek szerint már tisztában van, és tudja, hogyan és miként fognak nőni a bérek. Valóban, nekünk is fontos célkitűzésünk, hogy folytassuk azt, amit az előző években elkezdtünk, az ágazati bérpótlék, az ágazati bértkiegészítés után egy újabb emelés következzen be a szociális szférában, és bízunk benne, hogy ez összességében egy 2019-ig tartó folyamat keretében egy 62 százalékos mértéket is el fog érni a szociális szférában dolgozók bérnövekedése kapcsán.

Meg is érdemlik ezt a többletet azért a munkáért, amit ott végeznek. Akik minimálbéren vagy szakképzett-minimálbéren vannak foglalkoztatva, ön is tudja, nekik januártól 15, illetve 25 százalékkal nőtt a fizetésük. A korábbiakban már megérkeztek a pótlékrendszerben a bérpótlékkal, bértkiegészítéssel kapcsolatos többletek. Az egyik körülbelül 15 ezer forintos, a másik pedig a magasabb végzettségűek esetében egy átlag 30-30 ezer forintos emelkedést jelentett.

Ön többször követelte itt a parlamentben, hogy ezt a bérpótléket és ezt a bértkiegészítést a korábbiakban alapbéresítsük, de ön is tudja, hogy ha ez megtörtént volna, akkor pontosan most hozta volna a Jobbik javaslata nagyon kellemetlen helyzetbe a szociális szférában dolgozókat, ha ezek alapbéresítésre kerültek volna, hiszen akkor nem jelentkeznének a most megemelt minimálbér fölött vagy szakképzett-minimálbér fölött további bérnövelő tényezővel. Tehát ha a Jobbik javaslatát elfogadtuk volna, havonta több tízezer forinttal jártak volna rosszabbul a szociális szférában dolgozók.

Az állami szférában is és az egyházi civil szférában is többletforrást fogunk biztosítani ezeknek a kifizetéséhez, az ezzel kapcsolatos javaslatok hamarosan itt lesznek a parlament asztalán is, és ezen túlmenően egy 7,5 milliárd forintos többletet is biztosítottunk azoknak a béremelésére, akiket a minimálbér vagy a szakképzett-minimálbér emelése nem vagy csak nagyon kis mértékben érintett. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az ő esetükben itt egy több tízezer forintos emelésre is lehet számítani, hiszen ők a magasabb végzettség és a magasabb tapasztalat fokán egy nagyobb emelést fognak kapni. A problémát pedig, amit ön mondott *(Az elnök ismét csenget.)*, a szakszervezetekkel közösen monitorozzuk, és ha probléma van, akkor közbeavatkozunk. Köszönöm szépen elnök úr türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A bérlakás-program 'amúgy is megvalósuló' beruházás?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sokszor hallottuk azt az érvet az olimpia kapcsán, hogy már csak azért sem beszélhetünk fölösleges beruházásokról, mert a pályázatban szereplő fejlesztések nagy része az olimpiától függetlenül amúgy is megvalósulna. Kérdés, hogy az olimpiai pályázat visszavonása után is érvényes marad-e ez az állítás, ami a kormányzati kommunikációban is sokszor elhangzott.

Az olimpiai pályázat megvalósíthatósági tanulmánya az amúgy is szükséges fejlesztések közé sorolta a bérlakásprogramot. Idézem: „A lakáspolitikai szempontból folyamatosan napirenden van a bérlakásszektor jelentős bővítésének igénye. E koncepció kidolgozása, elfogadása és a szükséges források hozzárendelése még a jövő tennivalói között szerepel. A falvak utóhasznosítási programja nagyban elősegítheti, illetve felgyorsíthatja ezen koncepció kialakítását és végrehajtását.” Az olimpiai falu utóhasznosításában a szálláshelyek egy részét bérlakásokká alakították volna, például közszolgálati pályakezdeők és alkalmazottak számára. Józsefvárosban például, ahol egyébként épp most készül egy nagyszabású bérlakás-kiadásprogram, komplett bérlakásnegyed húztak volna fel ezer család számára. Az olimpiai álmom szertefoszlásával marad a kérdés: olimpia nélkül is lesz bérlakásprogram? Ha csak az olimpiai falvakra szánt 570 milliárd forintot vesszük, abból meg lehetne duplázni a jelenleg 44 ezres fővárosi bérlakásállományt.

Az LMP korábban is felvetette, hogy az olimpiára szánt 3000 milliárdból akár 300 ezer bérlakást is föl lehetne építeni. Kérdés tehát, olimpia nélkül is lesz-e bérlakásprogram. Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. *(Jelzésre:)* A kártya bent van? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: ...elhagyta a meccsen!)* Egy mikrofont kérek az államtitkár úrhoz.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: *(Működik a mikrofonja.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Lám, mit hoz az élet, hiszen az LMP nagy támadója és ellenzője volt a budapesti olimpia rendezésének, és még a pályázat vissza sincs vonva, már az olimpiai pályázat megvalósításának egy részét követeli az LMP. *(Schmuck Erzsébet: Bérlakásprogram!)*

Éppen ezért a jövőre vonatkozóan azt javaslom, hogy előbb el kell olvasni egy ilyen pályázatot és azt,

hogy ez mivel jár, milyen fejlesztésekkel jár, és mit hoz az országnak, és utána kell azt megtámadni, mert itt ön bizonyítja, az LMP bizonyítja azt, hogy előbb kell gondolkodni, és utána cselekedni.

Ami pedig a lakásépítési programot illeti, a kormány gondolkodása a következő. Tehát először is a sajátotthon-teremtési programokat preferálja, ezért hozta létre a CSOK-ot, mert a magyar ember azt szereti valamiért, hogyha nem a máséban lakik, hanem a sajátjában. Erre való a CSOK. 2016-ban 36 ezer család jelentkezett, 87 milliárd támogatást igényeltek.

De a kormány az elmúlt időszakban azokon is segített, akik társadalmi okok miatt, például devizahitelezés miatt kerültek lehetetlen helyzetbe, hiszen az előbb említett Nemzeti Eszközkezelőnél 35 ezer bérlakás jött létre. De azokat a gazdaságpolitikai célkitűzéseket is támogatja a kormány, amikor a munkaerőhelyzet indokolja, hogy el kell hagynia valakinek a lakóhelyét, máshová kell költöznie, és ideiglenesen él, ott lakik munkásszálláson vagy más megoldást választva, ahol a munkahelye van. Itt pedig adókedvezményt biztosít, állami támogatási kedvezményt biztosít a kormányzat. Úgy érzem, úgy gondolom, hogy az elmúlt években ebben a kérdésben is felelősségteljes döntést hozott a kormányzat.

Ami pedig az olimpiarendezés helyett megépülő fejlesztéseket illeti, azokat pedig újra át kell gondolni kormányzati szinten, fővárosi szinten, és szükséges ezeket újratervezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Czunyiné Bertalan Judit, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Új tornaterem Szomódon! Hol tart a tanuszoda és tornaterem építési program?”** címmel. Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszonyt illeti a szó.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kormány 2014-ben döntött a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program elindításáról. A cél az, hogy olyan európai színvonalú tornatermek, tantermek és tanuszodák épüljenek, amelyek hosszú távon szolgálják a fiatalok fejlődését, elősegítve így az adott település köznevelési feladatainak ellátását.

Elkötelezettek vagyunk amellett, hogy a köznevelésnek megfelelő infrastrukturális háttér biztos alapokon álljon, és egyben kiemelt szándékunk az európai színvonalú tornatermek létesítése, amelyek hosszú távon szolgálják a települések oktatási feladatainak ellátását.

(12.10)

Sok évtizedes hátrányt kell ledolgozni. Utoljára a '90-es évek elején volt ilyen átfogó, országos torna-

terem-építési program. Sok hátrányt kell ledolgozunk abban is, hogy kevés az az elfogadható vízfelület vagy létesítmény, ahol ki tudják szolgálni az úszásoktatást, a vízilabdázni vágyó fiatalok és a mozgás szerelmeseinek igényeit.

Tanuszodák építéséről ez idáig 25 településen született döntés. Az új létesítményekben a mindennapos testnevelés mellett mindenki más számára is biztosított lesz az úszás, a kikapcsolódás, a rekreáció és az egészségmegőrzés lehetősége. Ha a létesítmények felépülnek, akkor összesen 700 ezer ember számára biztosítanak majd úszási és sportolási lehetőséget.

A program első ütemében 25 tanuszoda és 26 tornaterem építése kezdődött országszerte. Büszkék vagyunk rá és örülünk neki, hogy a program keretében most Szomódon és nemrégiben Dunaalmáson sikerült a megyében két új tornateremmel gazdagodni. A program következő szakaszának előkészítése már folyamatban van. Ezek a beruházások jól láthatóan a települések számára büszkeséget és örömet jelentenek.

Tisztelt Ház! Az ilyen elsőre kicsinek ható, de fontos beruházások bizonyítják, hogy az ország épül, és nemcsak a fővárosban, de vidéken is. Ezért kérdzem tisztelt államtitkár urat, hol várható még a következő időszakban tanuszoda vagy tornaterem átadása. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Hol tart a tanuszoda- és tornaterem-építési program? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a kormány kiemelt feladatának tekinti a gyermekek egészséges mentális, szellemi és fizikai fejlődésének elősegítését, ezért indítottuk meg '14-ben az ön által is említett nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programot. Ennek lényegében az a célja, hogy minden járásban legyenek a tanulók számára neveléshezoktatáshoz kötődő, és különösen a mindennapos testneveléshez szükséges alapintézmények.

A program keretében Szomódon egy úgynevezett A típusú, tehát 18-szor 30-as tornatermet adtak át február 3-án, és örömmel tájékoztatom, hogy Nyírbogáton is egy úgynevezett B típusú, tehát egy 25-ször 30-as tornaterem átadása is megtörtént február 24-én. A programnak köszönhetően további 18 hiánypótló beruházás, köztük tornaterem- és tanteremfejlesztés valósult meg országszerte. A beruházások folytatódnak, várhatóan a következő tanév megkezdéséig a diákok 14 településen vehetnek birtokba új tornatermet, további 11 településen új tanuszodát. A tanterem- és iskolafejlesztések keretében 24 településen több mint 100 új tanterem épül, ezek

közül 12 településen már át is adták ezeket a fejlesztéseket. Öt település pedig komplett, új iskolával gyarapodik. A program természetesen ezekkel a fejlesztésekkel nem áll meg, jelenleg egyeztetés alatt van a hamarosan folytatódó második ütemű, a program második üteme, amelyben további tanterem-, iskola-, tornaterem- és tanuszoda-fejlesztések valósulnak meg gyakorlatilag az ország minden pontján. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hová tűnnek a munkavállalói jogok Magyarországon?!”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Visszamenve egy évtizedet, a statisztikában egy kicsit kutakodva látjuk, hogy 2006-ban 16 munkabeszüntetés volt. 2006 - 16 munkabeszüntetés! 2011-15-öt, ezt az időszakot görcső alá véve azt látjuk, hogy évente legfeljebb 1-3 sztrájk az, ami életre tudott hívódni; no nem azért, mert jobb lett a munkavállalók helyzete.

2011-től, az új munka törvénykönyve bevezetésével a kormányzati jogalkotás negatív eredményeképpen fogható meg az, hogy megpróbálták csökkenteni a szakszervezetek erejét is. A sztrájk törvénnyel kapcsolatosan egy bizonytalan helyzet megteremtését próbálták életre hívni, széles körű bírói mérlegelési lehetőség, gyakorlatilag megteremtésével. Az elégséges szolgáltatások elmaradása kapcsán pedig a jogellenességgel való fenyegetettséget helyezték a szakszervezetek fölé. Nyilván csökkenő lett a munkabeszüntetések száma is.

Béremelések tekintetében is több szakszervezet szállt síkra, példaként legutóbb a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt.-nél. Itt a Helyiipari és a Városgazdasági Dolgozók Szakszervezete 2000 volt az, amely sztrájk törvényt hirdetett. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezt - mondhatjuk - elkaszált, elutasította. Tehát így jogszerűen nem tudnak a szakszervezetek fellépni a munkavállalók érdekében.

Azt szeretném kérdezni, államtitkár úr, miért akarják megspórolni az állami vállalatok keretei között a munkavállalóknak juttatandó bérfejlesztéseket. Mi az oka annak ön szerint, hogy egyre szaporodnak az ilyen típusú béremelést követelő szakszervezeti követelések? Gondolom, nem az, hogy jobb a helyzet. Miért lehetetlenítik el a szakszervezetek munkáját akár a sztrájktól való megfosztás tekintetében is? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök, úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Savanyú a szőlő. Rossz hírem van: 2010-től lényegében munkabéke van. Önök tévednek, mi több, valótlanságot állítanak akkor, amikor azt mondják, hogy a sztrájkok csökkenése a sztrájk törvény módosítására vezethető vissza. A kormány az elmúlt hat évben nagyon jelentős munkahelyteremtő és -megtartó politikát folytatott, amelynek eredményeképpen az alapvető munkahelyi elégedetlenség gyakorlatilag megszűnt. A munkabeszüntetéseknek illetően örövendetesen csökkenő száma pozitív visszacsatolást jelent számunkra.

Ami pedig a sztrájk törvény módosítását illeti, azt gondolom, ön sem vitatja, hogy a közszolgáltatók minimális szintjének megállapítása olyan alapvető közösségi érdeket képvisel egy érdekeiket érvényesíteni kívánó kisebbséggel szemben, amelynek biztosítására a törvényhozás jogosult, mi több, köteles is. Ezzel együtt valamennyi szakszervezet az Alaptörvény és a sztrájkról szóló törvény betartásával továbbra is élhet a jogszerű munkabeszüntetés lehetőségével.

Tisztelt Képviselő Úr! Csak az elmúlt hónapokban az ön által említett állami vállalatoknál dolgozó mintegy 150 ezer ember számára, a szakszervezetekkel és a szakszervezeti konföderációkkal folytatott több hónapos, folyamatos tárgyalás és egyeztetés következtében három év alatt mintegy 30 százalék bérfejlesztés valósul meg. *(Gúr Nándor többször közbeszól.)*

Erre azt mondani, hogy az állami vállalatoknál nem történik munkabéremelés, valamint azt, hogy mi elhanyagoljuk a szakszervezetekkel való érdemi egyeztetést *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nem nyilvános üléseken érdemi egyeztetést, az egyszerűen megalapozatlan. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Béremelés Fidesz-módra - több tízezeren kerültek/nek utcára?”** címmel. Pintér Tamás képviselő urat illeti a szó.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Járu-lékcsökkenési kísérletezéseik miatt sürgős megoldásra váró káoszt idéztek elő a munka világában. A cégek egy részét belekényszerítik a trükközésbe, holott önök is tisztában vannak azzal, hogy nem fogják tudni kigazdálkodni a szükséges forrásokat. A kormánynak komoly szerepe lenne abban, hogy a garantált bérminimummal kapcsolatos döntéséhez megfelelő forrásokat is biztosítson a munkavállalók számára, de a felelősség az önök számára ismeretlen szó a béremeléssel kapcsolatosan is.

Egyre több szakszervezet figyelmeztet arra, hogy a munkáltatók a jövőben részmunkaidőben jelentik be az alkalmazottaikat, hogy ne kelljen emelni a bért, miközben ugyanazt a munkát várják el a dolgozóktól. Az is várható, hogy a dolgozók munkakörét átminősítik, sok forráshiányos önkormányzati és állami intézmény esetében pedig fennáll a veszélye annak, hogy alkalmazottaiktól megválnak és közmunkásként foglalkoztatják őket a béremelés elkerülése reményében.

Az önök felelőtlenségének egyik legnagyobb elszenvetői azok a kis- és középvállalkozások, amelyek az alkalmazottak 70 százalékának biztosítanak megélhetést.

(12.20)

A kötelező béremeléshez nyújtott támogatás hiányában a cégek mintegy 10 százaléka mehet csődbe, akár 200 ezer ember veszítheti el az állását. A nagyvállalatok esetében pedig már most az tapasztalható, hogy ugyan a járulékok csökkentek, a munkavállalók mégsem látnak a béremelésükből semmit.

Ez ellen a méltatlan helyzet ellen harcol többek között a Dunaferr Vasas Szakszervezeti Szövetség is, akikkel ezúton is szolidaritást vállalunk, hiszen joggal tesszük fel a kérdést, milyen kormány az, amely tétlenül nézi, hogy a multik kizsigerezjék a magyar embereket?

Tisztelt Államtitkár Úr! Három kérdés merül fel ezzel a témakörrel kapcsolatosan. A munkáltatók bérmegemelésével való megemlése helyett miért nem nyújtanak nekik inkább segítséget azért, hogy a béremeléssel járó hátrányokat kiküszöböljék? A kormány szerint az-e a hatékony béremelés, amivel ugyan több munkavállaló bérét emelik, de közben több tízezer embert munkanélkülivé tesznek? Ha önök erőszakkal kényszerítik ki a béremelést, miért lehetetlenítik el a hasonló célokért küzdő szakszervezeteket? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálom, hogy nem egyeztetnek a Jobbik-frakción belül a képviselői felszólalásokkal kapcsolatban, hiszen a múlt héten az egyik képviselőjük pont azt követelte, hogy jelentősebb mértékben, bátrabban nyúljon a béremelés ösztönzéséhez a kormány. Most ön pont az ellenkezőjét mondja, hogy egy béremelésnek milyen hátrányai lehetnek. Szeretném megerősíteni, mi pedig azt látjuk most, hogy önök nem határozták meg, hogy milyen irányban akarnak a béremelések, a munkavállalói terhek csökkentése tekintetében tenni. Azt látjuk, hogy amikor a kormányzat bátor lépéseket tesz a béremelések érdekében, akkor önök pedig ez ellen beszélnek, máskor pedig béreme-

lést kiáltanak. Úgy látszik, nem tájékozódnak, hogy mi folyik ebben az országban a béremelés tekintetében, mit tesz a kormányzat ennek érdekében.

Szeretném önt emlékeztetni, hogy nem a kormányzat határozta meg a minimálbér és a garantált bérminimum szintjét, hanem egy háromoldalú megállapodás volt, amely megállapodást aláírták a munkavállalók és a munkaadók képviselői is, elsősorban a munkaadók és a munkavállalók állapodtak meg az ily mértékű minimálbér és garantált bérminimum emeléséről, ami aztán hatással lehet a bér további emelésére.

Természetesen nem küld bérmegemelőt a kormányzat a munkáltatók nyakára, mindössze azt fogja ellenőrizni, hogy megfelelő módon hajtják-e végre a törvény rendelkezéseit. S hogy a munkaadók terhei ne legyenek túl nagyok, azt is tudnia kell, hogy a munkabérre rakódó terheket jelentős mértékben csökkentette és csökkenteni fogja még további négy évben a kormányzat, hisz ennek a bizonyos tavaly novemberi megállapodásnak nemcsak a minimálbér és a garantált bérminimum emelése volt a tárgya, hanem a jelentős mértékű adócsökkentés is a tárgya volt, így adócsökkentés és béremelés volt együtt a megállapodás tárgya. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy azt hiszem, miután háromoldalú megállapodás volt az *(Az elnök ismét csenget.)*, amiről beszéltünk, nem kell aggódnia önnek a bérek emelésének következményei miatt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért okoz további károkat a kormány az ország élelmiszerbiztonságában a termőföldek rablóprivatizációjával?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2012 januárjában személyesen Orbán Viktor ajánlotta az emberek figyelmébe az új, Darányi Ignácra elnevezett agrárprogramot, szó szerint idézem: „Ma a falusiak nagyáruházakban vesznek olyan termékeket, amelyeket a kertjükben is megtermelhettek. Jól mutatja, hogy mekkora a baj, ha már a falusi ember sem eszik egészséges ételeket.” - mondta ezt a miniszterelnök úr 2012-ben. Azt ígérte, hogy kormánya erősíteni fogja a kistermelőket, a kis- és középbirtokon gazdálkodókat, és ezáltal növelni fogja az élelmiszerbiztonságot. Mára természetesen egyértelművé vált, hogy mindez a lózung, ez a hazugság semmivé lett, és ugyanúgy nem történt benne semmi érdemi lépés, sőt lehetőség szerint, ahol csak tudtak, ellentétes lépéseket tett a kormány, és ez a habveréssel felhabosított rendszer tovább rombolta Magyarország élelmiszerbiztonságát, így aztán ebben is híven

kövezték szocialista elődjek kormányzókéességét és irányait.

Nyilvánvalóan felmerülhet a kérdés, hogy a valódi gazdálkodók helyett az agrártámogatásokra utazó spekulánsoknak, a Fidesz-közeli oligarcháknak juttatott termőföldek miért is rombolják az élelmiszer-biztonságot, de látjuk ezt, ha ránézünk arra, amit például a Lehet Más a Politika már tavaly ősszel kimutatott kutatásaival. Most Ángyán József jól körülírja a legutóbbi jelentésében, hogy a Somogy megyei földprivatizációban nagybefektetők és a nagy agrárcégekből álló belga családi holding vezetői és a kaposvári önkormányzati fideszes frakcióvezető zömében árverés nélkül, kikiáltási áron juthattak az állami földekhez úgy, hogy egyik sem végez élelmiszer-termelési tevékenységet.

Hiába jellemző a kisgazdaságokra mindenhol a magas élőlétszám-igényű, magas minőségű, egészséges, helyi fogyasztásra szánt élelmiszer-termelés, 2016-ban tovább folytatódott a munkaerő-igényes gazdálkodás visszaszorulása: 2013-hoz képest 12 százalékkal csökkent immár az egyéni gazdaságok száma. Nyilvánvalóan a rablóprivatizáció hozzájárult ahhoz, hogy még kevésbé legyen élelmiszer-biztonság az országban, így nyilván felmerül a kérdés, hogy miért érdeke a magyar kormánynak, a Fidesz-KDNP-nek, hogy rombolja a magyar emberek életminőségét rosszabb élelmiszerekkel; erre várnám a választ.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Azt kell mondjam, hogy nagyon nem jól fogalmazta meg, főleg a kérdése elején, azokat a problémákat, amelyeket felvet, hiszen pontosan a Földművelésügyi Minisztérium az a minisztérium, amely szinte hétről hétre különböző akciókat hirdet, különböző ösztönző programokat hirdet a kert megművelésére. Ma is tartjuk, és az egyik legfontosabb állításunk az, hogy a kertben megtermelt élelmiszernél biztonságosabb nincsen, hiszen a saját ellátásunkra szánjuk, ezért hirdettük meg azokat a támogató programokat, amelyek különböző versenyeken különböző díjak odaítélésével járnak. Természetesen minden ilyen akció azt a célt szolgálja, hogy felhívjuk a figyelmét az embereknek a kert lehetőségére és szépségére.

Aztán azt kell mondjam önnek, hogy egyre érdekesebben alakul az Ángyán József professor úr által összerakott „elemzés” - idézőjelbe téve - értelmezése, hiszen erős túlzás lenne azt a tényektől teljesen elrugaszkodott, a jogszabályok ismeretére egyáltalán nem alapozó, rágalmozó írást elemzésnek, hovatovább jelentésnek nevezni. Valótlan adatokra épül, hiszen az eljárások nagy része még le sem zárult, tehát nem lehet a végleges vevőket tudni, hiszen

számos esetben az elővásárlókkal kötött szerződést az NFA.

A „Földet a gazdáknak!” program földértékesítéseit követően mintegy 200 ezer hektárral csökkent az állami földvagyon, tehát maradt még 1,6 millió hektár állami föld. Ez lenne a nagy privatizáció, hogy a regisztrált magyar földművesek 30 százaléka, közel 30 ezer gazda földtulajdont szerzett a program keretében? Ez lenne a nagy bűn? *(Sallai R. Benedek: Fideszes önkormányzati képviselő! Belga család!)*

Arra pedig külön és ismételtelen szeretném felhívni a figyelmét, hogy Magyarországon ma 300 hektárnál több területet egyetlen földműves gazda sem tud szerezni, hiszen ezt a tulajdoni maximumot a földforgalmi törvény rögzíti.

Az utolsó állítására pedig: a mezőgazdasági ágazat foglalkoztatása öt év alatt 30 400 fővel bővült, a növekedés elsősorban az egyéni gazdaságoknak és az öt fő alatti szervezeteknek köszönhető. A gazdaság-szám csökkenése ellenére a kifejezetten piacra termelők száma 49 százalékkal, 54 400 fővel emelkedett, arányuk pedig meghaladta az egyharmadot. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ebből is látszik, kedves képviselőtársam, hogy mindaz, amit felvetett, a valóságtól egészen messze van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyitrai Zsolt, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mit kíván tenni Magyarország Kormánya azért, hogy az Egri Vár fejlesztése tovább folytatódjon?”** címmel. Nyitrai Zsolt képviselő urat illeti a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Eger városának országgyűlési képviselőjeként, egri születésű polgárként kiemelten fontosnak tartom a város fejlődését, fejlesztését, az a célunk, hogy Eger épüljön, szépüljön. Úgy látom, hogy jó helyzetben vagyunk, hiszen mind a terület- és településfejlesztési operatív program, mind a „Modern városok” program az itt élő emberek számára komoly lehetőségeket kínál.

A TOP-os fejlesztésekkel kapcsolatban a város még tavaly decemberben benyújtotta az utolsó támogatási kérelmét is. A „Modern városok” program, amelyet Orbán Viktor miniszterelnök úr írt alá Egerben, és az aláírásán ön is ott volt, miniszter úr, számunkra öt nagy komoly fejlesztési lehetőséget kínál, ebből most egyet emelnék ki, ez pedig az egri vár ügye.

Az egri vár a magyar hazaszeretet, a bátorság és az egész Európáért tett felelősségvállalás szimbóluma; az egri vár, amelyet az Országgyűlés 2015-ben nyilvánított nemzeti emlékhellyé, és amely az ország leglátogatottabb vidéki múzeuma.

Az elmúlt időszakban több látványos fejlesztés is történt az egri várban az értékörzés jegyében: megújult, megépült a várfalsétány, és több, korábban

nem látogatható rész is elérhető lett a polgárok számára.

(12.30)

Tisztelt Miniszter Úr! Az egri vár fejlesztése, értékeinek megőrzése nemzeti ügy, az a célunk, hogy egy rekonstruált, attrakciókkal teli, országos gyűjtőkörű erőd várja a hazai és külföldi turistákat. Tisztelt Miniszter Úr! Azt kérdezem öntől, hogy milyen eszközökkel segíti Magyarország Kormánya nemzeti ügyünket, az egri vár fejlesztését. Várom a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról szeretném tájékoztatni a kérdés kapcsán az Országgyűlést, hogy 20 megyei jogú várossal kötött a magyar kormány megállapodást mintegy 2400 milliárd forint értékben, ebből 1400 milliárd forint európai uniós forrás és 1000 milliárd forint hazai forrás.

Szeretném azt is elmondani, hogy Eger városával - képviselő úr jelenlétében - mintegy 80 milliárd forint összegben állapodtunk meg, amelynek egyik legjelentősebb tétele az M3-as és Eger városának az összekötése négysávos autóúttal. Ezek a beruházások folyamatban vannak; a megállapodást lassan két éve kötöttük meg, 2015-ig 2,3 milliárd forintot költöttünk a nemzeti emlékhely fejlesztésére, Magyarország egyik legjelentősebb múzeumának támogatása- képpen. Valóban nemzetstratégiai cél, hogy a vidéki várak helyreállításra kerüljenek, nemzeti emlékhelyként funkcionáljanak, közösségi terek legyenek, és tovább erősítsék - jelen esetben - Eger város büszkeségét.

Másrészről azt is megjegyzem, hogy ehhez forrásokat is rendelünk, nem csak beszélünk róla: 6,5 milliárd forintot szánunk Eger várának teljes rekonstrukciójára, ebből 1,5 milliárd forintot tudomásom szerint a nemzeti vár- és kastélyprogram keretében már Eger városa meg is nyert, vagy most van folyamatban az eredmények ismertetése, de a tartalmat illető tárgyalások lezajlottak. Ezt meghaladóan pedig mintegy 5 milliárd forint saját támogatásból, tehát a magyar adófizetők által biztosított támogatásból fogjuk az egri várat fejleszteni; ebből tavaly 250 millió forintot kapott meg Eger város önkormányzata tervezői előkészítésre.

Az idei esztendőben 152 milliárd forint hazai forrást és 250 milliárd forint európai uniós forrást fogunk költeni a „Modern városok” programra. A 152 milliárd forintban mintegy 4 milliárd forinttal szerepel az egri vár rekonstrukciója. Tehát amennyiben a tervezés jól halad előre, a tervezők, a műemlékesek, Eger város önkormányzata, a képviselő úr meg tudnak állapodni az egriekkel a tartalmat illetően, akkor

az idén további 4 milliárd forint kifizetésére van lehetőség.

További sok sikert, képviselő úr! *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi lesz veled Magyar Posta?**” címmel. Horváth Imre képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban több riport, tudósítás jelent meg sajtóban, televízióban a posta szolgáltatásaival kapcsolatban. Választókerületemben, Újpesten több választópolgár panasszal, kifogással élt a postai szolgáltatásokat illetően, ami abban nyilvánul meg, hogy késve, hetekkel, hónapokkal később kapják meg leveleiket, értékküldeményeiket, több esetben előfordul, hogy az átutalási utalványokat is határidő lejáratá után kézbesítik, így a befizetések után pótdíjat kell fizetni a polgároknak.

Tudomásom szerint a főváros több kerületében is hasonló gondok vannak. Ennek oka ismereteim szerint a hivatalokban jelentkező létszámhiány, főleg a postai kézbesítőket illetően. Újpesten az a jellemző, hogy nyugdíjasokat hívnak be, túlórapénzt fizetnek ki, és más kerületekből vezényelnek munkaerőt az újpesti postahivatalhoz. Véleményezhető, hogy ennek az az oka, hogy a munkavégzés arányait figyelembe véve még a 14 százalékos fizetésemelés sem elég, tehát a megemelt fizetésért sem nagyon tola- kodnak az embereknek postásnak lenni.

Államtitkár úrtól azt kérdezem, hogy mit kíván tenni a minisztérium, hogy a postánál kialakult jelenlegi helyzet, állapot megszűnjön. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdése valós problémára mutat rá, és indokai is helytállóak. Hazánkban a teljes logisztikai iparágra - így a Magyar Postára is - általában jellemző, hogy elsősorban a központi régiókban és Nyugat-Magyarországon munkaerőhiánnyal küzd. Ennek korábban bérezési, Nyugat-Magyarországon pedig a határ elszívó hatása volt az oka. Éppen ezért a kormány - mivel a Magyar Postát a magyar állam stratégiai fontosságú vállalatnak és partnernek tekinti - elsősorban a tavaly decemberben hozott kormánydöntésnek megfelelően, amely a minimálbért 15 százalékkal, a garantált szakmunkásbér-minimumot pedig 25 százalékkal emelte, majd '18-ban a minimálbért további 8-cal, a garantált bérminimumot pedig további 12 százalékkal emeli meg, azt várja, hogy ezeknél a munkaerő-

gondokkal küzdő nagy állami vállalatoknál, így a Magyar Postánál is, még ha az ön által jelzett helyzet nem is ilyen tragikus, de ami van, az javulni fog.

Erre tekintettel a Magyar Posta a saját szakszervezeteivel az elmúlt hetekben úgy állapodott meg - és ezt a kormány az elmúlt napokban jóváhagyta -, hogy három év alatt átlagban 32 százalék bérfelvezetést állapít meg. Ezen belül a Magyar Posta - természetesen a szakszervezetekkel egyetértésben - differenciál, és elsősorban azokat a munkaköröket fogja pluszjövedelemben részesíteni, ahol az ön által is jelzett munkaerőhiány tapasztalható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„A szatmári emberek mikor érdemlik meg az M49-es utat?”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 49-es főút forgalma napról napra egyre elviselhetetlenebb állapotokat idéz elő a szatmári térségben, hiszen valamennyi gépjárműtípusból jelentős mennyiség halad át a Csenger-Győrtelek szakaszon, Kocsord teljes területén, illetőleg Mátészalka jelentős részén.

Az első forgalomszámlálásra 2006 nyarán Kocsord község önkormányzata részéről került sor, ekkor huszonnégy óra leforgása alatt 10 324 gépjármű haladt át ezen a háromszázas lélekszámú településen. Majd a következő forgalomszámlálás öt év múlva történt meg, 2011-ben, gépjármű-kategóriánként átlagban 20-40 százalékos növekményt láttunk, de volt olyan gépjármű-kategória, például a legnépesebb, a személygépjármű-forgalom, amely 60 százalékkal növekedett öt év leforgása alatt.

A fő probléma abban áll, hogy Kocsord kettős terhelésnek van kitéve, hiszen a csengersimai és a tiszabecsi határátkelőhely felől érkező forgalom egyaránt megterheli ezt a települést. Az előbb felsorolt települések közül Kocsord van a leghátrányosabb helyzetben, ilyen szempontból előnytelen földrajzi fekvéséből adódóan.

Az utak keskenyek, nyomvályúsak, rengeteg életveszélyes és halálos baleset történik, szinte minden negyedévre jut legalább egy halálos kimenetelű baleset a településen. A belterületi ingatlanok elértéktelenednek, hiszen megreped a házak falazata. Ráadásul 2013 januárjában befejeződött az M3-as Ór településig terjedő szakaszának kiépítése, azóta csak növekedett a forgalom, és azóta egyre rosszabbá vált a helyzet.

Csak és kizárólag az M49-es gyorsforgalmi út mielőbbi megépülése jelenthet megoldást, így tehermentesíthető ez az útszakasz. Korábban arról szóltak az ígéretek, hogy legkésőbb 2017-re az út egy része elkészül, most 2020-ra vagy attól későbbre ígérik. Az a kérdés tehát, tisztelt államtitkár úr, hogy

mikor kezdik el végre az útépítést, mikorra tervezik befejezni, és milyen szakaszolással kívánják megépíteni, hiszen az első ütemnek legalább Ökörítőfülpösig, de leginkább Csengerig kellene megépülnie, ez lenne az üdvözítő. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

(12.40)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Az M49-es gyorsforgalmi út két különböző műszaki előkészítettségű szakaszból áll. Az M3-as autópálya és az országhatár közötti utat a 491-es számú főút becsatlakozása osztja két részre, a sztráda felé eső szakasz előkészületei előrehaladottabbak. A megvalósítani tervezett közúti fejlesztéseket a Magyarország rövid és középtávú közútfejlesztéséhez kapcsolódó beruházások összehangolásáról és azok 2022-ig történő megvalósításáról szóló kormányhatározat szabja meg. A kormányhatározatban ez a fejlesztés nem szerepel. Ezzel együtt a kormány negyedévente áttekinti a projektek előrehaladását, a projektlistát, s a szükséges feltételek fennállása esetén további fejlesztések megvalósításáról dönt. Tehát ha újabb pénzek jönnek be vagy valamelyik meghíúsul, akkor az ezen a listán lévők bejönnek. Épp ennek reményében dolgozunk a 49-es számú főút állapotának javításán. A 2017. évre vonatkozó útfelújítási program keretén belül megvalósul a 49-es számú főút összesen mintegy 6 kilométeres, Győrtelek környéki szakaszának felújítása, erre a közbeszerzési eljárás is folyamatban van. A felújításhoz szükséges források biztosításáról a kormány az elkövetkezendő hónapokban fog dönteni.

A Magyar Közút Nonprofit Zrt. öt évre mintegy 400 milliárd forint értékben kötött szerződést az állammal, ennek alapján kiszámíthatóbban s jobb minőségben, magasabb színvonalon tudja elvégezni a karbantartási és üzemeltetési feladatokat is. Ezen munkák megkezdéséig is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a közútkezelő az összes szükséges intézkedést megteszi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszterhez: **„Mikorra várható végre egy integrált, fenntartható vízgazdálkodási program?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, magában a címben benne

van a kérdés lényege. Most, jelen pillanatban az ország jelentős része, az alföldi területek egy jó része belvízproblémával szembesül. Ez nem is egy kiemelkedően nehéz év, ennek ellenére nagyon sok helyen, a szántóföldi területeken, gyepterületeken megjelent a belvív jelensége. Nem ritka, hogy ugyanabban az évben, amikor a belvív megjelenik, eltelik két hónap, és aszálykárrel kell szembesülnie ugyanennek az országnak, ami teljesen döbbenetes, hiszen most vízbőségről beszélnek, két hónap múlva pedig a víz hiányáról.

Nyilvánvalóan a Fidesz-KDNP kormányzati átalakításai nagyjából megszüntették Magyarországon a vízgazdálkodás észszerű megvalósítását, ugyanakkor a kormánynak mégiscsak volt egy olyan terve, amit Kvassay Jenő-tervként ismertünk, és ez nagyjából a nemzeti vízstratégiai tartalmat foglalta magában, amelyben legalább stratégiai tervként szerepelt az, hogy valahog elkezdünk gazdálkodni a Kárpát-medence vizeivel, és megpróbáljuk a klímakitetséggel veszélyeztetett térségeket ellátni és vízellátást biztosítani.

Nyilvánvalóan nem elég az, ha a köztársasági elnök a világ vízgazdálkodási problémáját emlegeti csak a fővárosban, ha nem történik érdemi törekvés. Most a belvízproblémával, később az aszálykárrel szembesülve azt kell hogy lássuk, nincs vízgazdálkodása az országnak. Ad hoc jelleggel, haváriahelyzetben árvízi védekezésre fordítják az energiát, de arra, hogy hosszú távon hogyan tudjuk raktározni a vizet, hogyan lehet műtárgyakkal raktározni és visszartartani holtág-rehabilitációkkal és más tevékenységekkel, mint a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése volt, megtartani a vizet, erre nem látszódik semmilyen koncepció. Tehát mint elmondtam, a címben van a kérdés, és ezt kérdezem tisztelettel a Belügyminisztériumtól: mikorra várható végre egy integrált, fenntartható vízgazdálkodási program megvalósítása Magyarországon? Köszönöm a szót, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindannyiunk számára világos, hogy Magyarország természeti adottságai miatt a belvív megjelenésével számolni kell. Függetlenül attól, hogy milyen intézkedések születnek, maga a földrajzi adottság ezt magával hozza, mint ahogy magával hozza azt is, hogy a forró nyári időszakban az aszályos időszak újra és újra visszatér. A kormány által elfogadott hosszú távú tervek tartalmaznak azokat a lépéseket, tartalmaznak azokat a fejlesztési irányokat, amelyek lehetővé teszik majd azt, hogy a víz megtartása Magyarországon javuljon, és a száraz időszakban ez felhasználható legyen.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy az eddig eltelt évtizedekben nem alakultak ki megfelelő víztározók,

illetve a vízgazdálkodás és -szabályozás rendkívül szétzöredezett és rendszertelen volt. A lakosság, illetve a földhasználók által fenntartott csatornák elfogytak, eltűntek, beszántották őket, tehát rengeteg problémával szembesül mind a kormányzat, mind az önkormányzatok, mind pedig a gazdák. Az idei évben meginduló nagy projektek mintegy 16,3 milliárd forint értékben fogják megteremteni a lehetőségét egyrészt átemelőtelepek fejlesztésének, belvízcsatornák fejlesztésének és rehabilitációjának, valamint több térségben új csatornák épülhetnek ki, illetve a teljesen elhasználódott, illetve megszűnt csatornák pótlása is megtörténhet.

Nyilván a belvív elleni védekezés nemcsak az állam feladata, az érdekelteknek, a földet művelőknek, a földet használóknak is meg kell mindent tenni; ezt ők a saját szakmájukban tudják, hogy mik azok a lépések, amelyekkel a belvízveszélyt tovább csökkenthetik. Annyit azért hozzá kell tenni, hogy azt az évet nevezzük belvízveszélyesnek, ahol 100 ezer hektárnál nagyobb az elöntött területek nagysága. Az idei évben ez még a 43 ezer négyzetméter sem éri el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nyilván ez részben az időjárásnak, de úgy gondolom, hogy részben a kormányzat új stratégiájának is tekinthető. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„5 milliárdos forintos beruházás Biatorbágyon! Mit jelent ez a fejlesztés a magyar mezőgazdasági gépgyártás szempontjából?”** címmel. Csenger-Zalán Zsolt képviselő urat illeti a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány a mezőgazdaságot mindig is stratégiai ágazatnak tekintette, hiszen Magyarország mezőgazdasági adottságai rendkívül kedvezőek. Ezért is örömteli minden olyan beruházásról beszámolni, ami hozzájárul a magyar agrárágazat fejlődéséhez, versenyképességéhez. Biatorbágy, jóllehet egy agglomerációs település, de a GSI Hungary Kft. jelenléte mezőgazdaságigépgyártásával nagyon fontos a település számára is. A most induló nagyberuházás azért is érdemel különös figyelmet, mert olyan fejlesztésről van szó, amely teljes egészében magánerejből, uniós támogatás nélkül valósul meg. Az amerikai vállalat saját forrásból 2,3 milliárd forint értékű gépberuházást hajt végre, valamint egy ingatlanfejlesztő pedig 3 milliárd forint értékű gyártócsarnokot épít számukra.

Úgy vélem, hogy a gyártás bővítése az amerikai vállalat Magyarország iránti bizalmát is mutatja, és tükrözi a Magyarország és az Egyesült Államok közötti kiváló gazdasági, üzleti együttműködést. A beruházás révén a következő tíz évben a termelés, valamint a vállalat exportja nagymértékben növekedni

fog. A gyártás mellett az itt elkészülő termékek teljes körű mérnöki tervezését is a magyarországi gyárban végzik. A több mint száz foglalkozott dolgozó 75 százaléka magasan képzett szakember, és a következő években további jelentős létszámbővítés várható.

Tisztelt Ház! Épp az ilyen hírek igazolják annak a gondolatnak a létjogosultságát, hogy mind a gazdaságpolitikának, mind az agrárpolitikának érdemes erőfeszítéseket tennie annak érdekében, hogy ilyen beruházások megvalósuljanak, hiszen sikereket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) csak széles körű összefogással érhetünk el. Ezért kérdezem miniszter urat: mit jelent ez a fejlesztés a magyar mezőgazdaságigép-gyártás szempontjából? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Először is gratulálni szeretnék Biatorbágnak ehhez a beruházáshoz, gratulálni azért, mert segíti a magyar mezőgazdaságot a XXI. századba áthozni, segíti, hogy azokat a célkitűzéseket, azokat az eredményeket, amelyeket ez a kor elvár és megkövetel a magyar mezőgazdaságtól, azt teljesíteni lehessen. Hiszen mind a precíziós gazdálkodás, mind a digitalizáció, mind a gépesítésnek az a foka, amely segíti a minél kevesebb vegyszerhasználatot, segíti a minél jobb talajtápanyag-megőrzést, segíti a minél jobb talajvíz-gazdálkodást, az nélkülözhetetlen ma már a magyar mezőgazdaság XXI. századba való átviteléhez.

(12.50)

A GSI Hungary Kft. biatorbágyi mezőgazdaságigép-gyárának tervezett több mint 5 milliárd forintos bővítése valóban komoly siker, és egyben elismerés is hazánk mezőgazdaságigép-gyártása számára, hiszen nyilván nem jöttek volna, ha nincsenek olyan alapok, olyan mérnökök, akikre alapozni lehet.

Fontos kiemelni, hogy egy olyan szektorról beszélünk, ahol elkötelezett kutatás-fejlesztés és folyamatos innováció nélkül nem lehet talpon maradni. Ezért is örvendetes az a szándék, hogy a gyártás mellett a teljes körű mérnöki tervezést is a magyarországi gyárában kívánja elvégezni a GSI Hungary. Az innováció az oktatásra és a képzésre is pozitívan hat majd vissza, így egy korszerű, komoly exporteredményeket felmutató gyár jelenléte képes a fiatalok agrárgépészeti pálya iránti érdeklődését, elkötelezettségét is erősíteni. A szakemberhiány fejlődése pedig más hazai szereplők sikerességéhez is tevékenyen lesz képes hozzájárulni az elkövetkező években.

S még egy adat: a magyar mezőgazdaságigép-gyártás évek óta stabilan mintegy 110 milliárd forint

feletti árbevételre ér el az exportból, és az export aránya a teljes értékesítésből több mint 80 százalék. Látszik tehát, hogy egy nagyon perspektivikus, nagy jövővel bíró ágazatról beszélünk, amely nélkülözhetetlen a magyar mezőgazdaság további sikerességéhez. Gratulálok, és köszönöm szépen a kérdéseit. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A Kormányzat vajon miért menti meg Farkas Flóriánt?**” címmel. Teleki László képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Számtalanszor feltettük azt a kérdést ellenzéki padsorokból, hogy miért nem kéri számon Farkas Flóriánt azokért a pénzekért, amelyeket a széles társadalmi rétegek sokszor követelnek önkéntől. Azt gondolom, itt lenne az ideje, hogy azokat a pénzköltéseket, amelyeket láthattunk, hogy hogy valósultak meg, számon kérjük rajta. Azért is, mert ma Magyarországon nagyon hiányoljuk azt, hogy azokat a rétegeket, akiket kellene segíteniük, önként az út szélén hagytak, pedig a kampányban mindig azt mondták, hogy senkit nem hagyunk az út szélén. Ezzel szemben az öregeket, az időseket, a fiatalokat és a betegeket otthagyták az út szélén, és ezek között ott van a roma lakosság is, mert engedik eltűnni azt a forrást, amit Farkas Flórián eltüntetett, és nem akarják számonkérni, hogy azt hozza vissza.

Hiányzik ez a pénz az oktatásból. Azért hiányzik, mert hiába mondják azt, hogy az ösztöndíjprogramokhoz hozzáférnek a roma gyerekek is, nem tudnak hozzáférni, illetve egy olyan kalapban van, ami átláthatatlanná teszi a közpénzek felhasználását. Kérdem én, államtitkár úr, komolyan gondolják-e azt, hogy továbbra is fenn lehet tartani ezt az ösztöndíjrendszert abban a formában, amiben önként most próbálják meg kielégíteni a fiatalokat. Én azt gondolom, hogy nem lehet.

A másik nagyon fontos kérdés: önként azt mondták, hogy az egészségügyben nincs sorban állás, nincs várólista. Szeretném jelezni, hogy nagyon is van. Azokat a pénzeket, amiket nagyon sokszor elsíbolnak - s ebben az esetben Farkas Flórián is -, költenék inkább arra az egészségügyi programra, amely meg tudná alapozni azt, hogy mindenképpen jobb és átláthatóbb legyen az egészségügy. Önként ezt nem teszik meg. De ugyanígy nem teszik meg az oktatásban, s nemcsak az ösztöndíjban, hanem a jövő generációjának a kitermelésében, a felépítésében sem, hogy minél magasabb szinten tudjanak tanulni azok a fiatalok, akiket érdekel a főiskola és az egyetem, mert abban sem igazán tudnak előrelépést felmutatni. Azért nem tudnak felmutatni, mert nem is akarják azt, hogy a jövő nemzedéke még tanultabb legyen, mint most.

Tehát ezért ne lopják el a fiatalok jövőjét! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden vizsgálat, amely korábban elindult, folytatódik, s néhány vizsgálat véget is ért. Éppen ezért döntött úgy a kormányzat, hogy eláll attól a támogatási szerződéstől, amit az ORÖ-vel vagy ezzel a foglalkoztatási szövetkezettel kötött, pontosan azért, hogy itt mindenképpen csak szabályos támogatásokra kerüljön sor.

Ugyanakkor szerintem önnek sem célja az, hogy az Országos Roma Önkormányzatot ellehetetlenítse és ezt a fajta érdekképviseleti formát lehetetlen helyzetbe hozza. Ezért döntött úgy a kormányzat, hogy az ORÖ adósságait részben átvállalja, a másik részben pedig saját vagyontárgyainak, ingatlanjainak az eladásából kell hogy biztosítsa kintlévőségeinek a visszafizetését. Bízunk benne, hogy ez a következőkben meg is fog történni, és az ORÖ teljes mértékben tiszta lappal tud indulni.

A roma fiatalokat semmifajta kár nem érte az elmúlt években, minden számukra nyújtott felzárkózási támogatás vagy egyéb szolgáltatás zökkenőmentesen zajlódhatott tovább. Ön is tudja, hogy egy stratégia keretében haladunk előre, a nemzeti társadalmi felzárkóztatási stratégia keretében; ez volt az első, amelyik európai uniós tagállamokban elkészült. Ez nagyon fontos célokat fogalmaz meg magyarországi szinten, amelynek nyilván uniós relevanciája is van.

De azt is örömmel láthatjuk, hogy az elfogadása óta, pontosabban 2010 óta, amióta egy másfajta társadalompolitika uralkodik Magyarországon, a szegénységet okozó társadalmi problémák érezhető mértékben csökkentek. Csökkent például a 17 évesnél fiatalabbak körében a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázata 43 százalékról 33 százalékra - ez óriási mértékű pozitív változás -; 1441-ről 2500-ra nőtt a „Biztos kezdet” gyermekházakban lévő gyermekek száma, akik ott szolgáltatást tudnak igénybe venni; 4 százalékkal csökkent a roma fiatalok körében a korai iskolaelhagyás; az Útravaló-ösztöndíjprogramban 13 ezer hátrányos helyzetű diák vehet részt; és még sorolhatnám a roma szakkollegiumi hálózatot és más intézkedéseket, amelyek érdemben tudtak segíteni a roma származású fiataloknak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Közérdek vagy magánérdek?**” címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt elmondhatjuk, hogy az egészségügyi rendszer leginkább a forráshiánytól szenved, a legtöbb gond innen ered. A közelmúltban több alkalommal is sikerült németországi kapcsolataim révén jó minőségű eszközöket és berendezéseket szerezni három magyar kórháznak, az ajkai Magyar Imre Kórháznak, a tapolcai Deák Jenő Kórháznak és az ózdi Almási Balogh Pál Kórháznak. Az adományok értéke megközelítőleg 10 millió forint, ami nagyon jól jött a folyamatos likviditási gondokkal küzdő kórházaknak, hiszen sajnos a minimumfeltételek és a mindennapi működéshez szükséges eszközök és felszerelések hiánya egyre csak növekszik. Örültünk nagyon az adományoknak, de el is szomorít, hogy a kórházaink minden külső segítségre rászorulnak, mert az állam egyszerűen nem biztosít megfelelő forrást az egészségügyi intézményeinknek.

Ugyancsak rengeteg problémát jelent a pénzhiány mellett az átgondolatlan struktúraváltás, amely során számos kórház került még nehezebb helyzetbe. Közérdekküadat-igénnyel fordultam az ajkai Magyar Imre Kórházhoz, hogy megtudjam, hogyan alakultak a betegszámok a tapolcai kórház aktív ágyainak megszüntetése után. Egyértelműen megállapítható, hogy az ajkai kórház terhei nagymértékben megugrottak. A traumatológiai osztályon 2011. és 2016. július-augusztusi adatok alapján a betegszám a másfélszeresére nőtt. A sürgősségi osztályon is szembetűnő a különbség: míg 2011 augusztusában 10 a Tapolcai járásból és 24 a Sümegi járásból érkezett, addig 2016-ban ez a szám 108 és 106 fő.

A mentők háza táján is akadnak bőven gondok, az ő leterheltségük is ugrásszerűen megnövekedett a tapolcai kórház aktív ágyainak megszüntése után. Míg 2011 júliusában a tapolcai mentőállomás járműveinek, konténerszolgálatának a futásteljesítménye 29 ezer kilométer volt, 2016-ban ez 43 ezer kilométerre nőtt. Az egyik autó 24 órás szolgálatba állítása nem indokolja ezt a túllépést.

Kérdezem, államtitkár úr: mikor látja be a kormány, hogy a jelenlegi finanszírozással a minimumfeltételek biztosítása nem oldható meg? Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nyilván nagyon fontos és jó helyre került az az ön által 10 millió forintos nagyságrendűnek jelzett adomány, amit ezekben az egészségügyi intézményekben vittek, de összehasonlításként szeretném elmondani, hogy az elmúlt években, a struktúraváltás óta e 10 millió mellett összességében 2,5 milliárd forint fejlesztési támogatás jutott ugyanezekbe az intézményekbe. Csak a nagyságrendet kívántam jelezni ezzel,

azt, hogy ennek a sok tízszerese érkezett fejlesztési támogatásként ezekbe az intézményekbe. Nyilván nincs olyan intézmény, ahol még ne férne el valamilyen fejlesztési támogatás vagy adomány, ezért csak jelezni, hogy szerencsére ennek a többszöröséből is tudtak jövőt tervezni az intézmények.

Őn többletfeladatokról beszélt az ajkai kórház esetében. Éppen ezért a tavalyi év végén célzott többletforrásokból az ajkai kórház is 439 millió forintot kapott, és a tapolcai Deák Jenő Kórház is kapott 53 millió forintot, ön csak az ajkai többletfeladatokról beszélt.

(13.00)

Ezekhez a többletfeladatokhoz összességében év végi célzott többletforrásból 439 millió forint érkezett ide. Úgyhogy azt tudom önnek mondani, hogy a kormányzat fejlesztési forrásokból, uniós forrásokból, hazai forrásokból egyaránt igyekezett javítani az ottani helyzeten. És többféle célra adtunk támogatást, tömbösítésre, központi betegirányítási rendszerre, egy fontos betegfelvétel-fogadó kialakítására, épületfelújításokra, orvosi eszköz beszerzésére, a mentőállomás beköltöztetésére, szolgáltatás bővítésére, szakdolgozói képzési programokra.

Bízunk benne, hogy ezeket mind-mind érzik azok, akik ebbe a kórházba járnak, és látják, hogy miként újult meg egy-egy szárny, vagy nem kell tömbök között tologatni most már a betegeket, hanem most már egy tömbön belül tudják ellátni többféle ágazatban is őket. Az is fontos, hogy az ügyeleti ellátás keretében a sebészeti ambulancia továbbra is 24 órás, szakorvosokkal, röntgennel, ultrahanggal, labor diagnosztikával várják a betegeket. Bízom benne, hogy ez biztonságérzetet tud adni minden ott lévő betegnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hová tűnt a nevelést-oktatást segítő munkatársak béremelése?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Számos alkalommal szót emeltem már az elmúlt években a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársak érdekében. Ugye, ők azok, akik rengeteget dolgoznak pedagógusok mellett, ők az iskolai dajkák *(sic!)*, az iskolatitkárok, a pedagógiai asszisztensek, könyvtárosok, rendszergazdák, laboránsok, és hosszan sorolhatnám még a sort. Ők rendkívül rossz helyzetben vannak, hiszen 2008 óta nem kaptak egy fillér béremelést sem. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 25 százalékkal csökkent a fizetésük reálértéke azóta.

A kormány végre-valahára most januárra beígért egy 7+3 százalékos béremelést a részükre, 7

százalék kötelező béremelés, és 3 százalék, amit pedig a fenntartó külön megítélés útján adhat oda. Az látható, és több helyről tapasztalható volt, hogy ezzel a 3 százalékkal jelentős problémák vannak, hogy ezt megkapják-e. De, tisztelt államtitkár úr! Az a helyzet, hogy itt van a kezemben egy bérapapírrészlet *(Felmutatja.)*, amiből az derül ki, hogy nemhogy a 3 százalékot, még a 7 százalékot sem kapják meg ezek az asszisztensek, legalább e szerint a részlet szerint.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az látszik, hogy a garantált illetmény összege, a fizetési osztályhoz tartozó garantált illetmény összege egy összeg, nem változott. A garantált bérminimumra való kiegészítés növekedett, és végül néhány kiegészítővel valóban növekedett az összeg, de ez pontosan az a növekmény, ami a garantált bérminimumra való kiegészítés.

Kérdezem, tisztelt államtitkár úr, hogy létezik az, hogy a törvény által előírt béremelést nem kapja meg valaki. És mikor fognak végre tisztességes béremelést adni, akár az ígéretek szerint, akár azon túl ezeknek a sokat dolgozó embereknek? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az elmúlt esztendőben is igyekezett a kormány a lehetőségéhez mérten kétszer 35 ezer forint többlettámogatással segíteni ezeknek az embereknek az anyagi helyzetén, és javítani azt a jövedelmet, amit éves szinten kapnak, ugyanúgy ebben az évben is a költségvetési törvénybe beillesztettük ennek a többletforrását, hiszen itt milliárdos tételekről van szó, ha ezt az átlagos 10 százalékos, a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítői béremelést nézem.

Itt ugye a 3 százalékos lehetőség arra, hogy valaki ezt megadja, nem adja, ez azt jelenti, hogy valaki több mint 10 százalékos béremelést fog kapni; lesz olyan, aki kevesebb mint 10 százalékosat, de legalább 7 százalékosat. Hiszen az intézményvezetőknek van olyan lehetőségük, hogy akik többet segítenek, akik jobban dolgoznak, azoknak 10 százalék fölöttit is adjanak, és nyilván, aki az átlagnál kevésbé teljesít, annak 10 százalék alattit. De minden intézmény megkapja ezt a plusz 10 százalékos keretet. Ebből 7 százalékról biztosan kell rendelkezni, és a 3 százaléknál kevesebb, a teljesítménytől függően.

Tehát maga az összeg a költségvetési törvényben szerepel, ezt minden itt dolgozónak meg kell kapnia. A szerződésmódosítások nyilván folyamatosak. Legnagyobb részük megtörtént az év elején, de bizonyára van olyan, lehet, hogy az öné is egy ilyen eset, aki valamilyen okból nem tudta vagy nem írta alá még a

módosított szerződését. De ha még márciusban is fennáll az, hogy a 10 százalékos emelés nem érkezik meg, és nem történt közben szerződésmódosítás sem, akkor mindenképpen közbe kell avatkozni, hiszen a költségvetési törvényben mindenki számára, minden tankerületi központ számára rendelkezésre áll ez az összeg.

Szeretnénk, ha minél hamarabb megkapnák. Akik a januári bérükkel nem kapták meg, azoknak a februári bérükkel a januári és a február többlet 10 százalékot is meg kell kapniuk. De örülhetnek, hogy nem az LMP van kormányon, hiszen mivel önök magasabb adókulcsokat is bevezetnének, ezért ezt a többletet az LMP-s adóemelés elnyelné. Úgyhogy bízunk benne, hogy továbbra is marad a Fidesz-KDNP egykulcsos adórendszere, mert különben az LMP időszakában ennél biztosan nagyobb elvonással kellene számoljanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Minden rendben a MÁV-nál? Pontosan közlekedő vonatok, az év vicce!”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyarországi vonatok rengeteget késnek. Egy felmérés szerint az utasok nem elégedettek a szolgáltatás színvonalával, a jegyárak rugalmatlanok és relatíve drágák. A vasúti utazásról általában az utasok 50 százaléka, míg az állomások állapotáról az utasok 40 százaléka van pozitív véleménnyel, ami európai szinten gyenge eredménynek tekinthető. Kiegyensúlyozott volt tavaly a MÁV-csoport gazdálkodása, a pálya- és járműfejlesztéseknek köszönhetően pedig sokat javult a menetrend szerinti közlekedés - mondta a MÁV Zrt. elnöke 2017. II. 8-án.

Majd a cikkben elmondja Dávid Ibolya *(Derült-ség.)*, vagy Dávid Ilona, hogy a vonatok 92 százaléka pontosan közlekedett tavaly Magyarországon. Hát, én elég sokat utazom a MÁV menetrend szerinti járataival, és annyira felbosszantott, államtitkár úr, hogy 92 százalékosan pontosan közlekednek a vonatok, hogy gyorsan készítettem egy statisztikát, most már mindennap felírom, hogy hány percet késik a vonat, amin utazom. 2017. II. 10-től 27-ig, a mai napig 13-szor utaztam menetrend szerinti járatokon, ebből a 13 járatból 11 késett..., 9 késett, 3 nem késett, államtitkár úr. *(Sic!)*

A vonatok 134 percet késtek, átlagban 13 percet. De volt olyan, amikor 45 percet késtünk, 20 percet késtünk; csak kétszer tudtam olyan vonatra felülni, ami nem késett, ami időben beérkezett. Lehet, hogy én szállok fel mindig rossz vonatra, de, államtitkár úr, szeretném azt megkérdezni, hogy milyen statisztikai adatokkal tudja a MÁV-vezérigazgató állítását bizonyítani, és tényleg ennyire rendben van-e a vas-

úti közlekedés, hogy Magyarországon a vonatok 92 százaléka időben érkezik. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A nemzeti közis szabványok szerint pontosnak minősül az a vonat, amely az útja során egyszer sem indult el a menetrendben meghirdetett időpontnál korábban, és a végállomásra legfeljebb 5 perc késéssel érkezik.

A vonatok közlekedési adatainak folyamatos dokumentálását - kérdésére válaszolva - a MÁV forgalomirányító szolgálata végzi, az elnök-vezérigazgató asszony által hivatkozott 2016. évi pontossági adat a személyvonatok közlekedése során keletkező, szabályszerűen naplózott adatok alapján állt elő.

Egyébként a vonatok késésének jellemző mértéke eltér attól, hogy országos, regionális vagy elővárosi szegmensben van. Nyilvánvaló, hogy a rövid távon, kevesebb utassal közlekedő vasutaknál kevesebb a lehetséges késés, míg a gyorsabb, hosszabb menettávú és feszebb menetrendű IC-vonatoknál valóban hosszabb.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tavaly a menetrend-szerűség mintegy 90 százalékosan teljesült. Erre természetesen én is azt mondom, hogy jobb lenne, ha ez 95 vagy 96 százalék lenne. Ha Japánban két percet késik a vonat, az főcím az újságokban, csak Japán nem a magyar hálózaton van.

(13.10)

A magyar vasútnak nem 8 év késését, hanem az elmúlt 50 év késését kell korrigálnia. A helyzet minden szempontból, műszaki szolgáltatás és egyéb dolgokban, így a menetrendszerűség kérdésében is javul.

Csak azért, mert felmerült: a MÁV-nak 8 évvel ezelőtt 330 milliárd adóssága volt, most 60. Tehát azért mondom, hogy a helyzet javul, de az ilyen, általánosságban feltett kérdések, képviselő asszony, nem a kormányt, hanem a 35 ezer vasutat sértik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Úgyhogy kérem, hogy megfontoltabban kérdezzen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor tér át a kormány a politikai marketingen túl kizárólag az önbecsapásra és szemfényvesztésre alkalmas gazdasági-statisztikai mérőszámok alkalmazása helyett a valós gazdasági teljesítményünket mérő mutatókra?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány ismét elképesztő sikerpropagandába kezdett azt bizonyítandó, hogy Magyarország gazdasági helyzete egyre kedvezőbb. A valóban kedvező makroszámok tekintetében ugyanis valóban egy kedvezőbb kép látszik kirajzolódni.

A GDP-arányos költségvetési hiány évek óta 3 százalék alatti, az államadósság és a munkanélküliség csökken, a gazdasági növekedés stabilan 2-3 százalékos, lényegében nincsen infláció. Kár, hogy az alaptól félrevezető, a magyar és a hozzá hasonló gazdaságok teljesítményének mérésére teljesen alkalmatlan gazdasági mérőszámokkal szemben a magyar valóság merőben más képet mutat. A kedvező GDP-adatok ugyanis a valódi magyar gazdasági szereplők teljesítménye helyett a multinacionális nagyvállalatok magyarországi telephelyének kibocsátását tükrözik.

Külkereskedelmi egyenlegünk pozitív alakulása sem a magyar reálgazdaság szereplőinek, hanem inkább a külföldi vállalatok magyarországi teljesítményének, exportjának az eredménye. A munkanélküliség csökkenő számai mögött pedig egyértelműen a kormányzati manipuláció húzódik meg. Közmunkások százezrei és növekvő tömegei, valamint a megalázó bérek és a nyomor elől külföldre menekülő és ott munkát vállaló honfitársaink egyre növekvő száma javítja a statisztikát. Az infláció hiánya pedig egy általános nemzetközi deflációs környezetet eredményez.

Hogyan várjunk persze változást, ha a kormány a tényekkel sem néz szembe? A valós helyzetet mutató mérőszámok és a realitással való szembenézés helyett nominális statisztikai adatokkal ámtva magunkat hogyan várhatnánk gazdasági paradigmatárást, a munkabérek növekedését, a kiszolgáltatottság csökkenését? Mikor tervezi meg végre a kormány legalább az első lépést és néz szembe a magyar emberek valóságával?

Tervezi-e egyáltalán a kormány, hogy a nemzetgazdaság állapotát mérő valós adatokra tér át, vagy folytatja a szemfényvesztést, áltatva magát és ostobának nézve a magyar embereket? Várom megdöbbentő választ. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettes úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön állításával ellentétben azt tudom mondani a kormány nevében, és remélem, nem csak a kormány nevében - sőt, biztos is vagyok benne -, hogy a magyar gazdaság teljesítménye igenis kiváló; az európai uniós átlagot meghaladó növekedés jellemzi az országot; a foglalkoztatottság mértéke jelentősen növekszik; a munkanélküliek száma jelentősen csökkent; 700 ezerrel több a foglalkoztatott ma Magyarországon, mint a 2010-es kormányváltáskor. *(Közbeszólások a Jobbik*

padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Soha ilyen jó nem volt!)

Azon, hogy a Jobbik nem fogadja el a magyarországi makrogazdasági tényeket, megmondom őszintén, nem vagyok meglepődve, hiszen az elmúlt időszakban a Jobbik politikája sok kérdésben megváltozott, megfordult: bevándorlásellenesből bevándorlás párti lett, Európai Unió-ellenességből Európai Unió-párti lett. Mi abban az új, hogy egyszerűen nem fogadja el a magyar emberek teljesítményét? És talán ez a legfájóbb benne. *(Gyöngyösi Márton: Ezt írásban leadtam. Ha nem érti, olvassa már el!)* Ezt a teljesítményt, a gazdaság elismerendő teljesítményét több százezer, több millió magyar ember munkája hozta meg.

De ha már nem hisz a valóságnak, nem hisz a tényeknek, és nem becsüli a magyar emberek teljesítményét, akkor legalább a nemzetközi szervezetek elismerését el kellene hogy elfogadja, így az Európai Bizottság országjelentését, amely igen kedvezően és pozitívan szól Magyarországról, vagy éppen a hitelminősítőket, akik politikai vádaskodással biztos nem minősíthetőek. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely a Jobbik képviselői felé: Értsétek már meg, hogy soha nem volt ilyen jó még!)* Mind a három hitelminősítő éppen a magyar gazdaság teljesítménye miatt felminősítette Magyarországot. *(Gyöngyösi Márton: Hosszú két perc volt!)*

Azt gondolom, rossz úton haladnak önök, rossz úton halad a Jobbik. Akármilyen is a politikai céljuk, a magyarországi tényeket, a magyar gazdaság teljesítményét önök is el kell hogy fogadják. Köszönöm szépen. *(Gyöngyösi Márton: Köszönjük szépen. - Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Ikotity István és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Mi történik Mongóliában, hogyan áll a kormányzat a Keleti Nyitással?”** címmel. Öné a szó, Ikotity István képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már mindenki számára világos, hogy a keleti nyitás politikája nem több, mint egy újabb méregdrága kommunikációs kampány. Úgy is mondhatnánk, hogy egy újkori magyar kalandozás Keletre, csak ebben az esetben nem a fogadó országok vagyónbiztonsága forog kockán, hanem a magyaroké. Az önök keleti nyitása ugyanis nem hozza, hanem viszi a pénzt. Számos példát hozhatnánk, de nézzük meg a keleti nyitás ügyének állását Mongóliában.

A keleti nyitás stratégia kiemelt állomásaként 2016 januárjában Orbán Viktor miniszterelnök egy 50 fős delegáció vezetésével három napra Ulánbátorba érkezett, és az ön minisztere a delegáció tagjaként kiemelte, hogy hazánk a térségben Mongóliát stratégiai partnernek tekinti. A kétoldalú kapcsolata-

tok bővítésének érdekében 2015-ben Ulánbátorban ismét megnyílt a magyar nagykövetség, és megkezdte működését a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. ulánbátori irodája.

A nyersanyagárak esése és a félrekezelt gazdaságpolitika miatt azonban a mongol deviza, a tugrik 2013 óta értékének a 80 százalékát elvesztette a dollárhoz képest. Az államháztartási hiány Mongóliában a GDP 20 százalékát teszi ki. A sarokba szorult mongol kormány ezért, az államcsődöt elkerülendő, február 18-án megegyezést írt alá a Nemzetközi Valutaalappal.

Kérdezem, tisztelt államtitkár úr, hogy miképpen áll napjainkban a keleti nyitás stratégiája, különös tekintettel a kereskedelemre és a befektetésekre. Azt is kérdezném öntől, hogy egy mongol csődhullám esete mi a garancia arra, hogy a magyar állami tulajdonú Eximbank viszontlátja az Ulánbátorba kihelyezett 25 millió dollárját. Tisztelettel várom előre a választát.

ELNÖK: Szabó László államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A keleti nyitásban, a térséget sújtó gazdasági nehézségek ellenére, a diplomáciai eszközökkel támogatott külgazdasági törekvéseknek köszönhetően számos sikert értünk el, és annak ellenére, hogy az ukrán-orosz válság miatt is hatalmas gazdasági negatív hullámok érték a keleti térséget, ennek ellenére nőni tudott a keleti reláció. Tehát nagyon nagy túlzás lenne azt mondani, hogy nem működik a keleti nyitás.

Gyakorlatilag a gazdasági élet összes nagyhatalma, mindenki Keletre és Délre néz, ahogy a magyar gazdasági erők is, pontosan azért, mert a növekedés, az igazi, valós gazdasági növekedés Keletről és Délről fog származni a következő 10-15 évben. Jelenősen nőtt az ukrán, a kazahsztáni, a moldovai kereskedelmi forgalmunk; Azerbajdzsánban tendereket nyernek a magyar cégek. És azt kell mondjam, Mongóliában is nagyon sok sikert értünk el az elmúlt hónapokban. A kötöttségély-hitelprogram beindult. Említette ön is az aláírást, ami megtörtént a múlt évben, körülbelül egy éve. Azért pedig, hogy az ő pénznemük milyen módon került válságba és a nyersanyagárak hogyan változnak, higgye el, hogy nem a keleti nyitás felelős.

A mongol gazdasági nehézségek egyébként nagyon komoly figyelmet keltettek a nemzetközi pénzügyi piacokon. Az IMF és a mongol kormány megállapodott egy hároméves hitelprogramban, és nemzetközi pénzügyi szervezetek, Japán, Dél-Korea és Kína is megállapodásokat kötött Mongóliával. Jelenleg egy 5,5 milliárd dolláros csomag áll rendelkezésre, hogy Mongóliát kihúzzák a pénzügyi problémákból, és az IMF szerint 2019-re akár évi 8 százalékkal is nőhet a GDP.

Tehát nagyon nagy hiba lenne, ha mi nem lennénk ott komoly erővel. Magyarországról egyébként tejipari beruházások, tejipari gépek kerültek ki az elmúlt évben. A Pénzjegynyomda 10 millió dollár értékben szállít most biometrikus útleveleket, és bízunk abban, hogy a songinói biokombinát felújítása is hamarosan beindul magyar szakemberek (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) vezetésével. Köszönöm szépen a figyelmét. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

(13.20)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Gyüre Csaba, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Mikor lesz közúti határátkelő Tiszaszentmárton és Szalóka között?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kárpátaljai településről, Szalókaról szeretnék szólni. Az Ungvári járásban fekvő falut már az 1200-as évek oklevelei is említik, lakossága pedig 97 százalékban magyar. A település lakossága híven őrzi magyarságát, őseinek nyelvét, kultúráját, művészetét. Szalóka Eszennyel szomszédos, a magyar oldalon lévő Tiszaszentmártontól és Eperjeskétől pedig csak a Tisza és az országhatár választja el. E négy falu lakossága összesen kábé ötezer fő. Természetesen itt is családokat szakított szét a trianoni békediktátum. Az itt élőknek hatalmas problémát jelent, hogy az Ungvári járásban összesen egy személyforgalmi határátkelőhely működik Magyarországra irányába, Csapon. Szalóka Ukrajna felől szinte megközelíthetetlen a nagyon rossz minőségű utak miatt. A helyiek csak nagy nehézségek, többórás kerülők árán tudják tartani a kapcsolatot a magyarországi rokonokkal, barátokkal.

Szalókát és Tiszaszentmártont viszont összeköti egymással egy vasúti híd, melyen jelenleg csak vasúti teherforgalom zajlik, így magánszemély semmilyen módon nem haladhat át rajta. A hídról magyarországi szakemberek által készített statikai felmérések igazolják, hogy alkalmas lenne közúti közlekedésre is. A határ menti falvak vezetői már évekkel ezelőtt egyeztettek a határátkelőhely megnyitása érdekében. Szakemberek megállapították, hogy a térség környezete megfelelő a határátkelőhely kiépítésére, az érintett határszakasz közúton mindkét irányból megközelíthető, és a már meglévő infrastruktúra lehetővé teszi a vám- és a határőrség problémamentes működését. Mindezekből következik, hogy a határátkelő megépítése nem igényel komoly anyagi befektetést, viszont megnyitása esetén javítaná a szomszédos országgal az együttműködés feltételeit.

Kérdésem tehát: egyetért-e azzal, hogy nem lehet tovább halogatni a szalókai határátkelőhely megnyitását? Mit kíván tenni a kormány a közúti határátkelő mielőbbi létrehozása érdekében, illetve

mikorra várható ezen Tiszaszentmárton és Szalóka közötti közúti határátkelőhely megnyitása? Várom megtisztelő, érdemi választát. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szívemből beszél. Magyarország Kormánya kiemelten kezeli a határon átívelő közlekedési kapcsolatok fejlesztésének kérdését, és az egykor egységes, ma a határok által elválasztott térségek összeköttetése számunkra nemzetpolitikai és gazdaságfejlesztési jelentőséggel bír. Ez egyszerre szolgálja a határon túli magyarság megmaradását, az anyaországhoz való kötődését és a gazdasági kapcsolatok szorosabbra fűzését is.

Ezt felismerve a magyar kormány átfogó infrastruktúra-fejlesztési és -helyreállítási programot indított, melynek keretében '16 januárjában kormányhatározatban döntött azokról a kis léptékű, határ menti közúti kapcsolatokról, amelyeket szakmailag megalapozottnak, a partnerországgal való együttműködésben európai uniós forrásból finanszírozhatónak és megvalósíthatónak ítélt meg. Az elmúlt évek intenzív diplomáciai munkájának köszönhetően a szomszédos országokkal magas szintű megállapodásokat kötöttünk pontosan azért, hogy minél sűrűbben legyenek ezek a határátkelő lehetőségek, a kinti magyarságot minél közelebb tudjuk húzni Magyarországhoz.

Legutóbb 2016 novemberében Ukrajnával rögzítettünk egy miniszterelnöki szándéknyilatkozatot, és az első ütemmel kapcsolatban már a tervezett infrastrukturális fejlesztéseket is megállapítottuk. Így kerülhet sor például a beregsurányi határátkelőhely bővítésének befejezésére, illetve a Beregszászt elkerülő út megépítésére. Az ukrán féllel történt megállapodás szerint a szűkös erőforrások egy kis léptékű fejlesztésre, a Nagyhódos-Nagypalád közötti határátkelőhely kiépítésére lesznek fordítva. Ukrajna nehéz gazdasági helyzetére tekintettel további fejlesztések ebben a fázisban nem indíthatóak, ugyanakkor szándéknyilatkozatban meghatározott projektek megvalósítását követően további, a kárpátjai magyarság és a határ menti területek számára fontos fejlesztésekre fog lehetőség nyílni.

Köszönöm ezúton is képviselő úr segítségét abban, hogy felhívta erre a figyelmet. Nyilván nagyon sok megoldandó feladat van még, de nagy ütemben dolgozunk, hogy minél könnyebben tudjanak átjutni a határ menti magyarok Magyarországra, és hogy a kereskedelmi kapcsolatokat a sűrűbb határátkelőhelyeken minél szorosabbra tudjuk fűzni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Elsőként Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Elássák, hogy ne lássák?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a személyét.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Elfogadom, köszönöm.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor két éve kiderült, hogy a Fideszhez ezer szálon kötődő Buda-Cash Brókerházban ellopták az ügyfelek pénzét, akkor a botrány magával rántotta a DRB-bankcsoportot is. A bank felszámolása folyamatban van, viszont vannak emberek, akik még futnak a pénzük után. Ilyen helyzetben van körülbelül száz pécsi, baranyai család is, akik lakáshitelt vettek föl a DRB-banktól, a bank megszűnése előtt visszafizették a kölcsönt, ám bent ragadt az a tisztességtelenül felszámított kamat és költség, ami visszajárt volna nekik. Családonként legfeljebb néhány millió forint-ról van szó, ez a százmilliárdos Buda-Cash-botrányhoz képest elenyésző összeg, de egyes családoknak nagyon fontos és komolyan érinti őket. Ez tehát a probléma, amit szabályozással meg lehetne oldani, ahogy külön törvényt hoztak az átvert devizahitelesek megsegítésére is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök nem mondhatják, hogy ez az ügy meglepi önöket, hiszen a családok közvetlenül is jelezték a problémát nemcsak önök-nél, hanem nagyon sok szervezetenél, más minisztériumnál, de jeleztem én is, sőt megoldási javaslatot is tettem. Varga Mihály miniszter úr azonban lesöpörte az asztalról ezt a megoldási javaslatot, és arra sem volt hajlandó, hogy velem személyesen konzultáljon erről az ügyről.

Miért hagyják az út szélén ezeket a családokat? Miért nem akarnak segíteni nekik, hiszen - ahogy mondtam - egy közel százmillió forintos tételről van szó. Ahogy a többi hitelest vagy akár beszorult károsultat megsegítették több milliárd forinttal - például a Honvéd biztosítási pénztáraknál is ezt megtették -, nem értem, hogy ezt a közel száz pécsi és baranyai családot miért nem tudják segíteni. Tisztelettel várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Előljáróban szeretném elmondani, hogy önnek Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr szabályosan válaszolt a január 24-ei levelében, és érdemben kifejtette az

ön által fölvetett kérdésről a szakmai álláspontját, jogszerű és törvényszerű álláspontját.

Előljáróban szeretném mondani, hogy itt nem egy egyszerű brókerkárosultról vagy egy devizahitelkárosultról van szó, hiszen az ön által fölvetett problémánál és kérdésnél az a helyzet áll elő, hogy egy felszámolási eljárásban keletkezett követelés kifizetéséről van szó, és ön egy olyan eljárást szeretne ebben a kérdésben a felszámolási törvényt megkerülve, hogy az ön által említett magánszemélyek, akik egyébként visszafizették a hitelt - tehát más jellegű kártérítésről van szó -, egy teljesen kedvező és más eljárásban részesüljenek, ami a jelenleg hatályos felszámolási eljárásról szóló törvényt kiiktatná, megkerülné, és másokkal szemben előnyösebb helyzetbe kerülne.

Azt gondolom, hogy a kormány és az Országgyűlés károsultak százezrei és milliói részére találta meg mind a devizahitel tekintetében, mind a brókerkárosultak tekintetében a jogszerű és törvényszerű megoldást, és úgy gondolom, hogy az ön által fölvetett probléma is törvényszerűen, jogszerűen rendezendő, azonban ez a törvény a felszámolási eljárási törvényt, nem pedig a devizahitel-károsultakról szóló törvényt jelenti. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nem tudom elfogadni a választát. Egyrészt Varga Mihály két hónap múlva válaszolt az én megkeresésemre, másrészt pedig itt egy olyan diszkriminációról van szó, ahol azokat a családokat, akikről én beszélek, érte hátrányos megkülönböztetés, mert míg azoknak a családoknak, amelyek nem fizették vissza a hitelt, ez a tisztességtelenül felszámított összeg levonásra került a tőkeösszegekből, ők nem kapják vissza ezt a pénzt. Egyszerűen érthetetlen számomra, hogy ha 3 milliárd forint jut egy harmadosztályú szerb focicsapatnak, 490 millió forint Kisvárdának stadionfejlesztésre, vagy az Országos Roma Önkormányzatnál 1,3 milliárd forintot tudnak hazahordani, és emiatt büntetést kell fizetnie a magyar államnak, akkor miért nem lehet megoldani ezt a tételt is.

Az a jogszabályjavaslat, amit én beadtam, ezt a diszkriminációt feloldaná, de ha van más javaslatuk, azt is szívesen veszem, hiszen a legfontosabb, hogy ez a száz pécsi, baranyai család hozzájusson a pénzéhez. Köszönöm. A választát nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy elmondtam az első két percben, van törvényszerű és jogszerű megoldás a felve-

tett problémára; igaz, az lassabb és nehezebb, de mégis a jelenleg hatályos törvényeknek megfelelő. Azt azonban már nehezen tudom elfogadni, hogy most, amikor már ellenzékben van, és egy probléma vagy több probléma is a jelenlegi kormány által megoldásra kerül, így a devizahitelesek problémája vagy a brókerkárosultaknak a problémái, ön felelősségteljesen eljátssza, mintha törődne az emberek problémájával. Kérdezem én, hogy hol voltak önök, hol volt a Magyar Szocialista Párt akkor, amikor százezreket, milliókat taszított felelőtlenül a devizahitelesek közé, nem figyelmeztetve annak kockázataira és árfolyamveszélyeire. Ezt az egész problémát a Fidesz-kormánynak kellett megoldani. Hol voltak önök akkor, hol volt az önök felelőssége, amikor ezt az óriási társadalmi problémát generálták Magyarországon? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13-30)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Személyes nyilatkozattétel” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Rendben, köszönjük. A miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mit kellene tennie a Kormánynak a dolgozó magyar emberek bérfelzárkóztatásának érdekében?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Szintén **megvárnám** a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Önöknek az antikommunizmus is csak egy politikai termék?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A Fidesz megalakulása óta büszke az antikommunista múltjára, ebben valószínűleg fontos szerepe volt Orbán Viktor 1989-ben, Nagy Imre újratemetésén elmondott bátor és karakán beszédének is.

Ma reggel mi is könnybe lábadó szemekkel, páras tekintetekkel hallgattuk a KDNP-s képviselőtársainak felszólalását a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából. Ehhez képest igencsak furcsa az, hogy 2017. január 20-án, Vlagyimir Putyin Magyarországra látogatásának idején a Fidesz Esztergomban az egykori Szent Anna temetőben a Béke Angyala emlékművet avatta fel, ami többek között a Vörös Hadseregnek állít emléket.

A Jobbik megalakulása óta fontosnak tartja az orosz kapcsolatokat. Amikor a Fidesz még Oroszországot szidta, körülbelül tíz évvel ezelőtt, akkor mi már mondtuk, hogy a jövőbe tekintve kell kereskedelmi és gazdasági lehetőségeket keresni és létesíteni. Három éve mondjuk azt, hogy károsak azok a gazdasági és kereskedelmi szankciók, amelyeket az Európai Unió vetett ki Oroszországgal szemben, és amit Magyarország is szentesít az aláírásával. De a történelemhamisítást és a Vörös Hadsereg dicsőítését, béke angyalaként való bemutatását nem tudjuk elfogadni, még akkor sem, ha a szocialisták kezdeményeznék, hát még egy nemzeti párttól vagy magát nemzetinek és antikommunistának beállító párttól. Már megint micsoda megfelelési kényszer és szolgálkúság ez, miniszter úr, amit önöktől láthatunk?! A Fidesz-KDNP-nél az antikommunizmus is csak egy politikai termék? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Először is általánosságban hadd jegyezzem meg, hogy az elmúlt harminc esztendőben, a Fidesz történetében a képviselő úr pontosan hivatkozik arra, hogy az az elképzelés és az a hit, amellyel mi magunkat úgy azonosítjuk, és úgy gondolkodunk a saját pártunkról és politikai közösségünkéről, hogy antikommunista elveket vallunk, és folyamatosan részt vettek párttársaink és mindannyian az elmúlt harminc esztendőben a kommunista diktatúra örökségének a lebontásában, ez konzekvens, következetes és bármikor számonkérhető rajtunk.

Ami az Oroszországgal kapcsolatos viszonyt illeti, mi mindig különbséget tudunk tenni a pragmatikus országérdek és a saját meggyőződésünk, mármint világnézeti elkötelezettségünk között. Nem zárja ki a kettő egymást. Az a helyzet, hogy az a mai realitás, és erről nem a Fidesz tehet, hogy ha valaki

ránéz a nemzetközi ártáblára, akkor pontosan tudja, hogy ma - vezetőkek ide vagy oda - Magyarország legolcsóbban gázt Oroszországból tud vásárolni. Ez egy realitás. Négymillió háztartás pedig gázzal fűt. Természetesen kell azon dolgoznunk, hogy függetlenek legyünk ettől az energiaforrástól, de ez a realitás. Ettől mi még nem leszünk kommunistabarátok, mint ahogy az orosz föderáció sem azonosítja mindenben magát az 1990 előtti időszakkal.

Szerencsére itt ül Völner Pál képviselőtársam *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, akit azonnal meg tudtam kérdezni, hogy mi a helyzet Esztergomban, aki azt mondta, hogy ez alapvetően egy első világháborús emlékmű. Hozzáteszem, hogy mi tiszteletben tartjuk mind Németország jogát ahhoz, hogy a német katonai sírokat rendben tartsa Magyarországon, mind az Amerikai Egyesült Államok jogát, hogy az amerikai katonai sírokat rendben tartsák, és az orosz föderáció jogát is, hogy az orosz katonai sírokat rendben tartsák, mint ahogy Ukrajna és Románia jogát is, hogy a második világháborús sírokat rendben tartsa.

Ami a második világháborút és az antikommunizmust illeti: képviselő úr, úgy tudom, ön is támogatta azt a nem olyan régen bevezetett döntésünket, amellyel 70 év után igazságot szolgáltatunk azoknak, akik elveszítették az édesapjukat vagy a hozzátartozóikat a második világháborúban, és most árvaellátást kapnak. Rajtunk ne kérje számon az antikommunista létet! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót a képviselő úrnak.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Azt, hogy ki mennyire viszonyul pragmatikusan az ilyen kérdésekhez, azt gondolom, én tudnám önnek elmagyarázni, hiszen mi már akkor is ezt képviseltük, amikor önök még teli szájból, ellenzékből szidták Oroszországot. Mi is azt mondtuk, hogy előnyös gazdasági, kereskedelmi, energetikai szerződéseket kellene Oroszországgal kötni, ez a kérdés azonban egészen más lapra tartozik.

Semmi nem indokolja azt, hogy miközben win-win alapon tárgyalunk Oroszországgal gazdasági, kereskedelmi kérdéstről, önök a történelmet meghamisítják és egy ilyen emlékművet állítsanak, ez ugyanis nem kizárólag az orosz hadifoglyoknak, az első világháborúban elesett, a cári Oroszország idején elesett katonáknak állít emlékművet, hanem a Vörös Hadseregnek is, és ezt ön is tudja, államtitkár úr, ne ingassa a fejét.

Másrészt miközben önök Nyugat felé mutogatnak, és most hétvégén Orbán Viktor ugyanezt megtette, hogy a Nyugat nem ismeri a kommunizmusnak a bűneit, ez önökön is múlik, ne mutogassanak Nyugatra, hanem először a saját házuk táján söprögessenek! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az ügynökökték háromszor négy év alatt, az önök kormányai alatt is mind a mai napig

titkosak, önök semmit nem tettek annak érdekében, hogy ezek nyilvánosságra kerüljenek. *(Taps az ellenzéki oldalról.)*

ELNÖK: Lázár János urat illeti a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én azt tudom megtenni, hogy elfogadom Völner Pál képviselőtársam javaslatát, ami abból áll, hogy ez egy első világháborús emlékmű *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: De nem az!)*, és az első világháború végén elhunyt áldozatokra vagy az első világháború áldozataira emlékeztet.

Szerintem van külön egy második világháborús emlékmű Esztergomban *(Dr. Völner Pál: Így van.)*, de hogy igazságot szolgáltatassak, el fogok menni és meg fogom nézni, majd szót fogok kérni, és tájékoztatni fogom, ha máshogy nem, napirend után.

Ami a megjegyzését illeti: én azt gondolom, hogy nemcsak a második világháború hőseire emlékeztünk az elmúlt időszakban, hanem az első világháború 100. évfordulója méltó emléket kínál arra is lassan, hogy az első világháború végén beállt ideológiai káosz is kellő feldolgozásra kerüljön. Azt pedig mégsem kérdőjelezheti meg képviselőtársam, hogy Marx és Engels nem orosz állampolgárok voltak. *(Dr. Staudt Gábor: És ez hogy jön ide? - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „Miért érintetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Nagy István államtitkár urat jelölte ki válaszára. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Meg fogom várni a miniszter urat.

ELNÖK: Köszönjük. A második **szoron következő** ülésen kell majd válaszolnia miniszter úrnak a kérdésre.

Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnöknek: „Ez már a polgári Magyarország?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a kérdését, elnök úr. Habár közelebb vagyok Simicskó miniszter úrhoz képest egy lépéssel, de ennek ellenére **megvárnám** miniszterelnök urat, ha nem veszik zokon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ugyancsak Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kér-

dést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**A magyar emberekkel mindent meg lehet etetni?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Zsigó Róbert államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

(13.40)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Mindenkit nem utasíthatok el, így aztán elfogadom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagy István államtitkár úrral már cseréltünk eszmét arról, hogy a Fidesz birtokpolitikája hogyan szolgálja az élelmiszer-biztonság csökkenését Magyarországon. Most konkrétan arra szeretnék rákérdezni, hogy talán az FM-ben is hallottak az elmúlt két hétnek az egyik ilyen élelmiszer-biztonsági botrányáról, hogy kiderült, hogy az Európai Unió nyugat-európai országaiban ugyanazon termékek, ugyanazon gyártók élelmiszer-minősége magasabb élelmiszeripari elvárásoknak felel meg, mint Magyarországon, illetve Kelet-Európában.

Ez a botrány rámutatott arra, hogy Magyarországon gyakorlatilag az élelmiszer-biztonság védelmével kapcsolatos hatósági lánc - hiába vannak időszakos ellenőrzések, hiába igyekszik, nem múlt el nyomtalanul a leépítés háttéré - nem tudja ellátni azt a feladatát, hogy megvédje a magyar állampolgárokat, a magyar társadalmat a gyengébb minőségű, rosszabb élelmiszertől. Nyilván az vezetett ide, hogy a Fidesz nagyjából Csányi Sándoron és Mészáros Lőrincen kívül nem nagyon látja a magyar élelmiszeripar fellendülésének lehetőségét, és ezért továbbra is ki vagyunk téve annak, hogy élelmiszerüzleteinkben túlnyomó többségében külföldről beérkező, gyengébb, silányabb minőségű élelmiszerek találhatók.

Az a kérdésem, hogy így hét év kormányzás után mégis önök szerint kinek a felelőssége ez. Hiszen a magyar polcokon nincs más, mint amit önök megengednek, hogy odakerüljön. Semmi nem más nem kerül a polcokra, mint amihez önök hozzájárulnak.

Az a kérdésem, hogy elismerik-e, hogy önök alkalmatlanok arra, hogy a magyar állampolgárokat és a magyar társadalmat megvédjék élelmiszer-biztonsági tekintetben az egészségtelenebb élelmiszerektől.

Az a kérdésem, elismerik-e, hogy a Fidesz-KDNP és a földművelésügyi tárca alapvetően inkompetens abban, hogy megvédje a magyar társadalom egészségét és az élelmiszer-biztonságot Magyarországon.

És tisztelettel kérdezem, ha nem veszik zokon, hogy államtitkár úr elismeri-e azt, hogy Fazekas Sándor totálisan alkalmatlan arra, hogy Magyar-

országban a földművelés ügyét és az élelmiszer-biztonság ügyét egyáltalán képviselje a magyar kormányban. Erre várnám megtisztelő válaszait. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon sok mindenről beszélt itt az azonnali kérdésében. Megpróbálok a lényegre válaszolni, mert ha mindenre válaszolnék, akkor arra nem lenne elég időm.

Ön elsősorban az élelmiszer-biztonságról beszél mint témáról, és összekeveri az előbbi, az osztrák, illetve a magyar áruházakban lévő élelmiszerek ügyét az élelmiszer-biztonság kérdésével. Megnyugtatom, tisztelt képviselő úr, hogy a Földművelésügyi Minisztérium háttérintézményeként működő Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal minden törvényi felhatalmazásával mindennap azon dolgozik, hogy a magyar családok asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű, lehetőleg magyar élelmiszerek kerüljenek. Az elmúlt esztendőben, hogy egy példát mondjak, a Kiemelt Ügyek Igazgatósága a Nébihen belül közel 9 milliárd forint áfacsalást és adócsalást akadályozott meg, emellett minden tisztességtelen vállalkozással szemben fellép a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal.

Ami az ön kérdését inspirálta, valóban, a Nébih 2014 végén 24, Ausztriában, illetve Magyarországon is kapható élelmiszert vásárolt és vizsgált meg érzékszervileg, laboratóriumban összetételét tekintve, és bizony voltak olyan élelmiszerek, amelyek élelmiszer-biztonsági szempontból megfelelnek, de más összetételűek, illetve ilyen tekintetben a minőségük rosszabb, mint ha valaki ezt Ausztriában vásárolta volna meg.

A magyar kormány kiáll a magyar vásárlók érdekei mellett. Felhívtuk és a közelgő V4-csúcstalálkozón fel is fogjuk hívni az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a jogi szabályozás elsősorban az Európai Bizottság dolga, addig pedig erkölcsi, tisztességbeli kérdésnek tekintjük ezt az ügyet, és úgy gondoljuk, hogy a vásárlók addig ezek helyett a termékek helyett vásároljanak inkább kiváló minőségű magyar élelmiszereket.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, ön egy felszólalásban mondta azt el, hogy a Nébih helyt tud állni és naponta tud ellenőrizni, és azt, hogy az elmúlt négy évben összesen 24 terméket tudott megvizsgálni. Több ezer élelmiszerről beszélve 24-nek a mintája alapján ön ki meri jelenteni azt, hogy a magyar

fogyasztók élelmiszer-biztonsága biztosított? Hogy jön ehhez?

Teljesen tönkretették a hatósági rendszert és alkalmatlanná tették úgy, hogy közben gyakorlatilag a szaktárcájuk nemhogy nem ért a témához, gyakorlatilag teljesen inkompetens módon engedélyezi azt, hogy gyakorlatilag bármilyen szeméttel telitegyék a magyar élelmiszerüzleteket. Ezért nem az Európai Unió a felelős, a magyar polcokra az önök engedélye alapján és az önök eljárásrendje alapján hozzák be ezeket a termékeket, ezért önöknek kell viselni a felelősséget.

Egy ilyen élelmiszer-biztonsági botrány után az a minimum lenne, hogy a földművelésügyi miniszter feláll, de legalább az hasznos lenne, ha ön elismerné, hogy teljes alkalmatlanságát a miniszter ezzel is bizonyította. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a válaszadás lehetősége.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Kellő tisztelettel mondom, hogy ön mindent összekever ebben az egy percben is, nem csak az előző két percben. Még egyszer mondom, ez az ügy, amiről ön beszél, nem élelmiszer-biztonsági kérdés, hanem egyrészt európai uniós jogi kérdés, másrészt pedig tisztesség és korrektség kérdése. Nem engedhetjük meg, a magyar kormány eddig sem engedte, és ezután is mindent megtesz azért, hogy azok az multinacionális élelmiszergyártók, akik ezeket a termékeket ugyanolyan néven forgalmazzák nálunk, mint az Unió más területein, rosszabb minőségű élelmiszereket adjanak el itt, mint mondjuk, Ausztriában vagy Németországban. Ez ellen föl fogunk lépni, a V4-csúcstalálkozó is ezért szerveződik mostanában.

Az ön kérdése úgy szól, hogy mindennel meg lehet-e etetni az embereket. Tisztelettel, a kellő tisztelettel kérem képviselő urat, hogy a tisztességtelen multinacionális cégekhez hasonlóan ne etesse ön is mindennel a magyar embereket.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Gyopáros Alpár, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Tanult-e valamit is az EU Bizottság a Brexitből?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nyolc hónap telt el az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépéséről szóló népszavazás, vagyis a brexitreferendum óta. Bármilyen hosszú volt ez a házasság az Egyesült Királyság és az Európai Unió között, az elválás mégis megtörtént, és ha azt a felet nézzük, aki a szakítást kezdeményezte, akkor megállapíthatjuk, hogy Nagy-Britannia köszöni szépen, jól van. Érte nem kell

aggódnunk, biztos lábakon áll, és ami a legfontosabb, hogy tudja, hogy mit akar.

Brüsszel viszont már előtte sem volt valami rózsás helyzetben, és a szakítás még jobban megviselte. Kudarcot vallott, de ahelyett, hogy ezt beismerné és önvizsgálatot tartana, a sértődöttet játssza. Elég itt az Európai Bizottság elnökének fenyegetésére utalni, miszerint a britek nagyon is borsos árat fognak fizetni a kilépésért.

Bár az Unió vezetőinek minden eszközük megvolt ahhoz, hogy egyben tartsák a közösséget, ebben a feladatban felsültek. A brexitről szóló népszavazás előtt bármilyen baj előkerült, a brüsszeli bürokraták válasza az volt, hogy erre a kérdésre, ami most itt van előttünk - hangsúlyozom, mindegy, hogy éppen milyen kérdésről volt szó -, erre csak a még szorosabb európai együttműködés lehet a megoldás. Ez a megközelítés a migrációs válság ügyében teljesen nyilvánvalóan megbukott.

A brit referendum akár kijózanítólag is hathatott volna. A brüsszeli politikai és szellemi elit egy jelentős része azonban továbbra is álomvilágban él, ahol a politikai cselekvést ideológiák és utópiák vezérlik, nem pedig a valóság. Az embereknek ebből lett elegük, azért döntöttek a kilépés mellett, mert az Unió vezetői szemmel láthatóan alkalmatlanok arra, hogy ellássák a feladatukat.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön hogy látja, tanult-e bármit az Európai Bizottság a brexitből? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy a magyar pozíció megértéséhez föltétlenül szükséges annak a kimondása, hogy Magyarország alapvetően ellenzékben van Brüsszelben tekintettel arra, hogy amit Közép-Európa, a V4-ek vagy Magyarország képvisel például a nemzeti szuverenitás és az „erős nemzet” koncepció tekintetében, az döntő mértékben kisebbségben van bizonyos ügyekben, néha többségben, de alapvetően mégis csak kisebbségben.

Az a kérdés, hogy a brexit kellő figyelemfölvívás volt-e. Azt hiszem, hogy az Európai Unió fönnállásának eddigi legsúlyosabb kudarcáról beszélhetünk. Emlékeztetnék azokra a vitákra, amelyek megelőzték Nagy-Britannia belépését.

(13.50)

Nagyon sok embernek nagyon sok munkája és az Európai Unió eszméjének egy fontos állomása volt, hogy Nagy-Britannia, az Egyesült Királyság az Európai Unió tagja legyen. Most néhányan - és ebben döntő szerepe van a 40 ezres brüsszeli apparátusnak - elérték azt, hogy döntően munkaerőpiaci

szabályozási kérdések és más, nemzeti szuverenitást érintő szabályozási kérdések miatt az Európai Unióból kilépett Nagy-Britannia választóinak döntő többsége. Megkérdőjelezhetetlen volt a bennmaradás-pártiak és a kilépők közötti különbség.

Magyarország ebben a helyzetben először is azt a tanulságot kell levonja, és azt a pozíciót kell képviselje, hogy egy fair brexitben vagyunk érdekeltek, ami azt jelenti, hogy Európának is jónak és győztesnek kell lennie ebben és természetesen Nagy-Britanniának is. Hiszen például Magyarország azzal, hogy Nagy-Britannia kilép az Európai Unióból, azt éri el, hogy az Európai Unió kívüli legnagyobb kereskedelmi partnere azonnal az Egyesült Királyság lesz. Tehát nekünk közvetlenül okunk is van arra, hogy normális, rendezett keretek között történjen a kilépés. Áprilisban kerül sor egy európai tanácsi ülésen Barnier biztosnak a meghallgatására, aki járt Budapesten miniszterelnök úrnál annak érdekében, hogy mi lesz a tárgyalási menetrend.

A másik fontos megjegyzés, hogy nagy a hübrisz és kevés az alázat Brüsszelben a bürokráciában. Mégsem volna helyes az apparátus fejét követelnünk, és Juncker elnök úr fejét követelnünk. A kormány álláspontja az volt, hogy bajt nem lehet bajjal orvosolni, hibát nem lehet hibával kijavítani. Jelen pillanatban azt kellene megtalálni, amiben egyetértünk. Ennek érdekében Európa vezetői március végén Rómában találkoznak, és ott próbálják összerendezni azokat a közös értékpontokat, amelyeken újraépíthetjük a szövetséget. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Amikor hazánk csatlakozott az Európai Unióhoz, sőt már a csatlakozási tárgyalások idején, akkor világos hatáskör-elhatárolásnak lehattunk a tanúi. Pontosan tudtuk, hogy melyik európai intézménynek a másik európai intézményhez képest mi a feladata, sőt az európai intézményrendszernek a nemzetállamokhoz képest.

Azóta minden egyes hasonló problémával kapcsolatban, ahogy már korábban is jeleztem, az az európai intézményrendszer válasza, hogy több Európát akarunk, és a több Európa láthatóan az Európai Bizottság és az Európai Parlament lopakodó jogalkotását és a nemzetállamok szuverenitásának a csorbítását jelenti. Ez számtalanszor bebizonyosodott. A legutóbbi európai parlamenti választások után például sikerült elérni, hogy a Tanács joga az EB-elnöki jelölésre lényegében formális legyen. Ennek az eredménye ismert, ma az Európai Bizottság elnöke az a Juncker úr, akinek a jókedve talán még Szanyi Tiborén is túlsz, és aki igazából az Európai Bizottság élén komolyabb európai problémát nem tudott megoldani az elmúlt időszakban. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Miniszter úré a válaszadás lehetősége.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tiszteletben tartom képviselő úr álláspontját, mi mégis a megoldásban vagyunk érdekeltek. Ugye, Magyarország, amikor az Európai Unió mellett kötelezte el magát, akkor érdek- és értékszövetséget egyszerre kötött. Az értékszövetséget nem kell magyaroznunk. Az értékszövetséget viszont fontos magyaroznunk azért, mert ebben a parlamentben azt remélem, hogy egyetértés van abban, hogy egy erős Magyarország és erős nemzetek tehetik még erősebbé Európát. Ha nem erős nemzetek, hanem gyöngye nemzetek fogják alkotni az Európai Közösséget, akkor elveszítjük a versenyképességünket, nem is tudjuk növelni, és végérvényesen lemaradunk a kontinensek közötti versenyben.

Az a kérdés, hogy a brexit jelent-e lehetőséget. A mi megítélésünk szerint a brexit lehet egy lehetőség az Európai Unió kijózanodására, és bizonyos folyamatoknak a megfékezésére, lassítására és visszafordítására. Mi azt szeretnénk elérni, hogy arról a jó néhány pontról beszéljünk, amiben egyetértünk, és ne egy ideológiai diktátum legyen az Európai Unió egy bizonyosfajta fölfogása, nem is mondanám, hogy teljes körű és teljes értékű fölfogása, és legyen alkalomunk, hogy ne diszkrimináljanak bennünket, hanem vitatkozhassunk az elveink megvédése érdekében. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Hogy gondolta ezt Elnök Úr?!” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mivel nem alelnök úr beszél hülyeségeket a parlamentben, ezért nyilván válaszolni sem tud arra, hogy elnök úr ezt miért teszi. Megvárnám őt. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Elnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Fideszes politikus a törvények felett áll?**” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Immár hat éve, hogy feljelentést tettünk a kecskeméti önkormányzati cég, a KSE Kft.-ben zajló fiktív számlázásos ügyben. Zombor Gábor polgármesterének idején a cégből összesen 452 millió forintot utaltak ki fiktív számlákon keresztül, és további több mint 335 millió forint a beszállítói ki nem fizetett követelés. Ennek ellenére a nyomozása látványosan

vontatottan haladt, amit mi itt a parlamentben többször számon is kértünk. Csak idén februárban jutott el az ügy az első bírósági tárgyalásig. Akár azt is hihetnénk, hogy ha lassan is, de a bűnüldöző hatóság kivételesen a kormánypártokhoz közel álló személyeket is utoléri. Azonban ez csak illúzió volt. A tárgyaláson ismertetett vádiratban ugyanis nem az az érdekes, ami benne van, hanem ami kimaradt belőle. Az évekig tartó nyomozás ellenére nem sikerült felgöngyöltetni, hogy fiktív számlákkal az önkormányzattól kapott támogatások hogy tűnhettek el. Holott a dokumentumokkal alátámasztva bemutattuk, miként éltek vissza egy 54 millió forintos önkormányzati támogatási szerződéssel. Az önkormányzat pedig befogadta a nyilvánvalóan szabálytalan felhasználásról áruklódó fiktív számlákat.

Emiatt költségvetési csalás és számviteli fegyelem megsértésének gyanújával tettünk feljelentést 2016 januárjában. Akkor az ügyészség annyit válaszolt, hogy a már folyamatban lévő eljárásban vizsgálják ezt az ügyet. A nyomozás azóta lezárult, a vádemelés megtörtént, a vádiratban még sincs nyomma ennek a kecskeméti városvezetésig érő számlának.

Legfőbb Ügyész Úr! Ön szerint ez pusztán hanyagság, vagy inkább ahhoz van köze, hogy a támogatási szerződést Zombor Gábor, egykori polgármester jegyzi? Miként lehetséges, hogy az ön irányítása alá tartozó ügyészségek ügyeket tussolnak el? Ez ön szerint a feljelentések elintézésének normális módja? Vagy hajlandó-e intézkedést tenni a feljelentésben ismertetett ügyben érdemi kivizsgálás érdekében? Ugyanúgy félnek Zombor Gábortól, mint Volde-morttól? Neki nem merik leírni a nevét, Voldemortt meg nem merik kimondani? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által említett ügyben több, egymástól független feljelentés történt annak idején. Az egyiket éppen az ön által említett polgármester úr tette meg. A feljelentéseket követően a NAV hosszan és lelkiismeretesen nyomozott. Egyébként ez egy igen bonyolult ügy volt, aminek az eredményeként a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség 2015. október 22-én, tehát már igen régen megvádolt hat személyt, és az ügy azóta is a szegedi bíróságon van tárgyalás alatt.

Kétségtelen az, hogy érkezett közben egy újabb feljelentés, már a bírósági szakban. A feljelentés közvetlenül kapcsolódik az ügy tárgyához, ezért az eljárási szabályok szerint az ügyészség ezt 2016 februárjában a bíróságnak megküldte az ügyirataihoz történő csatolás végett. Ez jelenleg is ott van.

Ami pedig azt a megjegyzést illeti, hogy szelektálna az ügyészség pártállás szerint akár a terheltek, akár pedig a tanúk között, nem állja meg a helyét

sem ebben az ügyben, sem más ügyben. Egyébiránt az utólagos iratvizsgálatból az is kiderül, hogy több különböző pártállású személy van, akár a terheltek, akár pedig az ügyben szereplő tanúk között. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az, hogy az ügyészség szelektál, az köz tudomású tény. Azt nem kell bizonyítani, ezt minden állampolgár már tudja. Tudja, az, hogy egy önkormányzati cég, ahol önkormányzati képviselők és polgármesterek felelnek mindenért, aláírásukkal is, majd pedig, amikor eltűnik közel 800 millió forint, fiktív számlákkal számolni el, és a vádiratból őket kihagyják, csak azért, mert fideszes politikusok, az szelektálás. Az, ha egyébként még a bíróságon ülő emberekben és a bírónőben is az merül fel, hogy egy önkormányzati cégről szóló perben miért nincsen behíva fideszes képviselő vagy egyáltalán önkormányzati képviselő, vagy az akkori polgármester meghallgatásra, akkor, azt gondolom, hogy nem kérdés, hogy az ügyészség szelektál, sajnos politikai alapon.

Azt gondolom, hogy egy ilyen ügy után az a minimum, hogy lemond a teljes ügyészi vezetés. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.00)

ELNÖK: Legfőbb ügyész urat illeti a viszonzólasz.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Csak a komoly felvetésekre kívánnék válaszolni. *(Dr. Rétvári Bence: Akkor le is ülhetsz. - Dr. Varga László: Halálos komolyságú volt! Le kell mondani!)* Megint csak ismételnem kell magamat. Ha ön valaha is tanulmányozta volna ennek az ügynek az iratait, akkor látnia kellett volna, hogy kiket hallgatott meg az ügyészség tanúként. Még egyszer mondom, több pártból olyan személyeket, akiknek tudomásuk volt az ügyről, és ugyanúgy a terheltek, majd a vádlottak között is van akkori politikus. Úgyhogy ez már önmagában megcáfolja az ön feltett kérdését és arra adott önhatalmú válaszát is.

Az ügyben egyébként valóban hűtlen kezelés és más bűncselekmények miatt folyik az eljárás. Akik vádirati bizonyossággal elkövetnek valami bűncselekményt, azok mind a bíróság előtt állnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Románia Magyarország előtt?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátás miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Klaus Iohannis román államfő február közepén fogadta Bukarestben az Európai Unió brexit-főtárgyalóját, hogy biztosítékokat kérjen tőle a Nagy-Britanniában dolgozó több százezer román jogai kapcsán, hogy azok nem fognak majd sérülni a brexitet követően. Úgy tűnik tehát, hogy a keleti szomszédaink nemcsak a gazdasági, hanem a nemzeti érdekérvényesítésben is bőven Magyarország előtt járnak, nemcsak a korrupció elleni harcban haladnak hazánk előtt, hanem abban is, hogy sokkal inkább odafigyelnek a külföldön dolgozó románok érdekeire, mint ahogy azt a magyar kormány a külföldre menekült, külföldre üldözött magyarok kapcsán teszi.

Kérdés, államtitkár úr, hogy a magyar kormány mit tett eddig ebben a kérdésben. Milyen lépéseket tett a magyar kormány annak érdekében, hogy az Egyesült Királyságban dolgozó több százezer magyar jogai ne sérüljenek? Vajmi keveset hallottunk eddig önökötől, még a szavak szintjén sem, nemhogy konkrétumok elhangzottak volna, pedig egyébként bőven van a kormánynak ezen a téren a számláján, bőven van mit törleszteniük ezzel kapcsolatban. Egy új magyar exodus indult meg az önök hatalomra jutását követően. 2011-től kezdve gyorsult meg a Magyarországról történő kivándorlás, a nyugat-európai országokba való kitelepülés munkavállalási céllal. F fiatalok és idősek egyaránt mennek, de többségében persze fiatalok és jól képzettek, tehát kiáramlanak Magyarországról a dolgozni tudó és akaró fiatalok tömegei. Csak az Angliában élő magyarok számát több százezerre, csak a Londonban és környékén élő magyarok számát körülbelül százezerre becsülik. Az összes felmérés azt mutatja, hogy a brexit nem vette el a kint dolgozók kedvét.

A kérdés az, hogy a külföldieket, a külföldi munkavállalókat majd milyen korlátozások fogják ezt követően érni. Kérdés, hogy Magyarországnak van-e szándéka arra, hogy ez ügyben valamit tegyen, vagy hagyjuk, hogy elszáguddjon a történelem mellettünk. Milyen lépéseket tettek? Milyen lépéseket kívánnak ennek érdekében tenni? Államtitkár úr, kíváncsian várom a válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Előre szeretném jelezni, hogy a két ország problémája és nehézsége ezen a téren nem összehasonlítható. Tehát a magyarországi magyar emberek külföldön való munkavállalása Nagy-Britanniában és a romániai helyzet nem összehasonlítható, hiszen Romániából sokszorosa ember távozik külföldre dolgozni, mint Magyarországról. Tehát ha

a lakosság számot összehasonlítjuk, akkor is a probléma nagysága nem összehasonlítható.

Amit a brexittel kapcsolatban a magyar kormány tett, úgy gondolom, a lehetőségekhez képest minden olyan dolgot megtett, ami Magyarország, a magyar emberek érdekét érvényesíti. Magyarország miniszterelnöke tárgyalásokat folytatott Nagy-Britanniában. Ez nem régi sajtóhír is, amelyben egyértelműen azt kérte, hogy az ott dolgozó magyaroknak, akik ott szeretnének továbbra is munkát vállalni, érdekük ne sérüljön, és ne kapjanak hátrányos megkülönböztetést.

Azonban a magyar kormány érdeke alapvetően az, hogy a magyar emberek hazatérjenek, hogy itthon vállaljanak munkát, hogy itthon találják meg számításukat, hiszen az elmúlt évek alatt lényegesen megfordult a magyarországi munkaerőhelyzet, a munkanélküliségből munkaerőhiány keletkezett Magyarországon. Ezért is történt meg a hármas megállapodás a munkaadók, a munkavállalók és a kormány között, amelynek a lényege az, hogy Magyarországon a jövedelmeket jelentősen növelni kell és ezzel megpróbálni arra ösztönözni a külföldön dolgozó magyar embereket, hogy haza tudjanak jönni, és a magyar családok, elsősorban a magyar gazdaság, a magyar családok szolgálatába állítani munkaerejüket.

De természetesen további lépéseket is fog tenni a kormány a közeljövőben. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: A képviselő urat illeti a viszonzválasz.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, egy néhány nappal ezelőtti brit lapértesülés szerint a magyar kormány több kelet-európai más országgal együtt egy különalkura készül Nagy-Britannia jobboldali kormányával, amelynek a lényege az, hogy a brit szempontokat fogják támogatni a brexit kapcsán. Világos állásfoglalást kérek államtitkár úrtól azzal kapcsolatban, hogy készül-e a kormány egy olyan különalkura, amivel átnyúlnának az Angliában dolgozó magyarok feje fölé, és esetleg az ő érdekeik kárára egy politikai alkut kötnének. Igaz-e ez a sajtóhír, vagy nem?

A másik: a magyarok többsége nemcsak azért ment el innen, mert önök egy élhetetlen, rosszul működő és korrumpált országot építettek fel, hanem azért, mert az itthoni munkabérekkel nem lehet megélni. A Jobbik egy európai polgári kezdeményezésbe fogott - több kelet-európai országgal összefogva - annak érdekében, hogy a kelet-európai béreket fel tudjuk zárkóztatni. Egyenlő munkáért egyenlő béreket - ez ennek az európai polgári kezdeményezésnek a lényege. Egyetlenegyszer nem hallottuk volna Orbán Viktortól az elmúlt években, amikor az önök pártállamot bebetonozó törvényeit védte Brüsszelben, hogy a magyar emberek, a magyar bérből és fizetésből élők érdekében is felszólalt volna.

Mit szól a kormány ehhez a kezdeményezéshez? Egyáltalán egyetért-e a kormány azzal, hogy Kelet-

Európában hasonló béreket kellene fizetni, mint Nyugat-Európa országaiban? Erre a két kérdésre várom még a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Amikor Magyarországot és Romániát összehasonlítjuk, akkor azért engedjen meg nekem néhány számot. Az egyik ilyen szám a munkanélküliség csökkentésének a mértéke. Magyarországon 2010-hez viszonyítva a 2016-os harmadik negyedévi adat: ötszörös mértékben csökkent a munkanélküliek száma, de ha 2014-hez viszonyítjuk, akkor is háromszoros. A foglalkoztatottság mértéke Magyarországon több mint tízszeresen nagyobb, mint Romániában, nem beszélve a keresetekről, ahol egy két átlagkeresős, kétgyermekes családnak Magyarországon másfélszer annyi a keresete. Tehát mintacsúszágnak állítja be Romániát, de azért vegyük figyelembe a magyarországi tényeket is.

Azt gondolom, a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy olyan gazdasági környezetet teremtsen: társasági adót csökkent, munkaadói járulékot csökkent, minimálbért növel, ösztönzi a jövedelemnövekményt, azt szeretné, ha a magyar gazdaság tovább tudna növekedni és a foglalkoztatottak száma bővülni, és ennek érdekében minden lépést megtesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kellő megbecsülést kapnak-e a szociális ágazatban dolgozók?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a személyét.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Természetesen.

ELNÖK: Öné a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A szociális területen dolgozók bérfelzárkózásáról és életpályájáról szeretném önt kérdezni. Képviselőtársaim nevében is felelősséggel mondhatom, hogy a rászorulókat támogatása, a gyermekek, az idősek, a betegek, az elesettek, az otthonatlanok vagy ápolásra szoruló embertársaink megsegítése mindannyiunk személyes ügye. Kiemelt felelősségünk ebben a segítségnyújtásban a velük foglalkozó szakembereink, tehát a szociális szféra dolgozóinak megbecsülése.

Ezért az a célunk, hogy az ágazatban dolgozók az erkölcsi mellett megfelelő anyagi elismerésben részesülhessenek, így a Fidesz-KDNP-kormányzat

elindította ennek a több mint 90 ezer szociális dolgozónak a bérfelzárkóztatását. Ők azok, akik mintegy 800 ezer embernek segítenek nap mint nap karitatív, állami, önkormányzati, egyházi, szociális intézményrendszerben vagy önkéntesként.

(14.10)

Az elmúlt három évben már megkezdtük a bérfelzárkóztatást, 2014-től évi 12 milliárd forintos bérpótlékkeretet állapított meg számukra a kormány, amit 2015-ben és 2016-ban további 8-8 milliárd forinttal toldott meg, így összességében is mintegy 60 milliárd forinttal több pénz állt rendelkezésre a bérek emelésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ország gazdasági megerősödésével végre lehetőségünk nyílt az általános béremelésre, ami a szociális ágazatban dolgozókat is segítette. Az ellátás biztonságához, ahhoz, hogy őket a szektorban a jövőben is meg tudjuk tartani, folyamatos támogatásra van szükségük. Éppen ezért kérdezem, hogy milyen mértékben emelkedik és kiket érint a szociális területen dolgozók béremelése, valamint hol tart a szociális életpálya-koncepció kidolgozása, milyen egyeztetéseket folytat a kormányzat ebben a kérdésben. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2014-es említett ágazati bérpótlék és a '15-16-ban következő bértkiegészítés nagyon nagy mértékű többletet tudott eredményezni a szociális ágazatban dolgozók bérénel. Engedje meg, hogy három példán keresztül ezt bemutassam önnek!

Egy szakirányú végzettségű gyermekfelügyelő, aki bő 30 éve van a pályán, most 36 ezer forinttal keres többet, mint 2013-ban. Ha azt nézzük, hogy valaki pályakezdőként a főiskoláról kikerült 2013-ban és kikerül most, és mekkora a különbség az ő bérében a szociális szférában, akkor azt láthatjuk, hogy 43 700 forint egy főiskolai végzettségű családgondozónál a különbség. Most 43 700 forinttal többel kezdheti meg a pályáját pályakezdőként, mint 2013-ban, ha pedig szociális tanácsadóként helyezkedik el, akkor most 52 ezer forinttal magasabb a fizetése, mint amekkora 2013-ban lett volna. Ez azért valósult meg, hiszen nemcsak a mindenkire egyenlő mértékben kiterjedő bérpótlék, hanem a bértkiegészítés is bevezetésre került, amely pontosan azoknak igyekezett egy nagyobb mértékű béremelést adni, akik magasabb iskolai végzettségűek, nagyobb tapasztalattal rendelkeznek, jobban továbbképezték magukat, tehát sokkal inkább tudják segíteni a végzettségükkel is az ott lévők helyzetét, nyilván az emberi odaadás mellett, ami, azt hiszem, itt mindenki-

nél elismerésre méltó, aki a szociális szférában dolgozik, mind a 93 ezer ott dolgozó részéről.

A következő években további emelkedés következik be. Nagyon sokakat érint a szociális szférában a minimálbér és a szakképzett-minimálbér megemlése, ez az idei évben is 25 százalékot is jelenthet, a jövő évben további 12 százalékot a szakképzettséggel rendelkezőknél, akiknél pedig ennek a mértéke nem elég nagy, úgy gondoljuk, azoknál további kiegészítés lesz, amire majd az egy percben térek vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő asszonyt illeti a szó.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára mindannyian emlékszünk rá, hogy 2010-ben, amikor ez a kormány megkapta - vagy az elődje - a bizalmat a szavazók jóvoltából, akkor milyen sok egyéni lelki kínt is okozott mindannyiunknak, hogy olyan hiányokkal vettük át az államháztartást, olyan pénzihiánnyal, olyan államadóssággal, hogy nagyon sok, egyébként indokolt területre nem jutott pénz azért, mert a megelőző kormány elherdálta, eladósította az államot. *(Varga László: Hihetetlen!)*

Nagy öröm számunkra, hogy végre oda eljutott Magyarország egy jó kormányzással és egy jó gazdálkodással, hogy az igazán megbecsülésre szorulók is megkaphassák azt a járandóságot, ami lehetővé teszi, hogy ebből a fizetésből megéljenek. *(Varga László: Fogadjatok el egy határozatot, hogy zseniálisak vagytok!)* Úgy gondolom, hogy köszönet illeti a szociális területen dolgozókat, mindazokat, akik nem csüggedtek, nem veszítették el a reményt, itthon maradtak, és remélem, hogy bízhatnak abban, hogy ez az életpálya tovább folytatódik, és a megbecsülésük erősödik. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Az államtitkár urat illeti a viszonzulás.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Ennek jegyében az idei évben 7,5 milliárd forint többletforrás áll rendelkezésre a szociális szférában dolgozók béremelésére, további 1,5 milliárd a bölcsődei dolgozókra, de itt most térjünk rá a szociális szférában lévőkre. Itt szintén egy magasabb végzettségűnek nagyobb mértékben járó bérpótlékról van szó, hiszen a többieket érinti az általános minimálbér és garantált bérminimum, azaz a szakképzett-minimálbér-emelés.

Ennek következtében idén átlagosan 33 ezer forintos, közel 20 százalékos béremelkedésre számíthatnak a szociális szférában dolgozók. Nyilván ez adott munkaköröktől függően lehet magasabb vagy alacsonyabb, de a 16 500 forintot legalább el kell hogy érjen, és a legmagasabb 84 585 forint lesz,

amivel idén a szociális szférában dolgozók bére emelkedik.

Összességében azt szeretnénk, ha 2013-2019 között egy 62 százalékos átlagos béremelést láthatnánk, a kormány ehhez a fedezetet biztosította, és együttműködünk a szolgáltatókkal, a szakszervezetekkel, hogy ez mindenkire béremelésként el is jusson, ne csak a költségvetésben látszódjék ez a többlet, hanem mindenkinek az egyéni bérpapírján is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Mikor alakult újra a kormányzati jósda?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat-ellátás miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölje ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elfogadom, különösen azért, mert részben Hódmezővásárhely a téma. Hódmezővásárhely számomra egy nagyon kedves város, ott kereszteltek meg az újtemplomban, és a nagyszüleim ott laktak, és minden nyarat ott töltöttem gyerekkoromban. Ezért is fáj, hogy amikor odalátogattam, akkor láttam, hogy az elsők között volt, amely elsötétedett, a LED-izzóknak köszönhetően.

Az is fáj, hogy úgy írták ki a közbeszerzéseket - megnéztem, hogy hogyan történik a közbeszerzések kiírása -, hogy gyakorlatilag nem kellett referenciacia, úgy bízták rá a teljes közvilágítás-cserét egy cégre, hogy előtte nem kértek referenciát. Akár egy állatorvosi cég is indulhatott volna ott, Szabó Lajos is indulhatott volna vagy az ő utóda is.

Ellenben viszont a többi városban, például Szekszárdon is már úgy lehetett csak indulni egy ilyen közbeszerzésen, hogy előtte az ember egyetlenegy városban 3-4 ezer lámpatestet felszerelt, és én azt gondolom, hogy ez nem véletlen. Tehát az, hogy Hódmezővásárhelyen bárki indulhatott volna, utána pedig az összes többi városban csak akkor, ha már 3-4 ezer lámpát felszerelt, ez nem véletlen, hanem ez egy nagyon komoly típusa a közbeszerzések megbuherálásának, amikor olyan referenciákat kérünk, amire csak egyetlenegy cég alkalmas. Különösen súlyos itt, hogy a miniszterelnök akkor még leendő vejének a cégéről van szó, és különösen súlyos ez azért, mert tudjuk, hogy Szekszárdon ezzel a céggel egyébként már jóval előtte beszéltek.

A kérdésem az, hogy ön szerint is véletlen-e ez a jelenség, illetve a másik kérdésem az, hogy az OLAF ebben az ügyben indított-e vizsgálatot, és ezt a vizsgálatot lezárta-e, ha lezárta, milyen eredménnyel, és kaptak-e önök erről valamilyen értesítést. Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Mindenekelőtt, elnök úr, ha megengedi, akkor szeretnék a kérdésére válaszolni: „Mikor alakult újra a kormányzati jósda?” - szeretném tájékoztatni, hogy nem alakult újra Gyurcsány Ferenc kormányzati jósdája.

Ami az újtemplomot illeti, én megtestizelőnek érzem minden hódmezővásárhelyi szempontjából, hogy önt ott kereszteltek. Biztatom is arra, hogy támogassa az egyébként rossz állapotú épületben lévő újtemplomot, református templomot, illetve a református gyülekezetet.

Ami a hódmezővásárhelyi közvilágítást illeti, nagy tisztelettel és szeretettel várom Hódmezővásárhelyre valamelyik esti órában - félre ne értse a megjegyzésem *(Derűltség.)* -, 25 százalékkal csökkent a közvilágítás költsége, és 40 százalékkal nőtt a megvilágítás ereje. Ezt bármikor nagyon szívesen mutatom meg önnek egy este hat óra utáni pillanatban, negyed hétkor már akár ma vagy holnap állok a rendelkezésére. Holnap lakossági fórumot tartok, csütörtökön is lakossági fórumot tartok a választókerületemben, meg tudom mutatni, hogy Makó városában, ahol nem készült el ez a beruházás, ott milyen a közvilágítás, és meg tudom mutatni, hogy ott, ahol elkészült, milyen a közvilágítás.

Azért nem tudtunk referenciát kérni senkitől sem, mert Magyarországon ez volt az első ilyen típusú beruházás, senki ilyet még nem csinált, mint amit Hódmezővásárhelyen létrehoztunk. Ha referenciát kértünk volna, akkor soha nem valósult volna meg a 25 százalékos költségcsökkenés és a 40 százalékos növekedés.

Hódmezővásárhely ügyében semmilyen vizsgálatról nem tudok önnek tanúbizonyságot adni, tekintettel arra, hogy aki eddig vizsgálta a projektet, száz százalékban rendezettnek találta. Más ügyekben tudom, hogy az ellenzéki képviselőtársaink, talán ön is, büntetőfeljelentést és más feljelentéseket is tett, ezeknek a vizsgálatoknak a végéről nincs tudomásom, a vizsgálatok pedig folyamatban vannak.

A képviselő urat megnyugtathatom, hogy ahol közvilágítás-korszerűsítésre került sor, és ahol a kiíró önkormányzat jól választotta ki a technológiát, jól készítette elő a beruházást, ott mindenhol nagyon jelentősen nőtt a megvilágítás és csökkent a közvilágításra költött költség, illetve a forrás, és tudtunk függetlenedni az egyébként korábban bennünket folyamatosan zsaroló energiaszolgáltatótól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót viszonválaszra a képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Én holnap is megyek, de nem az esti órákban. Elég sokat járok oda, és az esti órákban azért jóval sötétebb a város.

De nem erről szólt a kérdés. A kérdés arról szólt, hogy történt-e OLAF-vizsgálat, lezárult-e, van-e erről tudomása. Arra kérném miniszter urat, hogy arra válaszoljon, van-e tudomása OLAF-vizsgálatról. Erről nem beszélt. Az én feljelentésem már lezárták, azonban az OLAF-vizsgálat mindenképpen érdekelne, főleg azért, mert a lezáró dokumentumban hivatkoznak arra, hogy az OLAF is nyújtott át nekik dokumentumot.

Erre szeretnék választ kérni, illetve arra, egyetért-e azzal, hogy ez egy igazán jó példa arra, amit Ács Rezső szekszárdi polgármester mondott el nekünk, hogy a cégek ma már ott vannak. S ön is elmondta itt a parlamentben, hogy a cégek nagyon sokszor a projektek kiírásánál is jelen vannak. Ezért történhetett meg, hogy Szekszárdon már hónapokkal a kiírás előtt egyeztetett a polgármester a későbbi nyertes céggel.

ELNÖK: Miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tudomásom szerint több vizsgálat is folyamatban van ebben a kérdésben. Meg tudom erősíteni, hogy volt Eutaf-vizsgálat, folytatott a kormányzat szabálytalansági vizsgálatot, folyik hasonló ügyben büntetőeljárás, és folyamatban van OLAF-vizsgálat is. Egyiknek a befejezéséről sem tudok érdemben önnek nyilatkozni, mert tudomásom szerint mindegyik folyamatban van.

Ami pedig a konstrukcióval kapcsolatos fölvetését illeti: azt gondolom, hogy azok az önkormányzatok, amelyek szerettek volna az áramszolgáltatóktól függetlenedni, szeretnék volna csökkenteni azt a függést és kiszolgáltatottságot, ami az áramszolgáltató és az önkormányzatok között hagyományosan fennállt az elmúlt húsz esztendőben, egy jó projektet szerettek volna megvalósítani, amelynek, még egyszer mondom, sokkal olcsóbb a működtetése és sokkal nagyobb a fényhatékonysága. Ha Hódmezővásárhelyen jár, kizárt dolog, hogy sötétséget tapasztalhasson, hacsak nem ön hozza oda. *(Derűltég és taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan lehet valóban hatékonyabb az állatvédelem?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Zsigó Róbert államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e személyét. *(Pócs János: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ülészak kezdetén a Mezőgazdasági bizottság egy állatvédelemmel kapcsolatos javaslatot tárgyalt, amelyet a Jobbik egyik képviselője nyújtott be. Kiemelném a javaslat egyik intézkedéstervezetét. A Jobbik képviselőcsoportja

azt szeretné, hogy Magyarországon minden kutyatulajdonos számára legyen kötelező kedvencének ivartalanítása, és ettől csak illeték megfizetése esetén lehessen eltekinteni. Mindezt azzal magyarázzák, hogy a nem ivartalanított kutyák számára szenvedést okoz, hogy nem akkor párosodnak, amikor akarnak. Továbbá szerintük a hazai kutyatartó-társadalom többsége nem elég érett arra, hogy felelősen viselkedjen a kutyák szaporodásának tekintetében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jobbikos régi logika sejlik fel a javaslatban: minden kutyatartó bűnös. A Jobbik egyszerű megoldást talál a problémára, ők újra kasztrálnának. Ismerős ez az észjárás, de még abból az időből, amikor a pártelnök úr még nem lopta el a párt lelkét, vagy hogy úgy fogalmazzak, még nem kasztrálta a pártot. Nekem úgy tűnik, hogy ez a semlegesítő beavatkozás nem volt teljesen sikeres. A Jobbik kollektív tudatalattijában még ott van a régi logika, még mindig ott van a hajlam a radikális megoldásokra. Nem olyan egyszerű kiölni azt a bizonyos lelket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen megoldás lehet jobb a Jobbik-féle javaslatnál? Milyen intézkedésekkel igyekeznek a kormány segíteni az állattartók tudatosságának növelését? Milyen támogatások állnak rendelkezésre az állatvédelem területén működő intézmények és szervezetek támogatására? Mennyire fontos a magyar emberek számára az állatok védelme? Továbbá kérdezem tisztelettel: népszerűek-e az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetek a személyi jövedelemadó 1 százalékának felajánlása tekintetében? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy először is megköszönjem a kérdését, hiszen ez alkalmat ad arra, hogy el tudjam mondani, hogy az elmúlt esztendőben az állatvédelem területén mit tett a kormány. 2010 óta nagyon fontos területnek tartjuk az állatvédelem területét. Mindent nem is tudok felsorolni. Azt önnel együtt én is sajnálatosnak tartom, hogy vannak olyan politikai pártok, amelyek az állatvédelem ügyét saját politikai céljaikra használják.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ide, a 2017-es költségvetésben új előirányzaton 40 millió forint áll rendelkezésre az állatvédelem területén. Ez nem azt jelenti, hogy ennyi az összes pénz, hanem azt jelenti, hogy 40 millió forinttal több áll rendelkezésre, mint az előző esztendőben. Terveink szerint ebből 30 millió forintot biztosítunk állatmenhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítésének támogatására, amelynek odaítélését pályázati úton tervezzük, és amely pályázati kiírás folyamatban van. Ezenkívül 5-5 millió forintot fordítunk a korábbi sikeres ivartalanítási

program folytatására, valamint a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal szervezésében a felelős állattartással kapcsolatos szemléletformáló munka folytatására, hiszen egyetértek önnel, felelős állattartáshoz felelős állattartók is kellenek. Még egyszer mondom, hogy nem csak 40 millió forint áll rendelkezésre, hiszen 2010 óta körülbelül 3 milliárd forintot kaptak pályázati úton a természet-, illetve az állatvédő szervezetek.

Amíg a két percem le nem telik, arról is tájékoztatom, hogy a menhelyi, valamint a kóbor állatok számának csökkentése érdekében nagy szükség van az állatok minél nagyobb számban történő ivartalanítására, hiszen mindannyian tudjuk, hogy ha az állattartó telepeken, a menhelyeken lévő állatokat örökbe akarják fogadni vagy örökbe akarjuk adni, azt csak ivartalanított állapotban lehet. Az Állatorvostudományi Egyetemmel kötött megállapodás alapján korábban is és az elkövetkezendő időszakban is folytatjuk ezt a programot. Ha megengedi, a többi kérdésre majd az egy percemben válaszolok. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő urat illeti meg a viszonzulás.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Fontos még megemlíteni, hogy a Jobbik határozati javaslatának része az állatmenhelyek központi költségvetésből történő külön támogatása. Erre a Jobbiktól már korábban is érkezett hasonló határozati javaslat. A múlt heti bizottsági ülésen azonban kiderült, hogy a párt egyik tagja, képviselője kutyamenhelyet üzemeltet, értük aggódik a Jobbik. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Ennek a bizonyos menhelynek a működésével kapcsolatban korábban súlyos hiányosságok és szabálytalanságok híre látott napvilágot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök állatmenhelyében, ahol a 250 férőhelyes működési engedéllyel szemben 450 kutyát halmoztak fel korábban, ez a cég még az szja 1 százalékra is igyekezett jogosultságot tartani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két üzenete van ennek a határozati javaslatnak. A párt már ellenzékben is a bűnöző jobbikos haveroknak lapátolná a pénzt. A másik: ha ők lennének kormányon, ahogy ígérték, kasztrálnák a bűnözőket, a kutyákat, bennünket, majd egymást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Adódik a kérdés: hogyan lehet hatékonyabban fellépni a szabálytalanul működő állatmenhelyekkel szemben? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban. – Dúró Dóra: Anyjira szánalmas! – Dr. Apáti István: Nagyon gyenge voltál!)*

ELNÖK: Tisztelt Államtitkár Úr! Öné a viszonzulás lehetősége.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselő Úr! Biztosíthatom arról, hogy az állatvédelmi hatóság minden olyan esetben föl fog lépni akár az állatmenhelyet üzemeltetőkkel, akár egyéb, az állatok védelmével foglalkozó szervezetekkel szemben, amelyek nem tisztességgel végzik a munkájukat.

Az elmúlt esztendőök másik nagy eredménye - hogy folytassam, amit az előbb mondtam - a kutyák mikrocsippel történő jelölése, illetve nyilvántartásba vétele. Azt tudjuk mondani, hogy a jelölt ebek adatait országos ebadatbázisban tartják nyilván, és az információhoz hozzájuthatnak a hatóságok, ami nagyban segíti a munkánkat. Ennek, illetve az általam előbb elmondottaknak a következtében az országosan található mintegy száz ebrendészeti telepen a beérkező kutyák száma az öt évvel ezelőtti 30 ezerről 20 ezer alá csökkent. Emellett öröndetes az is, hogy jelentősen, 20 százalékkal nőtt azon ebek száma, amelyeket az ebrendészeti telepekről örökbe fogadnak.

Az elmúlt esztendőök munkájának tehát van eredménye az állatvédelem területén. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Az első napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter képviselő úr: „Méltó megemlékezés Pécsen a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(14.30)

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A hétvégén több pécsi megemlékezésen is részt vettem a kommunizmus áldozatainak emléknapja, február 25-e kapcsán. Szombaton Pécsen került sor a szovjet hatóság által pontosan 70 éve elhurcolt akkori kormányzó erő, a Független Kisgazdapárt főtitkára, Kovács Béla emlékházának alapkövetésére. Ugyancsak a kerek évfordulón ünnepi megemlékezést tudtunk tartani a leszármazottak részvételével az immár Kovács Béláról elnevezett korábbi általános iskolája, a pécs-patacsi általános iskola keretében. Szintén az elmúlt héten avattuk fel a Szovjetunióba hurcolt pécsbaranyai áldozatok emlékművét a városban. Ezen emlékhelyek kialakításával több évtizedes adósságunkat tudjuk rendezni a kormányzati támogatásnak köszönhetően.

Ez az örömteli aktualitás és az emlékezés fontossága az emléknap céljának apránkénti beteljesülése adja mai felszólalásom témáját. Emlékezni és emlékeztetni sokáig tiltott és büntetendő cselekmény volt a kommunizmus által sújtott Magyarországon. Voltak, akiknek nem állt érdekükben, hogy emlékeztessenek, sőt tiltották azt, voltak, akik pedig féltek emlékezni, mert megfélemlítették őket. A tapasztalat

szerint a félelem generációkon keresztül is öröklődik, amíg valaki meg nem törí az. A bölcsélet szerint pedig hazugságra még soha nem épült igazság.

Ezért oly fontos, hogy feltárjuk és szem előtt tartjuk a múltat, és hogy mi és a mi örököseink öröködjenek afelett, hogy a diktatúrák okozta borzalom soha többé ne ismétlődhesen meg hazánkban. Mind a holokauszt áldozatainak emléknapját, április 16-át, mind pedig a kommunizmus áldozatainak emléknapját, február 25-ét az első Fidesz-kormány vezette be az ezredforduló éveiben. Ekkor nyílt meg e két totalitárius diktatúra magyarországi rémtetteit szimbolizáló börtönépület, az Andrássy út 60., a mai Terror Háza Múzeum a hétköznapi emberek, így az áldozatok, a családjaik, rokonaik és történelmünk minden, a rendszer valódi arcát még vagy már nem ismerő örököse előtt.

Ma az utolsó pillanatban vagyunk, amikor még élő szemtanúk és áldozatok tanúskodhatnak a rémtettekről, a kommunisták által elkövetett bűnökről. Több millió embert érintettek Magyarország-szerte a kommunizmus éveiben hétköznapivá vált gyilkosságok, elhurcolások, hamis vádak, bebörtönzések, megkínzások, megerőszakolások, fenyegetések, zaklatások vagy megfigyelések. A 2013-ban, a második Orbán-kormány alatt felállt Nemzeti Emlékezet Bizottsága és a tavaly, 2016-ban, a harmadik Orbán-kormány alatt meghirdetett gulág-emlékév célkitűzése volt, hogy ne csak Budapesten, hanem Magyarország teljes területén visszaadja az emlékezés lehetőségét a megaláztatottak és a meggyilkoltak hozzátartozóinak, ezzel pedig a fájdalom enyhülésének, a társadalom gyógyulásának útját is megmutassa.

Mindenkinek, az ország teljes területén joga van megemlékezni szeretteiről és gyógyírt találni a szenvedésekre. Pécs és Baranya szomorú módon kiemelten érintett a kommunizmus idején történt elhurcolásokban, de a megemlékezések kapcsán fontos feladat hárul rá Kovács Béla egykori kisgazda politikus pécsi születése miatt is. Február 25-e, Kovács Béla elhurcolásának napja szimbolikus jelentőségű az egész ország számára, hiszen ez volt az a tett, amely minden magyar ember számára 70 évvel ezelőtt a kommunista diktatúra rémuralmának kezdőnapját jelentette.

A gulág-emlékév pályázataiból Baranya megye önkormányzati és civil szervezetei 41 programra összesen csaknem 160 millió forint támogatásban részesültek. Elismerés illeti mindazokat, akik részt vállaltak az emlékezést, főhajtást lehetővé tevő programok és emlékművek létrehozásában. Régi adósságnkat törlesztjük akkor, amikor a pécsi emberek, a pécsi önkormányzat és a kormány összefogásával, Kovács Béla pécsi szülőházát felújítva emlékházzá és közösségi térré alakítjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hiszek abban, hinniünk kell abban, hogy az igazság megalapozza egy erősebb, összetartóbb és sikeresebb társadalom, egy nemzet jövőjét. Fontos, hogy az igazságtalanság és kiszolgáltatottság elképzelhetetlen skáláját átélők

legalább a jelenben igazságot nyerjenek, és lehetőséget kapjanak igazságuk kinyilvánítására is. Tisztelet a hősöknek. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár hétről hétre a kormánypárti képviselők figyelmébe ajánlom azt, hogy találkozzanak devizahitel-károsultakkal, kisemmizett családokkal, a visszajelzések alapján ez nem igazán gyakori eset, és nem igazán történik meg. Éppen ezért újfent arra hívom fel a figyelmüket, hogy egy megoldatlan probléma áldozataival tessenek szembenézni. Ezekkel a családokkal ne csak fogadóórakon, de adott esetben a személyes bejárások során is találkozzanak, mint ahogy a Jobbik képviselői ezt minden meghívásra megteszik, és szembesüljenek azzal a problémával, hogy micsoda nemzetgazdasági atombombát rejt magában az, hogy több százezer ember kisemmizése után a helyzetük rendezetlen mivolta egész egyszerűen kiszárítja Magyarország gazdaságát.

Korábbi produktív, tevékeny, aktív dolgozó, adófizető emberekből kisemmizettek lettek, akik sok esetben szociális transferekre szorulnak, a családjuk szétesett, a lakóhelyüket elveszítették. És tudjuk a kormányzati sikerpropagandából is, hogy 32 ezer fölött van csak azoknak a száma, akiknek az otthonát a Nemzeti Eszközkezelő vonta magához, tehát akiknek már nincs saját otthonuk, a Fidesz-KDNP-kormány által kitalált konstrukció lett az otthonuk birtokosa. Attól bérelhetik vissza az otthonukat. Lehet, hogy ez valakinek átmenetileg segítséget nyújt, de hosszú távú megoldásként nem hivatkozhatunk rá.

Hosszú távon egy állami háttérű otthonteremtési és bérlakásépítési programmal, magyar építési vállalkozók megbízásával, a lehető legnagyobb mértékben hazai alapanyagok felhasználásával, magyar kis és közepes méretű kivitelezők, vállalkozók bevonásával igenis hatalmas gazdasági eredményeket lehetne elérni, csökkentve a lakhatási szegénységet, lassítva a kivándorlási spirált. Erre a Jobbik kész koncepcióval rendelkezik, letettük az asztalra, egy 100 milliárd alatti összegből elkezdhető lenne egy ilyen program, tehát a kormányzati indokolatlan presztízsberuházások kiadási szintjének töredékéből.

Azt is el kell mondjuk ugyanakkor, kijózanító volt a Magyar Nemzeti Bank jelentéséről szóló vitát hallgatni, figyelemmel kíséreni. Volner János képviselőtársammal részletesen hozzászóltunk ehhez a vitához a tekintetben, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékeny részese volt ennek a kifosztó mechanizmusnak, már csak azzal is, hogy a forint gyengülése, gyengítése, illetve a 310 forint/eurós szint körüli stabilizálása a devizahitelt felvevők problémáját egész egyszerűen konzerválta, tartósította. Egyidejű-

leg viszont soha ki nem apadó nyereségforrást biztosított a Magyar Nemzeti Bank számára.

Éppen ezért a problémánk az, hogy ha az MNB veszteséget termel, ezt a magyar költségvetésből, a magyar adófizetők forintjaiból egészítjük ki. Így szól a törvény, így szól a szabály. Ugyanakkor nem látunk egyértelmű szabályokat még most sem arra nézve, hogy ha a Magyar Nemzeti Bank például a devizahitelesek bőrének árán egy hatalmas nyereséget realizál, azzal mi lesz. Itt látjuk, hogy az egyik érintett időszakban 94,5 milliárd forintos nyereség keletkezett csak ezen a devizahiteles átváltáson, és ebből az MNB nagy jóindulattal 50 milliárd forintot osztalék gyanánt befizetett a költségvetésbe. Ugyanakkor látjuk azt, hogy Németországban vagy Lengyelországban ez nem opcionális lehetőség, hanem egyenesen kötelezettség.

Éppen ezért a Jobbik azt javasolja, hogy Magyarországon is kötelező erővel történjen hasonlóan. Tehát ha a Nemzeti Bank hasonló ügyleteken nyereséghez jut, ezt legyen kötelező befizetnie a költségvetésbe. Tőlem az sem állna távol, hogy mindez egy kártérítési alapba kerülve onnan kerüljön továbbcsoportosításra a károsultak irányába, hogy mentsünk meg minél több családot ezekből az összegekből.

És hát azt is láthatjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékeny részese volt a kifosztó mechanizmus működtetésének, de emellett az érintett időszakban, csak 2015-ben a saját feladatainak ellátása 33 milliárd forint közpénzt emésztett föl. Ebből 20 milliárd a személyi jellegű ráfordítások tömege, mögötte csaknem 1300 fős létszámmal. Ha csak ezt a 33 milliárdot, amit rájuk költünk, hatékonyabban használták volna fel, akkor elképzelhető, hogy most a devizahitel-károsultak sem lennének ekkora bajban.

Hiszen szükség van Magyar Nemzeti Bankra, szuverén módon működő Nemzeti Bankra is szükség van, de ilyen esetekben elvárjuk, és kutya kötelességük lenne a magyar állampolgárok érdekében beavatkozni. A helyzet itt viszont az, hogy az öncél vezérelte sokkal inkább az MNB vezetését. Nyilvánvaló módon nem az egyszerű alkalmazottakon kérjük számon mindezt, de a vezetőkön számonkérjük az ingatlanportfólió, a műkincsvásárlások és egyebek örült módon történő bővítését, miközben az érintettek jó nagy többsége ott maradt az út szélén. Ezért ennek a kormánynak kutya kötelessége lenne nemcsak a lakhatási válságon enyhíteni, de felvállalni azt a problémakört, amit most még sajnos csak a Jobbik vállal fel. A hitelkárosultak baját ugyanis csak a hitelek felvételkor árfolyamon történő forintosításával, egy új elszámolási törvénnyel lehet orvosolni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr: „Mikor térhet haza családjához a nyírmeggyesi sofőr?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016. december 13-a után most ismét fel kell idéznem a választókerületemhez tartozó Nyírmeggyes egyik lakosának, egy derék, kétgyermekes családapának, egy kamionsofőrnek a filmekbe illő, rémálomszerű történetét.

Varga Károly 2016. szeptember 27-én a kora esti órákban az orosz-ukrán határtól 120 kilométerre lévő Orjol nevű település közelében haladt az úton kamionjával, és - máig is csak részben tisztázott körülmények között - hátulról belement egy állítólagosan kivilágítatlan, orosz rendszámú kerti kisgéphez, amelynek a vezetője, tulajdonosa a helyszínen a baleset következtében életét veszítette.

Ugyanakkor különösen fontos körülmény, hogy a szakértői vizsgálatok szerint az orosz sofőr 1,8 ezrelékes, tehát egy jó erős közepes fokú, közepes súlyosságú véralkoholszinttel vezette - tehát meglehetősen szabálytalan körülmények között - a saját kisgépet. Állítólag még a vodkásüveg is kigurult az útra vagy az út szélére a baleset következtében, és ennek nyilvánvalóan komoly köze, összefüggése lehet a baleset bekövetkezésében.

Ami azután történt, az, ahogy az előbb is jeleztem, amerikai filmekbe illő, és eddig sajnos nagyon rosszul alakul ennek a derék magyar embernek a sorsa, ugyanis szeptember 27-étől október 4-éig egy kereskedelmi szálláshelyen kellett tartózkodnia, kvázi önként vállalt házi őrizetben, hiszen akkor még semmilyen ítélet vagy döntés nem kötelezte erre. Bármikor megszökhetett volna az igazságszolgáltatás elől, ezt mégsem tette meg. Október 4-én aztán előzetes letartóztatásba helyezték, és azóta egy meglehetősen rossz minőségű, állítólagosan a nemzetközi egyezményeknek semmilyen szempontból meg nem felelő orosz börtönben tölti minden egyes napját, minden egyes óráját; és olyan emberről van szó, aki finoman szólva sem szokott a börtönülethez, számára ez egy teljesen idegen élethelyzet. Törvénytisztelő életmódot folytatott egész életében, úgyhogy el lehet képzelni, hogy egy ilyen priuszmentes előélettel milyen érzés lehet közel fél éve egy orosz börtönben sínylődni.

A fogva tartás első hat hetében az orosz igazságügyi szervek, az ügyészség, az orosz büntetés-végrehajtás finoman szólva is ott tett keresztbe, ahol tudott, semmiben nem segítette a kapcsolattartást a jogi képviselővel, a konzulátussal, illetőleg a hozzátartozókkal. Mindent elmond az, hogy Varga Károlynak hat hetet kellett arra várni, hogy telefonon beszéljen tudjon a feleségével és az édesanyjával. Ez, úgy érzem, 2016 végén elfogadhatatlan, az összes nemzetközi egyezményt véleményem szerint súlyosan sérti. És ami döbbenetes, tisztelt képviselőtársaim, a magyar jogfelfogással pedig különösen összeférhetetlen, hogy nem egy halálos közúti baleset miatt, tehát egy közlekedési bűncselekmény alapos gyanúja miatt nyomoznak ellene, hanem gondatlan emberölés a vád. Egyébként azért gondatlan emberölés,

mint azóta kiderült, mert csak így tudják előzetes letartóztatásba helyezni - így tudták -, és így tudják a mai napig is ott tartani, mert egy közlekedési bűncselekmény miatt büntetlen előélettel még ott sem lehetne előzetesbe zárni vagy helyezni senkit.

Aztán november 4-éről november 28-ára halasztották azt a tárgyalást, amelyen 500 ezer rubel, körülbelül 2,5 millió forint megfizetése vagy letétbe helyezése ellenében szabadlábra helyezték volna. November 28-án jóváhagyták. December 2-án az elhunyt orosz sofőr özvegyének fellebbezésére az elsőfokú döntést visszavonták, tehát maradt előzetesben. De megjegyzem, az orosz jogi környezet olyan, hogy ha a család letette volna a 2,5 millió forintnak megfelelő összegű rubelt, akkor sem engedték volna haza Magyarországra, hanem egy kijelölt helyen, kvázi házi őrizetben vagy lakhelyelhagyási tilalom terhe mellett szintén Oroszországban, munkavállalási lehetőség nélkül, nyelvtudás nélkül kellett volna várni az eljárás folytatását.

Most ott tartunk, hogy változatlanul előzetes letartóztatásban van, és megkínálták ezt a nehéz helyzetben lévő, anyagilag, lelkileg, érzelmileg sokszorosan kivéreztetett nyírmeggyesi családot azzal, hogy 600 ezer rubelt, azaz 3 millió forintot fizessenek kártérítés címén, mert az orosz jog szerint, ha valakit felmentenek egy ilyen ügyben a büntetőeljárás során, akkor is megáll a kártérítési kötelezettsége neki és a családjának. Ebben az esetben is kaphat bármilyen ítéletet a felmentéstől a végrehajtandó szabadságvesztésig, de nyomatékos enyhítő körülményként figyelembe veszik, mely megjegyzem, tipikusan rendőr- meg bírórúkk, hogy egyébként kvázi beismerő vallomásként is jó lehet, és ebben az esetben talán a bevett orosz gyakorlat szerint annyit fog kapni, amennyit előzetesben leült. De erre semmilyen garancia nincs. Fizessenek ki tehát 3 millió forintot, aztán majd lesz valami.

Tudom azt, hogy a külügy korrektül tájékoztatja az ügyben a családot, személy szerint mint képviselőt engem is, tudom, hogy sok mindent megtesznek, de azt kérem, hogy a legmagasabb szinten, akár még egyébként a miniszterelnök úrig bezárólag vessék latba minden befolyásukat annak érdekében, hogy ez a derék sofőr mielőbb hazatérhessen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Így tehát a fő kérdés, hogy mit tudnak még tenni, mit akarnak még tenni ennek érdekében. Tudják-e a családot segíteni a 3 millió forint esetleges megfizetésében? Mikor térhet haza ez a derék kétgyermekes családapa Nyírmeggyesre? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úr jelezte, hogy válaszolni kíván. Államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztatása alapján, engedje meg,

hogy tájékoztassam a jogi lehetőségekről, illetve hogy azzal kezdjem, hogy ahogy ön is mondta, a minisztérium is meg egyéb szervek is természetesen igyekeznek ebben az ügyben előbbre lépni.

Ezzel együtt szeretném azt egyértelműen rögzíteni, hogy az Igazságügyi Minisztériumhoz nem érkezett megkeresés a nyírmeggyesi gépkocsivezető oroszországi fogva tartásával kapcsolatban sem a gépkocsivezetőtől, sem az orosz vagy más hatóságoktól.

Mint ahogy ön is mondta, magyar állampolgár Oroszországban okozott közúti balesetet, orosz hatóságok vonták büntetőeljárás alá, így az ügyben nincs olyan nemzetközi büntetőjogi elem, melyre tekintettel kiadatási kérelem vagy más büntetőjogi jogsegélykérelem előterjesztésére lenne lehetőség. A magyar hatóságoknak nincs hatáskörük felülvizsgálni az oroszországi büntetőeljárás indoklását és alaposágát, így az előzetes letartóztatás indoklását sem. Ezekkel szemben csak, ahogy ön is mondta, diplomáciai eszközökkel lehet lépni.

A magyar hatóságoknak adott körben van lehetőségük intézkedni, akkor, ha az oroszok valamilyen jogsegélyt kérnének Magyarországtól; ha a gépkocsivezetőt jogerős szabadságvesztésre ítélnék, akkor azt kérhetné és kérné, hogy Magyarországon töltsse le a szabadságvesztés büntetését; illetve ha Magyarországon indítanák meg a büntetőeljárás a gépkocsivezetővel szemben, amely alapján az igazságügy-miniszter kérné a kiadását. Ez esetben azonban az orosz hatóságok megtagadhatnák a kiadást arra hivatkozással, hogy a büntetőeljárás ők folytatják le. Illetve egy lehetőség még, hogy az orosz hatóságok felajánlják Magyarországnak a büntetőeljárás átvételét; ez a legfőbb ügyész diszkrecionális jogkörébe tartozik. *(Dr. Apáti István: De nem adják át.)* De nem adják át.

Azzal együtt Magyarország és Oroszország között érvényben van egy 1958-ban aláírt szerződés a bűntörvényi jogsegély ügyében *(Dr. Apáti István: Lehet, hogy ez a baj.)*, amelynek 56. cikke alapján lehetőség van a büntetőeljárás átvételére. A magyar legfőbb ügyész csak az orosz hatóságok megkeresésére köteles vizsgálni a büntetőeljárás átvételének lehetőségét. Ennek érdekében, amennyiben indokoltnak tartja, a magyar legfőbb ügyész megkeresheti az orosz legfőbb ügyészséget, hogy felajánlják-e Magyarországnak a büntetőeljárás lefolytatását. A büntetőeljárás átadása, mint előbb említettem, az orosz legfőbb ügyészség diszkrecionális döntésén múlik.

A gépkocsivezetőnek lehetősége van konzuli segítséget kérnie Oroszországban a konzuli kapcsolatokról szóló megállapodás alapján. Ez magában foglalja a kapcsolattartást a konzul és a gépkocsivezető között, beleértve az írásbeli és telefonos érintkezést és a személyes látogatást, bírósági és peren kívüli iratok továbbítását, orosz bíróságok és hatóságok előtti képviselet biztosítását, ha valamely ok miatt a gépkocsivezető nem tudja időben megvédeni a jogait, és bármely egyéb segítséget, ami összhangban van a magyar és az orosz joggal. Ez a dolog norma szerin-

ti értelmezése. Ezzel együtt az Igazságügyi Minisztérium előtt ismert ez az ügy, és bízunk benne, hogy a szükséges lépések megtörténnek. Köszönöm szépen.

(14.50)

ELNÖK: Köszönjük. Utolsó napirend utáni felhívásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Azonnali beavatkozás nélkül Kecel és térségében szőlészcsaládok százainak megélhetése kerül végveszélybe” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elmúlt héten, csütörtökön Farkas Gergely képviselőtársam meghívására Kecelben tartottunk egy lakossági fórumot, amelyen az általános mezőgazdasági problémákon kívül egy helyi aktuális, roppant súlyos ügyre is felhívták a környékbeli szőlészek a figyelmünket, de mivel az itt feltárt problémák nemcsak helyi specifikusak, hanem bizony a fél országra igazak, ezért Farkas Gergely képviselőtársam helyett mint szakpolitikus most én mondanám el és kiegészíteném.

Kecel és térségének ez a pincészet, amely most bajba került, egy komoly kapacitása, egy komoly beszállítóhely, ahol a környékbeli szőlészek a terményeiket le tudták adni, és megkaphatták érte azt, ami jogosan jár. Bizony, ennek a közép-magyarországi pincegazdaságnak - Kunságért Szövetkezet és további két-három cég, amely oda van bejegyezve -, azt most ugyan pontosan nem tudjuk, hogy mi a probléma, de a hírek szerint néhány vezetője előzetesen ül, és ha mennek is tovább a kifizetések helyelközzel, a jövő nagyon bizonytalan. A térségbeli szőlészek rettegnek attól, hogy a Borker korábbi katasztrófájához hasonlóan egy újabb csőd lesz a vége a történetnek, ami bizony azt eredményezheti, hogy nem lesz hova beszállítani a szőlőt. Már a tavalyi évben is azt tapasztalhattuk, hogy a különböző borászatok arra hivatkozva nem fogadták be tisztességes áron a megtermelt szőlőt, hogy bedugultak, a kapacitásaik nem elegendőek a feldolgozáshoz, és amikor tíz forinttal olcsóbban kénytelen volt leadni az adott szőlész a megtermelt szőlőt, akkor érdekes módon felszabadultak ezek a kapacitások.

Elég sok a bizonytalanság, egymásnak ellentmondó információkat hallhatunk. Én nem is várom el azt a kormánytól, hogy egy aktuális, folyamatban lévő nyomozás részleteit elének tárja, amit viszont elvárunk és elvárunk a szőlészek, az az, hogy ez a bizonytalanság megszűnjön mind az aktuális problémában, mind egyébként az évről évre visszatérő hasonló esetekben. Az érintett cég egyébként 1,3 milliárd euró értékben kapott fejlesztésekre európai uniós forrást, így az biztosan nem áll meg, hogy ne lenne versenyképes az üzem.

A szőlészek elmondták, hogy a 2016-ban beszállított szőlőnek egy részét még egyáltalán nem fizették ki, sőt volt olyan, aki még egy forintot sem kapott meg belőle, miközben legalább már az első részle-

teknek december 15-ig be kellett volna érkezniük. Garanciát várnának a szőlészek és mi is arra vonatkozóan, hogy a beszállított szőlő után megkapják azt az árat, amiben megállapodtak. Ugyan ez sem fedezi egyébként a költségeiket, ezt is el kell mondani, ez is évről évre visszatérő probléma, hogy sokszor önköltségi ár alatt kénytelenek a saját maguk által megtermelt szőlőtől megszabadulni az érintettek. Tehát a beszállítók kifizetését mindenképpen elvárunk, és erre garanciákat kérünk.

Ami azonban továbbmutat és a jövőre vonatkozóan nagyon fontos: nem szeretnék azt megélni még egyszer sem az Alföldön, sem máshol, hogy ha egy ilyen modern, felújított kapacitás tönkremegy, és ne adj' isten, mondjuk, csődeljárás lesz a vége, akkor azt láthassuk majd, hogy fillérekért széthordják az adott üzemet. Igenis, ilyenkor az államnak közbe kell avatkoznia, erre európai uniós lehetőségek vannak, tehát a tagságunk megléte mellett is igenis vannak erre módok, lehetőségek, hogy az állam átvegye az ilyen módon csődbe ment pincét, jelen esetben biztosítsa ezzel azt, hogy be lehessen továbbra is szállítani a szőlőt, és igenis juttassa a környékbeli szőlőtermelők tulajdonába ezt az üzemet részarányosan, hiszen ez lehet egy olyan fenntartható, hosszú távú megoldás, ami biztosítja azt, hogy maga a szőlőtermelő is érdekelt legyen abban, hogy tisztességes áron és tisztességes minőségben megtermelje a szőlőt, és ugyanúgy a felvásárló is érdekelt abban, hogy ezt az árat kifizesse időben.

Csak ez a modell lehet egyébként a Nyugat-Európából átvett modellek közül az, ami itt ezen esetben is életképes, fenntartható, és amit a Jobbik is el tudna fogadni. Csak ilyen megoldások mellett képzelhető el az, hogy ne néhány szerencsejátékos kénye-kedvére múljon az, hogy az illetők megkapják-e a beszállított szőlőért a tisztességes árat. Természetesen a mostani eset felett nem török pálcát, nem tudhatjuk még, hogy mi van konkrétan a büntetőeljárás mögött, de az biztos, hogy a szőlészek nem kapták meg a számukra jogosan járt, járandó bevételt a szőlőjük után.

Az is agyrém egyébként, hogy Magyarországon még mindig három hónap után fizetnek csak a megtermelt gyümölcsért az érintetteknek, és azt is tudjuk, hogy a Nébihnek lehetősége lenne az olasz pancsolmány kiszűrésére, mind technológiailag fel van készítve erre a Nébih, mind pedig a jogszabályok tekintetében is. Egész egyszerűen azt tapasztaljuk, hogy néhány kormányközeli cég bármit megtehet, bármennyi hamisított bort behozhat, annak nincsen következménye.

Ezekre a felvetésekre várunk érdemi választ. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Több kérdést hozott fel, amelyeknek a kiindulópontja Kecel és egy keceli borászati cég bedőlése. Nekünk is, a kormánynak is van tudomása arról, hogy egy jelentős felvásárlási tevékenységet végző vállalkozás ellen rendőrségi eljárás van folyamatban, vezetői ott vannak, ahol vannak, a cég tevékenységét felfüggesztették. Ha a cég gazdaságilag tönkremegy, a képviselő úr bizonyára jól ismeri a felszámolás szabályait, megvan a kielégítési sorrend. Bármennyire is tragikus, nyilván ez erre a helyzetre is vonatkozik.

Azonban a képviselő úr szóba hozta az állam lehetséges szerepét erre. A kormány 2010 óta számos intézkedést hozott a szőlőtermelők helyzetének javítására. Ez vonatkozik akár a tavaszi fagykárok rendezésére és a kárenyhítési alap működésére; említette a képviselő úr is a bejövő silány minőségű importborok negatív hatását és az ennek ellensúlyozására tett jelentős kormányzati intézkedéseket. A Magyarország területére továbbfeldolgozás vagy kiszerezés céljából behozott borászati termékek kérdését a Földművelésügyi Minisztérium folyamatosan nyomon követi. A következetes hatósági fellépésnek köszönhetően a 2011 és 2014 közötti jelentős olasz borbehozatal, amely 2014-ben még több mint 356 ezer hektoliter volt, 2015-re több mint 50 százalékkal csökkent.

A külföldi borászati termékekkel kapcsolatban említette a Nébihet, 2016-ban 188 adminisztratív intézkedés történt, ebből 105 esetben tisztán importorból történt mintavétel és laboratóriumi vizsgálat. A forgalombahozatali engedélyezés során a borászati hatóság 44 esetben utasított el kérelmet, tehát szigorodik, keményedik az eljárás.

A képviselő úr felhozta azt, hogy az összefogás és a szőlőtermelők beleszólása ezekbe az eseményekbe javíthat a helyzeten. A Hegyközségek Nemzeti Tanácsával közösen a Földművelésügyi Miniszté-

rium folyamatosan nyomon követi a szőlőárak alakulását. Ebből megállapítható volt, hogy az átlagos 72-110 forint közötti árnál alacsonyabb felvásárlási áron elsősorban az elmúlt években újonnan telepített szőlőfajtákat vásárolják fel. Ehhez azonban hozzá kell tenni, hogy az új szőlőfajták alacsonyabb termelési költség mellett és nagyobb hozammal termelhetők, így az esetleges alacsonyabb különkénti ár nem párosul arányosan alacsonyabb hozamértékkel. Egyébként ezeknek a fajtáknak a hozama a betegségek ellen való ellenállása miatt lényegesen jobb.

Egyetértünk azzal és egyetértünk azzal, hogy a kormányzati intézkedéseket mindenképpen ki kell egészíteni az ágazati összefogásban, az integrációban rejlő lehetőségek kihasználásával, a Földművelésügyi Minisztérium a Hegyközségek Nemzeti Tanácsával kötött megállapodás alapján ennek tényleges megvalósulásában kíván tevékenyen részt venni. Ennek keretében a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa a múlt héten jelentette be, hogy a szőlőfelvásárlás szabályozását készíti elő. Az Európai Unió szabályozási keretén belül a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa mint szakmaközi szervezet ki fogja dolgozni a szerződés formájára és tartalmára vonatkozó szakmaközi szabályokat, ezzel a borszőlő piaca kiszámíthatóbbá és rendezettebbé válik. (Dr. Gyüre Csaba: *Bízzunk benne!*) Bízzunk benne! Köszönöm szépen. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülés**ére várhatóan 2017. március 6-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

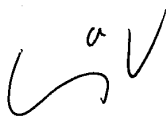
(Az ülés 15.00 órakor ért véget.)

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)